



બદ્ધિયાં રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખવાજા
ગરીબ નવાજ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ બચાદગારે ઈમામ
અહુમદ રાા મુહદિષે બરેલ્વી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

અહુદે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્તકે આ'તા હિંરત નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખવાજા (માસિક)	
માર્ચ-૨૦૨૧	
રજબુલ મુરજજબ-શાભાનુલ મુઅગ્રમ	
હિંજરી સન : ૧૪૪૨	

વર્ષ : ૧૮, અંક : ૦૩, સંંગ અંક : ૨૦૬

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્ટલામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

ઓઝેસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

C/o. ફ્યૂઝાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, ફોન: ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧

Mo. 9427464411 (PhonePe/Paytm)

Web. : www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com

લેક ઓફ બરોડા-દયાદરા બાન્ય

A/c. No. 34620100000303

Razvi Kitab Ghar

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂ. ૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ. ૨૩૦/-
વિદેશ માટે	રૂ. ૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ. ૨,૨૦૦/-
આજુવન	રૂ. ૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ. ૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ. ૨૦,૦૦૦/-

માનદ તંત્રી :

પટેલ શાહીર અલી રાફી દયાદરવી (B.Sc.)

અનુક્રમણિકા

૦૧ દુનિયા તથા આખેરતમાં શર્મિંદગીથી બચવા સમયની કદર કરો !	૦૪
૦૨ કન્જુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈફાન	૧૧
૦૩ ૨૦૨૦નું વર્ષ આપણાને ઘણું બધું શીખવી ગયું !	૧૩
૦૪ (દર્સે હદીષ) મિર્ાત (ઉર્દુ) શર્હ મિશ્કત	૧૫
૦૫ હદાઈફે બળશા	૧૭
૦૬ હશ્ત બહિશત (મલ્કુઝાતે ખવાજગાને ચિશત)	૨૧
૦૭ હજરત બાયજીદ બુસ્તામી <small>بَيْضَا مَنَّا</small> હાલાત....	૨૪
૦૮ નમાઝ અને મેડિકલ સાયન્સ	૨૫
૦૯ અવામી ગલતફેહમિયાં ઔર ઉનકા શરર્દ હલ	૨૯
૧૦ ફાનૂને શરીઅત	૩૨
૧૧ લીસિંગના 'તે અમારો નથી'	૩૬
૧૨ મ્યુચ્યુઅલ ફંડનો શરર્દ હુકમ	૩૮
૧૩ મુસલમાનોની બુઝદિલીના સબબો	૪૦
૧૪ શબે મેઅરાજ અને શાને મુસ્તફા <small>عَلَيْهِ وَسَلَّمَ</small>	૪૪
૧૫ બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	૪૮

નાની ચલે મેઅરાજકો....

વો સરવરે કિશ્વરે રિસાલત, જો અર્થ પર જલ્વા ગર હુએ થે નયે નિરાલે તરબ કે સામાં, અરબ કે મેહમાન કે લિઓ થે બહાર હેં શાહિયાં મુખારક, ચમન કો આબાદિયાં મુખારક મલક ફલક અપની અપની લયમે, યહ ઘર અનાદિલ કા બોલતે થે વહાં ફલક પર યહાં જમીમે, રચી થી શાદી મચી થી ધૂમે ઉધરસે અન્વાર હંસતે આતે, ઈધરસે નફિહાત ઉઠ રહે થે યહ છૂટ પળતીથી ઉંકે રૂખ કી, કે અર્થ તક ચાંદની થી વો રાત કયા જગમગા રહી થી, જગા જગા નસ્બ આઈને થે નઈ દુલ્હન કી ફબનમેં કા'બા, નિખરકે સંવરા સંવર કે નિખરા હજર કે સદકે મેં કમર કે ઈક તિલમે, રંગ લાખો બનાવ કે થે નજરમે દુલ્હા કે પ્યારે જલ્વે, હયાસે મેહરાબ સર જુકાએ સિયાહ પર્દે કે મુંહ પર આંચલ, તજલી જાત બહુતસે થે ખૂશી કે બાદલ ઉમંડ કે આયે, દિલો કે તાઉસ રંગ લાયે વો નગમથે નયત કા સમાં થા, હરમ કો ખૂદ વજન આ રહે થે યે જુમા મીજાબે જરકા જુમર, કે આ રહા કાન પર ફલક કર ઝૂહાર બરસી તો મોતી જળકર, હતીમ કી ગોદમેં ભરે થે ગુબાર બનકર નિખાર જાયે, કહાં અબ ઉસ રહગુજર કો પાયે હમારે દિલ, હુરીયો કી આંખો, ફરિશતો કે જહાં પર બિછે થે નબીએ રહેમત શરીએ ઉમ્મત, 'રગ' પે લિલ્લાહ હો ઈનાયત ઉસે ભી ઉન જિલ્લાતોસે હિસ્સા, જો ખાસ રહમત કે વાં બટે થે



"સમય" અલ્લાહ તાલાની અતિ અણમોલ નેઅમત છે અને તે અલ્લાહના ફજૂલો કરમથી દરેક માનવીને અર્પણ થયેલ છે. કેવળ જે દુનિયા માટે એનો સદ્ગુરૂની ઉપયોગ કરે છે તે દુનિયામાં કામયાબી હાંસલ કરી લે છે અને જે દીન ઈમાનની રાહમાં તેનો સાવધાનીપૂર્વક ઉપયોગ કરે છે તે પોતાની આખેરતને સમારી લે છે. અને જે ન દુનિયા માટે સમયની ફુદર સમજે છે ન દીન માટે તેને કામે લગાડે છે તે દુનિયામાં પણ મુસીબતોની ખાઈમાં પડે છે અને આખેરતમાં પણ જહનનમની

ખાઈમાં પડવાનો મુસ્તાહિકું બને છે. અને જે સમયનો સદઉપયોગ કરીને શરીરાતના નિયમાનુસાર દુનિયા માટે પણ અને દીન માટે પણ મહેનત કરે છે તે બંનેવ જહાનની નેઅમતોથી માલામાલ થઈ શકે છે. આ દુનિયા એક "પરીક્ષા ખંડ" છે અને તેનો સમય મૃત્યુ સુધીનો છે, આ દરમ્યાન માણસે દીન ઈમાન પર રહીને નેક અમલો કરીને તેમાં પાસ થવા કોશિશ કરતા રહેવાનું છે. અને જો આ "પરીક્ષા ખંડ"નો સમય ખેલકૂદ, મનોરંજન, નાજાઈજ તથા હરામ કામો પાછળ ગુમાવી દીઘો તો બંને જહાનની બબાઈ આપણું મુકુદર બની જાય છે. આજે હસતાં હસતાં આપણે સમયને ફુજૂલ કામો તથા ગુનાહોમાં વેડફી નાખીશું તો કાલે રડતાં રડતાં કંયામતમાં પસ્તાવો કરવાથી પણ કાંઈ હાથ લાગશે નહીં. જેમ કે કુર્અનમાં છે : "..... જ્યારે એમના પર અજાબ આવી જશો તો તે લોકો જેઓ જુલ્મ (ગુનાહો) કરતા રહ્યા હશે તેઓ કહેશો, હે અમારા રખ ! અમને થોડીવારના માટે મોહલત આપી હે કે અમે તારી દાવત કબૂલ કરી લઈએ અને રસૂલોની પયરવી કરી લઈએ...." (સ્વ. ઈબાહીમ, ૧૪/૪૪) પણ હવે મોકો મળશે નહીં ! દુનિયવી જિંદગીમાં મળનારો સમય અજોડ નેઅમત છે. આખેરતમાં હકીકતમાં આ જ સમયની કમાણી ખાવામાં આવશે. ચાર દિવસની આ દૂંકી જિંદગી પર આગલી હમેશાંની જિંદગીનો હાલ આધારિત છે, જેથી અત્યારે જ ચેતી જાવ અને નેક કામોમાં લાગી જાવ.

★ આજે દુનિયાવાળાઓની હાલત પર એક નજર કરો ★

આજે દુનિયાભરના અગણિત લોકો અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺ દીનથી દૂર કયાંક જૈરે ખુદાની ઈબાદતમાં સપદાયેલા છે તો ક્યાંક શૈતાનના ચક્કરમાં ખુદા વ રસૂલની દુશ્મનીને પોતાનો મળહુબ સમજું બેઠા છે. દીન રાત ઈસ્લામ અને અહલે ઈમાનની વિરુદ્ધ ષડ્યંત્રો રચવામાં મશગૂલ છે. તો બીજી તરફ કહેવાતા મુસલમાનોમાં અસંખ્ય લોકો થેવા છે જેઓ પોતાને મુસલમાન તો કહે છે પણ તેમને ઈસ્લામ પર ચાલવાની ઝચી નથી ! અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺ દીનનાં ફર્માનોની ખર્ચોજીઓ ઉડાવી રહ્યા છે. હરામ ખાવું, હરામ પીવું, હરામ બોલવું, હરામ જોવું, હરામ કામો કરવાં, તેમની જિંદગીના રાત દિવસ ખુદા વ રસૂલના હુકમોના ઉલ્લંઘનમાં ગુજરી રહ્યા છે અને છતાં તેમને રજમાત્ર પોતાની દુનિયા તથા આખેરતની ચિંતા નથી ! આજે ટાઈમ પાસ માટે કાંઈક ટી.વી. કે મોબાઈલ

પર રાત દિવસની અમૂલ્ય ઘડીઓની કટ્લેઆમ ચાલી રહી છે, તો ક્યાંક ટોળે ટખે બેસીને મજાક મશકરી તથા લોકોની ગીબતમાં સમયો વેડફી દેનારાઓની કમી નથી, તો ક્યાંક હુક્કા પાર્ટીઓમાં યુવાનો ઈબાદતથી ગાફેલ બની સમય તથા નાણાના ધૂમાડાઓની સાથોસાથ પોતાની દુનિયા તથા આખેરતને નુકસાનમાં નાખી રહ્યા છે. કૃયામતના મેદાનને ભૂલીને કિકેટના મેદાનો સજાવાય રહ્યાં છે ! ઠેરે ઠેર ગામે ગામ મેદાનોમાં રોશનીઓ કરીને રાતોની ડિંભતી પળોને શૈતાની બેલોની ભેટ ચઢાવાય રહી છે.

દિન લલ્દવમ્બ ખોના તુઝે, શબ સુષ્ણ તક સોના તુઝે—શરમે નબી ખૌફે ખુદા, યહ ભી નહીં વહ ભી નહીં !

(આ'લા હજરત ﷺ)

અનેક મુસલમાનો રાત રાતભર ખેલકૂદના મેદાનોમાં કે ચોરે ચોતરે કે હોટલો પર બેસી ફોગટ ગાપ્યાં મારવામાં જાગવાનો જાણે નિયમ બની ગયો છે અને ફ્રેન્ચ થવાના સમયે સૂઈ જવું. બપોરે ૧૨ કે ૨ વાગે ઉઠવું અને ફરી એ જ ફરવા રખડવા કે મોબાઈલ પર ગેમો કે બિભાત્સ દશ્યોથી આંખોને, દિલો દિમાગને ગંદકીઓથી ભરવાં, ન નમાજનો ખયાલ ન ખુદા વ રસૂલનો ખૌફ ! શૈતાનના બંદા બનીને જીવન વીતાવવું તેમનો નિત્યકમ બની ગયો છે. પછી આપણા પર મુસીબતો નહીં આવે તો શું ફૂલો વરસવાનાં છે ?! આવી ક્રૌમ પાસે શું દીન કે દુનિયાની ભલાઈના આયોજનની અપેક્ષા રાખી શકાય.

કેટલાક લોકો ‘બર્થ ડે પાર્ટી’ રાખે છે પણ વરસ વહી ગયા પછી બર્થ ડેની ખુશીનો પ્રોગ્રામ કરવાનો હક્ક સાચા અર્થમાં તેને પહોંચે છે જે વરસભર નાશવંત જીવનના દરેક શ્વાસને અમાનત સમજીને એનો હક્ક અદા કરતા રહ્યો હોય, નહીં તો બેકાર તથા હેતુ વિહોશી જિંદગી ગુજરાતનારાઓએ તો વરસને અંતે અફસોસ કરવો જોઈએ, ‘બ્લેક ડે’ મનાવવો જોઈએ ! અને અલ્લાહ તાલાથી પોતાની ઉષપોના સબબે તૌબા કરવી જોઈએ.

★ સમય તથા જીવનના મૂલ્ય વિશે ઈસ્લામી આદેશો ★

રબ તચાલાનું ફર્માન છે : “અને તે જ જાત છે જેણે રાત તથા દિવસને એકબીજાની પાછળ ચક્કર મારનાર બનાવ્યાં એના માટે જે ચિંતન વિચારણા કરવા ચાહે અથવા શુકુગુજરાતીનો ઈરાદો કરે : (સુ. કુર્બાન, ૨૫/૬૨)

તેમજ ફર્માવ્યું : “જમાનાની કુસમ ! બેશક ! માનવી નુકસાનમાં છે ! સિવાય તે લોકોના જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને નેક અમલ કરતા રહ્યા અને (સમાજમાં) એકબીજાને નસીહત કરતા રહ્યા અને (હક્કની તખ્લીગના કારણે ઉપસ્થિત થનાર મુસીબતોમાં) આપસમાં સબ્રની તાકીદ કરતા રહ્યા.” (સુ. નસ્ર, ૧૦૩ / ૧ થી ૩)

એક ઠેકાણે ફર્માવ્યું : “તો શું તમે એ ખયાલ કરી લીધો કે અમે તમને બેકાર પેદા કર્યા છે ?! અને એ કે તમે અમારી તરફ પલટીને નહીં આવો ?!” (સુ. મુઅમ્બિનૂન, ૩૩/૧૧૫) તેમજ ફર્માવ્યું : “અને મે જિન્નાતો તથા ઈન્સાનોને કેવળ એટલા માટે પેદા કર્યા કે તેઓ મારી બંદગી અપનાવે.” (સુ. આરિયાત, આ. ૫૬)

સમયની પાબંદી સૂચવતાં નિર્દેશ થયો : “બેશક ! નમાજ મો'મિનો પર નિશ્ચિત સમયોના હિસાબથી ફર્જ છે.” (સુ. નિસાઅ, આ. ૧૦૩)

ઉપરોક્ત આયતોમાં બુદ્ધિશાળીઓ માટે ચિંતન તથા વિચારણાનો સામાન છે કે દિવસ રાતનું સમયયક

આપણી પરીક્ષા માટે ચાલી રહ્યું છે, અને આપણાને દુનિયાના જમેલાઓમાં દૂબી જવા નહીં પણ તેની ઈબાદત માટે, તેના દર્શાવેલા માર્ગ ચાલવા પેઢા કરેલા છે અને તે રીતે ન જીવનારને માટે સ્પષ્ટ આદેશ છે કે બેશેક ! ઈન્સાન નુકસાનમાં છે.

હદીષે પાકમાં નભી કરીમ ﷺ નું ફર્માન છે : "રોજ સવારે જ્યારે સૂર્ય ઉગે છે તો એ વખતે દિવસ એવું એલાન કરે છે કે (હે દુનિયાવાળાઓ !) જો આજે કોઈ સારું કામ કરવું છે તો કરી લો ! આજના પછી હું કદી પદ્ધીને આવીશ નહીં. (શોઅબુલ ઈમાન, ૩/૩૮૬, હદીષ-૩૮૪૦, બહવાલા : વક્ત હજાર નેઅમત)

બીજી હદીષમાં છે : હજરત મથુરકલ બિન યસાર �رૂઢાનું થી રિવાયત છે કે હુઝૂર નભી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "આદમની ઔલાદ (માનવી) પર દરેક આવનારો દિવસ (તેને સંબોધીને) કહે છે : હે ઈલ્મ આદમ હું નવી મળ્યું છું. હું કાલે (કયામતના સમયમાં) તમારા અમલની ગવાહી આપીશ. જેથી તમો મારામાં નેક અમલ કરજો. જો હું પસાર થઈ ગયો તો પછી તમે કદાપિ મને જોઈ નહીં શકો." પછી ફર્માવ્યું, "આ જ પ્રમાણેના શબ્દો રાત પણ દોહરાવે છે"

(અલ આમિરુલ કબીર સિયુતી, હદીષ : ૧૩૭૨ બહવાલા વક્ત હજાર નેઅમત)

એક હદીષમાં છે : હજરત અબૂ બરઝા અસલમી رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ થી રિવાયત છે કે હુઝૂરે અકરમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "કૃયામતના દિવસે કોઈ બંદાના ફુદમ ત્યાં સુધી આગળ નથી વધી શકતા જ્યાં સુધી કે તેને ચાર ચીજોના બારામાં પૂછતાછ ન થઈ જાય : તેણે પોતાની જિંદગી કેવી રીતે પસાર કરી, તેણે પોતાના ઈલ્મ પર કેટલો અમલ કર્યો, તેણે માત કયાંથી કમાયો અને કયાં ખર્ચ કર્યો, અને પોતાના શરીરને કયા કામમાં ખપાવ્યું." (સુનને તિમિરી, ૪/૬૧૨, હદીષ : ૨૪૧૭)

આ હદીષોથી સ્પષ્ટપણે જાણવા મળ્યું કે માણસને અલ્લાહે જે સમય તથા મોક્ષ આપ્યો છે તે એનો ખાસ તોહફો તથા નેઅમત છે. અને જો કોઈ આ અમૂલ્ય નેઅમતને ફોગટના કામોમાં ખર્ચી રહ્યો છે તો જાણે કે તે એ નેઅમતની નાશુકી કરી રહ્યો છે અને કૃયામતના દિવસે તેને પોતાના કરેલાનો જવાબ આપવો પડશે.

જે માણસ અલ્લાહ તથા રસૂલ પર અને કૃયામતના દિવસ પર ઈમાન ધરાવે તેના દિલ પર તો આ વાતોની જરૂર અસર થવી જ જોઈએ. આવો ! સૌથી પાકટ ઈમાનવાળા, સૌથી શ્રેષ્ઠ આશિષે રસૂલ એવા અમુક સહાબાએ કિરામ તથા અવલિયાએ કિરામની વાણી તથા વર્તનોનો આપણે અભ્યાસ કરીએ કે જેમની જિંદગી આપણા માટે દીવા દાંડી સમાન છે.

★ સહાબા તથા બુગુર્ગો અને સમયની ફદર ★

ઉદ્દેશ્ય : હુઝૂર ﷺ એ જેમને જન્નતી હોવાની બશારત આપી તે, અંબિયા બાદ ઉમ્મતીઓમાં સૌથી અફ્જલ, યારે ગાર, પ્રથમ ખલીફા હજરત અબૂબદ્ધ સિદ્દીકٰ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ એ ફર્માવ્યું : "લોકો તમારી જિંદગીનો કારવાં દિવસે દિવસે મૌતની તરફ ચાલી રહ્યો છે અને મૌતનો ઈલ્મ તમારાથી છુપો રાખવામાં આવેલ છે. જેથી સારા અમલો કરતા રહી મૌતની ગોદમાં પનાહ લઈ શકતા હોવ તો એવું જ કરો, પણ અલ્લાહની તૌફિકુથી જ એવું શક્ય થઈ શકે છે. જેથી હે લોકો ! હમણા તમને જે મોહલત મળી ચૂકેલી છે તેને કામમાં લગાડી લો અને તેને પોતાના સારા અમલો વડે સજજ કરી લો, નહીં તો મોહલતના આ દિવસો



ઘણા જ જલ્દી તમારાથી વિદાય થનારા છે, પછી જો જો કે તમારા બુરા કરતૂત તમારા શું હાલ કરે છે ??!

તે માર્યો ગયો જેનો સમય ગફલતોની ભેટ ચઢી ગયો અને કામયાબ તે જ છે જેણે પોતાના સમયનો સહીહ ઉપયોગ કર્યો. જેથી જલ્દી કરો ! કેમ કે તમારી પાછળ એક આવનારો (મૌતનો ફરિશતો) આવશે અને ઘણી જ ચાલાકીપૂર્વક પોતાનું કામ કરી જશે." (તારીખુલ ખુલફા, ૧/૪૦, ફતાવા અલ અજહર, ૧૦/૩૩૧)

હઝરત સિદ્દીકે અકબર رض અંબિયા બાદ સૌથી અફજલ હસ્તી હોવા છતાં આ હુઅા કર્યા કરતા હતા : "હે અલ્હલાહ ! અમને સખતીમાં ન છોડતો અને અમને ગફલતની હાલતમાં ન પકડતો અને અમને ગાફિલ તથા બેપરવા લોકોમાંથી ન કરતો. (તારીખુલ ખુલફા-સિયુતી, ૧/૪૦)

હઝરત ઉમર رض અને સમયની ફુદર : હઝરત મુખ્યાવિયહ બિન ખદીજ رض મહીના શરીર ગયા. આપને ખબર પડી કે હઝરત ઉમર કુલુલા (બપોરના જમણ પછી થોડીવાર આરામ) નથી કરતા. હઝરત ઉમર رض એ એના વિશે જવાબ આપતાં કહું, "હે મુખ્યાવિયહ ! જો હું હિવસમાં સૂવું છું તો રૈયત (પ્રજા)નો હક્ક ગુમાવું છું અને રાતમાં સૂવું છું તો મને પોતાને ગુમાવું છું. જેથી હે મુખ્યાવિયહ ! જરા બતાવો કે જેને આ બે હક્કોની પડી હોય તેને ભલા ઊંઘ કેવી રીતે આવશે ?" (ફતાવા અલ અજહર, ૧૦/૩૩૧)

હઝરત અલ્હલાહ બિન મર઼ઓદ رض સમયના મહત્વ વિશે ફર્માવે છે : "મને એ હિવસ કરતાં વધુ શર્મિંદગી તથા અફસોસ કોઈ અન્ય ચીજ પર નથી થતો કે જે હિવસનો સૂરજ એ હાલમાં દૂબી જાય કે મારી અજલ (મૌતનો સમય) તો ઘટી જાય પણ મારા અમલમાં કોઈ વધારો ન થઈ શકે.

(મૌસૂઅતુદિશાઅ અન રસૂલુલ્લાહ, ૪/૧૬૧, મુજલ્લતુલ બયાન, ૨૨/૫૪, મૌસૂઅતુલ ખતબ વહુરસ, ૨/૧૬૬)

એક અન્ય ઠેકાણો હઝરત ઈબ્ને મર઼ાદ رض થી રિવાયત થયેલ છે : "બેશક ! મને તે નવરા અને બેકાર શાખસથી નફરત છે જેને કોઈ હુનિયવી કે આખેરતના અમલની પરવા નથી."

(મુસનાફ ઈબ્ને અબી શયબા, ૭/૧૦૮, હદીથ : ઉસ્પ્રી, હિલ્યતુલ અવલિયા, ૧/૬૭, સુફ્ફતુસ્સુફ્ફત, ૧/૪૧૪)

કેટલાક લોકો પોતે નવરા હોય, કોઈ કામ નથી હોતું તો ગમે તે જાઈજ નાજાઈજ બેલોમાં કે મોબાઈલ પાછળ સમય પસાર કરવા નિરર્થક ગેમો, ડ્રામાઓ, પિકચરો કિક્ટેટ કે ફૂટબોલ મેચો વગેરે જોવામાં સમયને વેડફે છે તેમના માટે હઝરત કાઝી શુરેહ رض જેવા મહાન બુજુર્ગનો આ ફૌલ નસીહત માટે પૂરતો છે કે ફાજલ સમયે શું કરવામાં આવે.

કાઝી શુરેહ બિન હારિષ رضની સમય સંબંધે નસીહત : ઈદના હિવસે કેટલાક નવયુવાનોની પાસે થઈને પસાર થયા જેઓ એકદમ બેલકૂદમાં મળ્ણ હતા અને એકબીજા સાથે હંસી મજાક કરીને બેકાર સમય વેડજી રહ્યા હતા. આપે આશ્રયભેર પૂછયું, તમે લોકો કયારથી રમી રહ્યા છો ? અને સઘળો સમય ઉછળકૂદમાં કેમ ગુમાવી રહ્યા છો ??

બોલ્યા, આજે ઈદનો હિવસ છે, નવરા હતા, કોઈ કામ ન હતું જેથી ચાહું કે કંઈક બેલકૂદ જ કરી લઈએ. ફાજલ સમય કોઈ ન કોઈ રીતે પસાર તો કરવાનો જ છે !



تے مನو آ جواب سامنے آپے افسوس وکھ کریو آنے بُو بُو ج پھاری وات کھی کے شُنْ شا جل سماں آفی ریتے ج گُوجار وامان آوے چے ؟ ہی سلامے بھائی سماں پسار کر وانو جے بھال آپو چے تے تو کاندھ اور چے ! آنے کو آنے پا کنی آ آیا وات کری :

فَإِذَا فَرَغْتَ فَأَنْصَبْ وَإِلَيْكَ فَأَرْغَبْ "پਈ ਜਧਾਰੇ ਤਮੇ ਫਾਰਿਗ ਹੋਵ ਤੋ (ਜਿਕ ਤਥਾ ਈਬਾਦਤਮਾਂ) ਮਹੇਨਤ ਕਹੀ ਕਰੋ. ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਰਖਨੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਿਤ ਥਈ ਜਧਾ ਕਰੋ."

— س੍ਰ. ਨਾਨਾ, ਆ. ੭ ਥੀ ੮ (ਲਿਖਤੁਲ ਅਵਲਿਆ, ੪/੧ ੩੪, ਅੜਜੂਹਦ ਵਿਈਨ ਹੰਬਲ, ੩/੨੩੪, ਅਲੱਕਤਾਵਲ ਕੁਬਰਾ)

★ سماں ਰਖਾ ਬਾਬਤੇ ਅਨ੍ਯ ਬੁਜੁਗੋਣੀ ਵਾਣੀ ਤਥਾ ਵਰਤਨੀ ★

ਭਾਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਅਦਵੁਲ ਅਗੀਝ عَلَيْهِ السَّلَامُ ਪ੍ਰਥਮ ਸਹੀਨਾ ਮੁਜਦਿਦ, ਜੇਮਨੀ ਗਣਨਾ ਖੁਲਕਾਏ ਰਾਸ਼ਟਰੀਨਮਾਂ ਥਾਧ ਛੇ. ਆਪਨੇ ਕੋਈ ਏਕਵਾਰ ਕਹੁੰ ਕੇ, ਆ ਕਾਮ ਕਾਲ ਪਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰੀ ਦੋ. ਤੋ ਆਪੇ ਫਰਮਾਵ੍ਯੁ, ਹੁੰ ਏਕ ਵਿਵਸਨੁੰ ਕਾਮ ਮੁਸ਼ਕੇਲੀਥੀ ਕਰੁੰ ਛੁੰ ਪਈ ਜੋ ਆਜਨੁ ਕਾਮ ਕਾਲ ਪਰ ਛੋਡੀ ਫਉ ਤੋ ਬੇ ਵਿਵਸਨੁੰ ਕਾਮ ਏਕ ਵਿਵਸਮਾਂ ਕੇਵੀ ਰੀਤੇ ਕਰੀ ਸ਼ਕੀਸਾ ?! (ਮਕਾਨਿਸ਼ੁਲ ਅਖਲਾਕ, ੧/੨੮)

ਭਾਰਤ ਹਸਨ ਬਸਰੀ عَلَيْهِ السَّلَامُ ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ : ਹੇ ਮਾਨਵੀ ! ਤੁੰ ਜਾਤੇ ਪੋਤੇ ਵਿਵਸ ਛੇ. ਜਧਾਰੇ ਵਿਵਸਮਾਂਥੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸ ਪਸਾਰ ਥਈ ਜਧ ਛੇ ਤੋ ਏਕੁੰ ਸਮਯ ਕੇ ਤਾਰੇ ਅਮੁਕ ਹਿੱਸੇ ਜਤੇ ਰਹ੍ਹੇ. ਅਨੇ ਏ ਰੀਤੇ ਥੋਡੋ ਥੋਡੋ ਕਰੀਨੇ ਪ੍ਰੇਰ੍ਪੂਰੋ ਜਤੇ ਰਹੀਸਾ ਅਨੇ ਤਨੇ ਐਹ ਸਾਸ ਸੁਧਾਂ ਨ ਥਸ਼ੇ. ਜੇਥੀ ਜੇਟਲੁੰ ਕਾਂਈ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ ਛੇ ਤੇ ਆਜੇ ਜ ਕਰੀ ਲੇ ਕੇ ਮੁੰਦੇ ਆਜਨੋ ਵਿਵਸ ਅਮਲਨੋ ਵਿਵਸ ਛੇ, ਹਿੱਸਾਬਨੋ ਨਥੀ. ਜਧਾਰੇ ਕੇ ਕਾਲਨੋ ਵਿਵਸ ਹਿੱਸਾਬਨੋ ਵਿਵਸ ਹਥੇ, ਅਮਲਨੋ ਨਹੀਂ.

ਭਾਰਤ ਦਾਊਂਦ ਤਾਈ (ਡਿ.ਸ. ੧੬੬) ਨਾ ਬਾਰਾਮਾਂ ਆਵੇ ਛੇ ਕੇ ਆਪ ਰੋਟਲੀਨਾ ਟੁਕੁਡਾਓਨੇ ਪੀਸੀਨੇ ਪੀ ਜਤਾ ਅਨੇ ਕਹੇਤਾ ਕੇ ਜੇਟਲਾ ਸਮਯਮਾਂ ਮਾਣਸ ਰੋਟੀ ਚਾਵੀਨੇ ਖਾਂਸੇ ਏਟਲੀ ਵਾਰਮਾਂ ਪਚਾਸ ਆਧਾਤੀ ਪਈ ਲੇਸ਼ੇ.

(ਸਾਧੂਲ ਖਾਤਿਰ, ੧/੧੬੨)

ਭਾਰਤ ਈਮਾਮ ਮੁਹੱਮਦ ਸ਼ਾਖਾਬਾਨੀ عَلَيْهِ السَّلَامُ (ਵਫ਼ਾਤ : ਡਿ. ੧੮੮) ਨਾ ਨਾਮਥੀ ਫਿਕੁਹਨੋ ਅਫ਼ਨਾ ਤਾਲਿਬੇ ਈਲਮ ਪਾਣਾ ਵਾਕੇਫ ਛੇ. ਅਸਲਮਾਂ ਤੇ ਮਨੀ ਜ ਕੋਇ ਸ਼ਾਖਾ ਪਰਿ਷ਾਮੇ ਹਨਫੀ ਫਿਕੁਹ ਸ਼ਾਖਾ ਥਥੇਲ ਛੇ. ਈਲਮ ਤੇ ਮਨੁੰ ਆਫ਼ਣੂ ਬਿਧਾਨੁੰ ਹਤੁੰ. ਅਭਿਆਸ ਅਮਨੋ ਬੀਜੇ ਸ਼ਵਭਾਵ ਥਈ ਚੂਕਿਆ ਹਤੋ. ਈਲਮਨਾ ਸ਼ੋਖਮਾਂ ਰਾਤ ਰਾਤ ਸੂਤਾ ਨ ਹਤਾ. ਥਾਣੀਮਾਂ ਪਾਣੀ ਰਾਖੇਲੁ ਹੋਤੁ. ਉੰਘ ਆਵਤੀ ਤੋ ਪਾਣੀਥੀ ਉਡਾਈ ਹੇਤਾ. ਏਕ ਵਿਖਾਵੀ ਉਕਤਾਈ ਜਤਾ ਤੋ ਬੀਜਾ ਵਿਖਾਵੀ ਤਾਰ ਛੋਡੀ ਹੇਤਾ ਹਤਾ. ਅਨੇ ਆ ਰੀਤੇ ਰਾਤਨੋ ਕਾਰਵਾਂ ਫਾਲੇਵਾ ਪਗਲੇ ਪਸਾਰ ਥਈ ਜਤੋ.

ਲੋਕਾਏ ਆ ਸ਼ਬ ਬੇਦਾਰੀ (ਰਾਤੀ ਜਾਗਰਣਾ) ਨੁੰ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਾਤਿਵ੍ਯੁੰ ਤੋ ਆਪੇ ਫਰਮਾਵ੍ਯੁ, ਹੁੰ ਕੇਵੀ ਰੀਤੇ ਸੂਈ ਰਹੁੰ ਜਧਾਰੇ ਕੇ ਆਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਮਾਰਾ ਪਰ ਭਰੋਸੇ ਕਰੀਨੇ ਸੂਈ ਰਹਿਆ ਛੇ ਕੇ ਅਮੇ ਤੇ ਮਨੀ ਰਹਨੁਮਾਈ ਕਰੀਂਦੁਂ.

ਭਾਰਤ ਈਮਾਮ ਸ਼ਾਫ਼ੂਦ عَلَيْهِ السَّلَامُ (ਵਫ਼ਾਤ : ਡਿ. ੨੦੪) ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ ਕੇ ਏਕ ਮੁਦਤ ਸੂਧੀ ਮੌਜੂਦਿਆਏ ਕਿਰਾਮਨੀ ਸੋਹਭਤ ਅਪਨਾਵੀ. ਤੋ ਅਮਨਾ ਬੇ ਵਾਕਿਆਵੇ ਵਡੇ ਮਨੇ ਘਣੋ ਜ ਅਧਿਕ ਫਾਯਦੋ ਹਾਂਸਲ ਥਥੋ. ਏਕ ਏ ਕੇ : "ਸਮਯ ਤਲਵਾਰ ਛੇ, ਜੇ ਤਮੇ ਏਨੇ ਨ ਕਾਘੋ ਤੋ ਤੇ ਤਮਨੇ ਕਾਪੀ ਨਾਖਸ਼ੇ." ਅਨੇ ਬੀਜੁ ਵਾਕਿਆ : "ਤਮੇ ਜੇ ਤਮਾਰਾ ਨਫਸਨੇ ਹਕਕ ਤਥਾ ਸਦਾਕਤਨਾ ਕਾਮੋਮਾਂ ਮਸ਼ਗੂਲ ਨ ਕਹੀਂ ਤੋ ਤੇ ਤਮਨੇ ਬਾਤਿਲ ਤਥਾ ਨਿਰਥਕ ਕਾਮੋਮਾਂ ਜੋਡੀ ਹੇਸ਼ੇ."



ਹਿੱਤ ਸੁਲੈਮ ਬਿਨ ਐਚੂਬ ਰਾਗੀ ﷺ ਪੋਤਾਨੀ ਪਣ ਪਣਨੇ ਹਿਸਾਬ ਰਾਖਤਾ. ਅਨੇ ਕੋਈ ਸਮਧ ਵਿਨਾ ਫਾਯਦਾ ਏਹ ਹਾਥਥੀ ਜਵਾ ਫੇਤਾ ਨ ਹਤਾ, ਤਾਂ ਸੁਧੀ ਕੇ ਚਾਲਤਾਂ ਫਰਤਾਂ ਪਣ ਤੇਮਨਾ ਹੋਠ ਹਾਲਤਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵਤਾ. ਹਾਲਤ ਏਹ ਹੀ ਕੇ ਲਖਤਾਂ ਲਖਤਾਂ ਜਧਾਰੇ ਤੇਮਨੇ ਫੁਲਮ ਘਸਾਧ ਜਤੇ ਤੇ ਫੁਲਮਨੇ ਕਟ ਕਰਤੀ ਵਖਤੇ ਜਿਕ ਸ਼ਾੜ੍ਹ ਕਰੀ ਫੇਤਾ, ਜੇਥੀ ਏਹ ਸਮਧ ਕੇਵਣ ਕਟ ਲਗਾਓਵਾਮਾਂ ਜ ਨ ਵੇਡਫਾਧ !

ਹਿੱਤ ਈਮਾਮ ਤਿਆਲੀ ﷺ ਜਥਾਵੇ ਛੇ ਕੇ, ਮਾਣਸੇ ਜੋਈਏ ਕੇ ਪੋਤਾਨਾ ਨਫਸਨੇ ਆ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸਾਵਚੇਤ ਤਥਾ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰੇ :—

"ਮਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ (ਪੀ ਘੀਓ) ਜ ਮਾਰੀ ਕੁਲ ਪੂੰਜ਼ ਛੇ. ਜੇ ਫਿਵਸੇ ਮਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀਨੋ ਆ ਚਿਰਾਗ ਗੁਲ ਥਥੋ ਤੇ ਫਿਵਸੇ ਆ ਪੂੰਜ਼ ਮਾਰਾ ਹਾਥੋਥੀ ਚਾਲੀ ਜਥੇ ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਫਾਯਦਾ ਤਥਾ ਨਫਸਨੋ ਅੰਤ ਆਵੀ ਜਥੇ. ਜੇਥੀ ਆਜਨੋ ਫਿਵਸ (ਮਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀਨੋ) ਏਕ ਨਵੋ ਫਿਵਸ ਛੇ ਜੇਨੇ ਅਲਵਾਹ ਤਾਲਾਅ ਕੇਵਣ ਪੋਤਾਨਾ ਫੁਲਾਂ ਕਰਮਥੀ ਮਨੇ ਅਤਾ ਕਹੋ ਛੇ. ਜੋ ਤੇ ਮਾਰੀ ਰੂਹ ਕਢ ਕਰੀ ਲੇਤ ਤੋ ਹੁੰ ਧਕੀਨਨ ! ਘਵਾਹਿਸ਼ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਸ਼ ! ਅਲਵਾਹ ਮਨੇ ਕੇਵਣ ਏਕ ਫਿਵਸਨਾ ਮਾਟੇ ਫੁਨਿਆਮਾਂ ਮੌਕਲੀ ਫੇ ਤੋ ਹੁੰ ਤੇਮਾਂ ਘਣਾ ਬਧਾਂ ਨੇਕ ਅਮਲੋ ਕਰੀ ਨਾਖੁੰ. ਜੇਥੀ ਤਮੇ ਹਵੇ ਏਵੁੰ ਸਮਝੋ ਕੇ ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤਮਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀਨੀ ਨੇਅਮਤ ਤਮਾਰਾਥੀ ਛੀਨਕੀ ਲੇਵਾਮਾਂ ਆਵੀ ਹੀ, ਅਨੇ ਏਕ ਅਧਿਕ ਮੌਕੋ ਤਮਨੇ ਅਪੰਧਾ ਕਰੀ ਫੇਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਹੋ ਛੇ ਜੇਥੀ ਹਵੇ ਤੇਨੇ ਬੁਰਾ ਕਰਤੂਤੋ ਅਨੇ ਗੁਨਾਹਿਨੀ ਨਹੂਸਤਥੀ ਗੱਢੀ ਨ ਕਰੋ ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਏਕ ਪਣ ਪਣ ਬੇਕਾਰ ਨ ਜਵਾ ਫੋ, ਕੇਮ ਕੇ (ਜਿੰਦਗੀਨੋ) ਫਰੇਕ ਸ਼ਵਾਸ ਏਕ ਅਨਮੋਲ ਨੇਅਮਤ ਛੇ.

ਈਮਾਮ ਈਫ਼ਨੇ ਜਵਾਗੀ ﷺ ਸਮਧਨੇ ਵੇਡਫਾਧੀ ਬਚਾਵਵਾ ਲੋਕਾਨੇ ਮਣਵਾਨੁ ਟਾਣਤਾ ਅਨੇ ਜੋ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਤਾ ਤੋ ਏਵਾ ਸਮਧੇ ਕਾਗਣ ਕਟ ਕਰਵਾਨੁ, ਫੁਲਮਨੇ ਕਟ ਕਰਵਾਨੁ, ਏਵਾਂ ਹਲਕਾਂ ਫੁਲਕਾਂ ਕਾਮੋ ਕਰਤਾ ਰਹੇਤਾ ਜੇਥੀ ਏਵੀ ਰੀਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਪਣ ਥਈ ਜਤੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰਿਯ ਉਮਰਨੀ ਕਿੰਮਤੀ ਘੀਓ ਕੇਵਣ ਵਾਤਥੀਤਮਾਂ ਨ ਜਤੀ.

(ਕ੍ਰਿਮਤੁਜ਼ਲਮਨ ਈਨਦਲ ਉਲਮਾ, ਪੇਝ-੮੫)

ਕੇਟਲਾਕ ਲੋਕੋ ਹਿੱਤ ਮਅੜਕ ਕਖੀ ﷺ ਨੀ ਬਾਰਗਾਹਮਾਂ ਬੇਠੇਲਾ ਹਤਾ ਤੋ ਆਪੇ ਫਰਮਾਵ੍ਹੁ ਕੇ, "ਤਮਾਨੇ ਲੋਕਾਨੇ ਉਛਵਾਨੁ ਮਨ ਨਥੀ ਥਤੁੰ ?! ਜਾਂ ਵਿਚਾਰੋ ਕੇ ਸੂਰਜਨੋ ਮਾਲਿਕ ਤੇਨੇ ਸਤਤ ਖੋਚੀ ਰਹ੍ਹੀ ਛੇ ਅਨੇ ਤੇਨੇ ਏਕ ਜਰਾਕ ਮੌਹਲਤ ਨਥੀ ਆਪੀ ਰਹ੍ਹੀ !" ਜੇ ਲੋਕੋ ਕੋਈ ਕਾਮਵਾਣਾ ਮਾਣਸ ਪਾਸੇ ਜਈਨੇ ਪੋਤਾਨੁੰ ਕਾਮਕਾਝ ਪਤੀ ਜਵਾ ਇਤਾਂ ਉਠਤਾ ਨਥੀ ਤੇਮਣੇ ਆਨਾ ਪਰਥੀ ਬੋਧ ਲੇਵੋ ਜੋਈਏ.

ਏਵਾ ਏਵਾ ਸਮਧਨੀ ਫੁਦਰ ਕਰਨਾਰਾ ਬੁਜੁਗ੍ਹੀ ਥਈ ਗਿਆ ਕੇ ਪੋਤਾਨਾ ਜਵਨਨਾ ਸਮਧਨੀ ਏਕ ਘੀ ਫਲਤੁ ਨ ਵੇਡਫਤਾ. ਸਤਤ ਲਖਤਾ ਵਾਂਚਤਾ ਰਹੇਤਾ ਅਨੇ ਫੁਲਮਨੇ ਕਟ ਆਪਵਾਨੋ ਥਤੋ ਤੇ ਵਖਤੇ ਕਟ ਆਪਤਾਂ ਆਪਤਾਂ ਜਿਕੇ ਝੂਢਾ ਸ਼ਾੜ੍ਹ ਕਰੀ ਆਪਤਾ ਜੇਥੀ ਏਟਲੋ ਸਮਧ ਪਣ ਫੋਗਟ ਨ ਜਾਧ. ਪੋਤਾਨਾ ਸ਼ਾਗਿਦੌਨੇ ਕਹੇਤਾ, ਫਕਤ ਸਲਾਮ ਪਰ ਸਂਤੋ਷ ਲੋ. ਫੋਗਟ ਫੋਰਮਾਲਿਟੀਮਾਂ ਖ਼ਬਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਥਿਵਾਮਾਂ ਰਹੀ ਸਮਧ ਨ ਬਗਾਡੋ ! ਵਣੀ ਸ਼ਾਗਿਦੌਨੇ ਕਹੇਤਾ ਕੇ ਅਈਥੀ ਜਾਵ ਤਾਰੇ ਏਕ ਸਾਥੇ ਨ ਜਾਵ ਪਣ ਅਲਗ ਅਲਗ ਜਾਵ, ਕੇਮ ਕੇ ਸਾਥੇ ਜਥੋ ਤੋ ਫੋਗਟ ਵਾਤੋਮਾਂ ਸਮਧ ਵੇਡਫ਼ਿਥੋ ਅਨੇ ਏਕਲਾ ਹਥੋ ਤੋ ਜਿਕ ਕੇ ਚਿੰਤਨਮਾਂ ਸਮਧ ਪਸਾਰ ਥਥੋ ਕੇ ਜੇ ਬੇਹਤਰ ਛੇ. ਨਸੀਹਤ ਕਰਤਾ ਕੇ ਸਮਧਨੀ ਬਿਵਾਦੀ ਮੌਤ ਕਰਤਾਂ ਅਧਿਕ ਸਖਤ ਤਥਾ ਮੌਘੀ ਛੇ ਕੇਮ ਕੇ ਸਮਧਨੀ ਬਿਵਾਦੀ ਮਾਨਵੀਨੇ ਅਲਵਾਹ ਤਥਾ ਆਮੇਰਤਨੀ ਜਿੰਦਗੀਥੀ ਫੂਰ੍ਹ ਕਰੀ ਫੇ ਛੇ, ਜਧਾਰੇ ਕੇ ਮੌਤ ਕੇਵਣ ਫੁਨਿਆਵਾਣਾਓਥੀ ਫੂਰ੍ਹ ਕਰੇ ਛੇ.

بُلْغَرْيَةَ نَبِيَّنِي سَمَّاَنِي فَدَرْسَرْتَهُ مَنْجَرْهُ بَلْغَرْيَةَ نَبِيَّنِي سَمَّاَنِي فَدَرْسَرْتَهُ مَنْجَرْهُ

બુજુર્ગોની સમયની ફુદર સમજવાની હાલત એ હતી કે જો કોઈ શખ્સ એમની સાથે લાંબી વાત કરતો તો તરત જ કહેતા, "ખુદાના બંદા ! જદ્દી કરો ! તમે તો એક જમાનો વેડફી નાખ્યો !"

અંતમાં : આ'લા હિન્દુ મુજદ્દિદે દીનો મિલલત ઈમામ અહમદ રજા બરેલ્વી ابن اللہ علیہ الرحمۃ و آله و سلم એ જીવનભર સમયનો કમાલનો ઉપયોગ કર્યો હતો કે પોતાના જીવનના ૬૮ વરસોમાં એકસોથી વધુ ઈલ્મો પર લગભગ એક હજારથી અધિક મહાન મહાન કિતાબોના તોંહફા ઉમતને પેશ કર્યા હતા.

★ હવે આવો ! સમયની સાથે આપણો કેવો વર્તાવ છે તે જુઓ ! ★

આડા દિવસો હોય કે રમજાન જેવો મુખારક મહિનો હોય આપણા ગામો તથા શહેરોમાં રાત્રિ મેચોનું આયોજન થાય છે. હજારો રૂપિયાના ધુમાડા અને દીનનું કે દુનિયાનું કામ કરવાના માટે મળેલ સમયની નેઅમતની બર્બાદી કશાય સંકોચ વગર કરવામાં આવે છે. આપણી કૌમની શાદીઓ જુઓ. સ્ત્રીઓ-પુરુષો, યુવાનો યુવતીઓ ઈસ્લામના કાનૂનોનો સરેઆમ ભંગ કરીને શરમો હયાની સર્વ હદો તો વટાવી જ હે છે સાથોસાથ સમય તથા નાશાનો પુષ્કળ બગાડ થાય છે. ઈસ્લામે નિકાહને તદ્દન ખર્ચ વિના કરી શકાય એટલો સરળ બનાવ્યો છે. ઈજબો ફુલુલની જ રસમ મુખ્ય છે ! પણ એની આસપાસ શૈતાની રસમો અને હયાસોજ ડ્રામાઓ, નાચવા કૂદવાના પ્રોગ્રામો તથા ખાવા પીવા પાછળ, ભપકો પાડી પોતાની વાહ વાહ માટે ઠાઠ માઠના સ્ટેઝો, મંડપો, પાર્ટીઓ પાછળ હજારો લાખો રૂપિયા ઉડાડાય છે. વળી દિવસો સુધી ચાલતી રસમો પાછળ રબના ફરજો ત્યજને સમયની બર્બાદી કરવામાં આવે છે. વધુ કાંઈ લખતો નથી, આપ સૌ જોઈ રહ્યા છો તથા જાણો જ છો કે શાદીઓમાં મોતાભાગે કેવી કેવી બેહયાઈઓ કહેવાતા મુસલમાનો કહેવાતા આશિકે રસૂલ, કહેવાતા આશિકે હુસૈન ભાઈ બહેનો કરી રહ્યા છે.

અંતમાં મારો પોતાનો જ એક તાજો અનુભવ શાદી વિશે જણાવી દંડ કે સુન્ની-સુન્નીમાં શાદી હતી અને બેન્ડ બાજા, ડી.જી. ન હતાં જેથી હું શાદીમાં ગયો હતો. જમવાની દાવત તો ૧૨ વાગ્યા સુધીમાં પતી ગઈ પણ નિકાહ જોહર બાદ હતા. જનરલી હું આવા રાહ જોવાના નિકાહમાં નથી રોકાતો પણ અમુક જણના આગ્રહથી રોકાય ગયો. ઝહોર બાદ વિચાર્યુ કે હવે હુલ્હો આવશે, હવે આવશે, પણ સાડા ચાર સુધી કોઈ ન આવ્યું. છેવટે બરાતમાં આવેલ બે ભાઈઓ મળ્યા તો તેમને મેં મજાકમાં પૂછ્યું કે ભાઈ ! મગરિબ બાદ હુલ્હો આવશે ?! તો મને કહું કે અમે બેરાંને શોધી રહ્યા છીએ કે તેણીઓ તૈયાર થવા માટે કોઈ બ્યુટી પાર્લરવાળી પાસે ગઈ તે હજ આવી નથી ! અને કયાં ગઈ છે તે અમને ખબર નથી ! આ સાંભળતાં અમે ત્યાં થોભવું યોગ્ય ન માન્યુ અને ઘરની વાટ પકડી. અમે ઘરે પહોંચી ગયા પછી ખબર મળી કે સાંજના જ વાગ્યા સુધી પણ દુલહા મિયાં નિકાહના સ્થળે પહોંચ્યા ન હતા ! પછી શું થયું રબ જાણો ! આ છે આપણી કૌમની હાલત !

બસ, અંતમાં અપીલ છે કે આપણે ખુદાનો ખૌફ દિલમાં બેસાડીએ, સમયનો ઉપયોગ દીનની તથા દુનિયાની ભલાઈના કામોમાં કરીએ, ખાસ કરીને ઈલ્મે દીન શીખવા પાછળ સમય કાઢીએ કેમ કે ઈલ્મે દીન જાણતા હોઈશું તો આપણામાં દીનદારી આવશે અને અલ્લાહ વ રસૂલના સૂચવેલા માર્ગ ચાલીને દુનિયા તથા આખેરતને સમારી શકીશું. وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْبُلْبُلُ





કલ્યાલ ઈમાન વ ખાતાઈલ ઈફ્રિન

:: અમ ::

આ'લા હજરત ઈમામ અહુમદ રગા



:: અનુવાદક ::

મોલાના હસન આદમ કોલવનવી

સૂરાએ નિસાઅની તફસીર

અને જે રસૂલનો વિરોધ કરે, હક રસ્તો તેની પર ખૂલી ચૂક્યા પછી અને મુસલમાનોના રસ્તાથી જુદા માર્ગ ચાલે. અમે તેને તેની હાલત પર છોડી દઈશું, અને તેને દોષભાં દાખલ કરીશું, અને (તે) પલટવાની કેટલી ખરાબ જગ્યા (છ) ^{૨૨૮} (૧૧૫) અલ્લાહ એ માફ નથી કરતો, કે તેનો કોઈ ભાગીદાર ઠેરવવામાં આવે. અને એનાથી હેઠળ જે કંઈ છે, (તે) જે કંઈ ઈચ્છે તે માફ કરી દે છે ^{૨૨૯} અને જે અલ્લાહનો ભાગીદાર ઠેરવે, તે ગુમરાહીમાં પડયો દૂરની (૧૧૬) આ શિર્કતવાળાઓ અલ્લાહ સિવાય પૂજતા નથી પણ અમુક સ્ત્રીઓને ^{૨૩૦}, અને નથી પૂજતા પણ બળવાખોર શયતાનને ^{૨૩૧} જેના પર અલ્લાહે ફિટકાર વરસાવી, અને બોલ્યો ^{૨૩૨}, કસમ છે ! હું જરૂર તારા બન્દાઓમાંથી નિયત કરેલો ભાગ મેળવીશ ^{૨૩૩} (૧૧૮) કસમ છે ! હું અવશ્ય ભટકાવી દઈશ, અને ચોક્કસ તેમને મોહ લગાડીશ ^{૨૩૪}, અને ખરેખર તેમને કહીશ કે તેઓ જનાવરોના કાન ચીરશે ^{૨૩૫}, અને નિશંક ! તેમને કહીશ કે તેઓ અલ્લાહે સર્જેલી વસ્તુઓ બદલી નાખશે ^{૨૩૬}, અને જે અલ્લાહને છોડીને શયતાનને મિત્ર બનાવે તો દેખીતી ખોટમાં પડયો (૧૧૮)

સૂરાએ નિસાઅ મદીના તચિબામાં ઉત્તરી, અમાં ૧૭ આયતો, ૨૪ રૂક્યું છે.

وَمَنْ يُشَاقِّي الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَبَعَّغُ غَيْرُ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلِّ وَنُصِّبِهِ جَهَنَّمُ ۝ وَسَاءُتْ مَصِيرًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُنَشِّرَكَ بِهِ ۝ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذِلِّكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۝ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِينًا ۝ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَنَّهَا ۝ وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَنًا مَرِيدًا ۝ لَعْنَهُ اللَّهُ ۝ وَقَالَ لَأَنْتَخَذْنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝ وَلَا ضَلَالَ لَهُمْ وَلَا مُنَيَّبَ لَهُمْ ۝ وَلَا مُرْتَهَنَ ۝ فَلَيَبْتَكِنَ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مُرْتَهَنَ ۝ فَلَيُغَيِّرُنَ حَلْقَ اللَّهِ ۝ وَمَنْ يَتَّخِذُ الشَّيْطَنَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ۝ يَعْدُهُمْ وَيُبَيِّنُهُمْ ۝ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَنُ إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولَئِكَ مَا وَهُمْ جَهَنَّمُ ۝ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَلِلُوا الصِّلْحَتِ سَنْدَلَهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۝ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلَالًا ۝ لَيْسَ بِأَمَانِيَّنَمْ وَلَا أَمَانِيَّنَ أَهْلِ الْكِتَبِ ۝ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ ۝ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝



શયતાન તેમને વાયદો આપે છે, અને અભિલાષાઓ જન્માવે છે^{૨૩૬} અને નથી આપતો પણ શયતાન તેમને વાયદા ફરેબના^{૨૩૮} (૧૨૦) તેમનું ઠેકાણું દોડુખ છે, એનાથી બચવાની જગ્યા નહીં પામે (૧૨૧) અને જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને સારાં કામો કર્યાં, થોડો સમય જાય છે અમે તેમને બળીયાઓમાં લઈ જઈશું, જેની નીચે નહેરો વહે. હમેશાં સદા તેમાં રહે. અલ્લાહનો સત્ય વાયદો. અને અલ્લાહ કરતાં વધારે કોની વાત સાચી? (૧૨૨) કામ ન કંઈ તમારા તરંગો પર છે^{૨૩૯} ન કિતાબવાળાઓની મનેચછા પર^{૨૪૦} જે બુરાઈ કરશે^{૨૪૧} તેનો બદલો પામશે. અને અલ્લાહ સિવાય ન કોઈ પોતાનો તરફદાર પામશે ન મદદગાર (૧૨૩)

:: समजृती ::

૨૨૮ : આ આયત એ વાતની દલીલ છે કે "ઈજમાય" (મુસ્લિમોની એકમતી) દલીલ છે. એનો વિરોધ જાઈજ નથી, જેમ કે કિતાબ અને સુન્નતનો વિરોધ જાઈજ નથી. (મદારિક) અને એનાથી સાબિત થયં કે મસ્લમાનોનો તરીકો જ સિરાતે મસ્તકીમ છે.

હદ્દીષ શરીરેમાં આવ્યું છે કે, જમાઅત પર અલ્લાહનો હાથ છે. એક બીજી હદ્દીષમાં છે કે, સવાદે આજમ અર્થાત મોટી જમાઅતને અનુસરો, જે મુસ્લિમોની જમાઅતથી વિભૂટો પડયો તે દોઝખી છે. આનાથી સ્પષ્ટ થાય છે કે સત્ય મળહબ એહલે સુન્તત વ જમાઅત છે.

૨૨૮. શાને નુગ્યુલ : હજરત ઈબ્ને અખ્�બાસ
નું કથન છે કે, આ આયત એક વયોવૃદ્ધ
અભરાબી (ગામડાનો રહીશ) વિશે ઉત્તરી, જે મણે
સૈયદે આલમ عليه السلامની સેવામાં ઉપસ્થિત થઈને કહું,
યા રસૂલલ્હાહ ! હું વૃદ્ધ છું, ગુનાહોમાં ગળાબ્દ છું,

સિવાય કે મેં જ્યારથી અલ્લાહને ઓળખ્યો છે, અને તેના પર ઈમાન લાવ્યો છું, ત્યારથી મેં તેની સાથે શિક (અલ્લાહનો ભાગીદાર બનાવવો) નથી કર્યું, અને તેના સિવાય અન્યને વાલી નથી બનાવ્યો, અને નીડર થઈને ગુનાહોમાં નથી સંડોવાવ્યો. અને એક પણ માટે પણ મેં વિચાર્યું નથી કે હું અલ્લાહથી નાસી જઈ શકું છું. શરમિંદો છું, તવબહ કરું છું, મગફિરત ઈચ્છા છું, અલ્લાહને ત્યાં મારી શું હાલત થશે? ત્યારે આ આયત ઉત્તરી.

આ આયતમાં એ બાબત સ્પષ્ટ છે કે શિર્ક માફ કરવામાં નહીં આવે, જો મુશ્રિક પોતાના શિર્ક પર ભરે. કારણ કે એ સાબિત થઈ ચૂક્યું છે કે મુશ્રિક અગર પોતાના શિર્કથી તવબહ કરે, અને ઈમાન લાવે તો તેની તવબહ અને ઈમાન મકખૂલ છે.

૨૩૦ : અર્થાત સ્ત્રીલિંગ મૂર્તિઓને, જેમ કે લાત, ઉજ્જુઆ, મનાત વિગેરે. આ તમામ સ્ત્રીલિંગ મૂર્તિઓ હતી અને અરબના દરેક કખીલાની એક અલગ મૂર્તિ હતી, જેની તેઓ પૂજા કરતા હતા, અને તેને તે કખીલાની 'ઉન્સા' (સ્ત્રી) કહેતા હતા.

હજરત આઈશા ﷺ એ (આયતમાંના ઇનાસા શબ્દને) અવસાના, અને હજરત ઈબ્ને અખ્બાસે અને 'આસિના' પછ્યં છે. (બન્ને શબ્દોનો અર્થ મૂર્તિ જ થાય છે) એનાથી પણ પુરવાર થાય છે કે 'ઈન્સા'નું અર્થધટન મૂર્તિ જ થાય છે.

એક કથન એવું છે કે (આયતમાં સ્ત્રીઓને પૂજે છે, એટલા માટે કહેવાયું છે કે) અરબના મુશરિકો પોતાના અસત્ય માબૂદોને અલ્લાહની પુત્રીઓ કહેતા હતા. અને એક મંત્ર્ય એવું છે કે મુશરિકો મૂર્તિઓને ઘરેણાં વિગેરે પહેરાવીને સ્ત્રીઓની જેમ શાશ્વતા હતા.

૨૩૧ : કારણ કે એના બહેકાવવાથી જ મુર્તિપૂજા કરે છે.

२३२ : शृंगतान्.

૨૩૩ : તેમને મારા તાબેદાર બનાવીશ.

૨૩૪ : અનેક વિધ, કદીક લાંબા આયુષ્યનો, કોઈકવાર દુનિયાની મોજમજાનો, અમુક વખતે ઠગારી મનેચછાઓનો, તો કદીક આનો તો કદીક તેનો.

૨૩૫ : પછી તેમણે એવું કર્યું, ઉંટણી જ્યારે પાંચ વખતે વ્યાઈ ચૂકતી, ત્યારે તેને છોડી મૂકતા, તેનાથી લાભ ઉઠાવવાનું પોતાની પર હરામ કરી લેતા, તેનું દૂધ મૂર્તિઓ માટે નક્કી કરી લેતા અને તેને બહીરા કહેતા હતા. શયતાને તેમના દિલોમાં બેસાડી દીધું હતું કે આમ કરવું ઈબાદત છે.

૨૩૬ : પુરુષોનું સ્ત્રીઓનું વેશ ધારણ કરી તેમનાં કપડાં પહેરવાં, સ્ત્રીઓની જેમ વાતચીત અને ચાળા કરવા, શરીરમાં છુદાં પડાવી તેમાં સુરમો કે સિંદુર ભરીને ચિંત્રો કે નક્ષાઓ પડાવવા, વાળોમાં કૃત્રિમ વાળ ઘાલીને લાંબી લાંબી ચોટલીઓ વિગેરે બનાવવી પણ એમાં દાખલ છે.

૨૩૭ : અને દિલમાં જાત જાતની આશાઓ અને વસવસાઓ નાખે છે, જેથી માણસ ભટકી જાય.

૨૩૮ : કે જે વસ્તુના નક્કા અને ફાયદાની આશા અપાવે છે, વાસ્તવમાં તેમાં સખ્ત નુકસાન અને ખોટ હોય છે.

૨૩૯ : જે તમે વિચારી રાખ્યા છે કે મૂર્તિઓ તમને ફાયદો પહોંચાડશો.

૨૪૦ : જેઓ કહે છે કે અમે અલ્લાહના પુત્રો અને પ્રિય છીએ, અને અમને આગ અમુક દિવસોથી વધારે નહીં સળગાવે. યદ્દું અને નસરાનીઓનો એ ખ્યાલ પણ મુશરિકો (ના ખ્યાલ)ની જેમ અસત્ય છે.

૨૪૧ : તે મુશરિકોમાંનો હોય કે યદ્દું અથવા નસરામાંનો.

૨૪૨ : આ સજાના સમાચાર કાફિરો માટે છે.

૨૦૨૦નું વર્ષ

આપણાને ધ્યાન બધું શીખવી ગયું !

આ : હિન્દુ મૌલાના મુહમ્મદશાંકિર નૂરી રાફી
(અમીરે સુની દા'વતે ઈસ્લામી)

અનુવાદક : હાફિઝ મુહમ્મદસજ્જાદ શાખીર પટેલ
(ઇન્ડિયશ/કોમ્પ્યુટર ટીયર, દારુલ ઉલ્લભ ગુલશને અજમેર-ભરુચ)

૨૦૨૦ આખી દુનિયા માટે દુઃખ દર્દ અને કસૌટી તથા આજમાઈશનું વર્ષ રહ્યું. આ વરસે લોકોના જીવનને વિભેરી નાખ્યું. આર્થિક રીતે તો દરેકને પરેશાનીનો સામનો કરવો પડ્યો પરંતુ સૌથી વધારે અસર ગરીબ લોકો પર પડી. સામાન્ય વર્ગ પણ ખૂબ જ પરેશાન જોવા મળ્યો, પરંતુ આ વર્ગ પરેશાની હોવા છતાં પણ કલ્યાણ અને સામાજિક કામોમાં આગળ આગળ જોવા મળ્યો. તદ્વારાંત ઘણા બધા આપણા ભાઈઓ ઉલ્માએ કિરામ અને મશાઈએ કિરામ સહિત આપણાને છોડીને અલવિદા કરી ગયા. અને ઘણા બધા લોકો વિવિધ પરેશાનીઓમાં સપદાયને તંગીવાળી જિંદગી તથા ડિપ્રેશનના શિકાર થઈ ગયા. અલ્બાત આ વર્ષ આપણાને ઘણું બધું શીખવીને ગયું. આપણે અહીંયા કેટલીક કડવી બાબતોનું વર્ણન કરીશું અને તેનાથી હાંસલ થનારા સબકુનું વર્ણન કરીશું જેથી તેના પ્રકાશમાં આવનારી જિંદગી જીવવાની કોશિશ કરીએ.

આમ તો લોકડાઉનના કારણે આખી દુનિયા થપ થઈ ગઈ હતી જેણે દુનિયાવી રીતે દરેક ઈન્સાનને બેહાલ કરી દીવો હતો. ફકત આ જ નહીં પરંતુ મુસલમાનો માટે અલ્લાહનું ઘર બંધ થઈ જવું, હરમૈન



તैયેબૈનની હાજરીથી લઈને હજજના ફર્જની અદાયગી પર પણ પાંબંદી લાગી જવું, આ કોઈ મુસલમાનની કલ્પનામાં પણ નહીં હોય ! પરંતુ આ વર્ષે આમ થયું. આનાથી આપણાને એ બોધ મળે છે કે કિંમતી સમયને ગાનીમત સમજીને અલ્લાહની બારગાહમાં વારંવાર હાજર થવું જોઈએ. કેમ કે ફાદિરે મુત્લકના ભવિષ્યના ફંસલાઓની આપણાને ખબર નથી. યાદ રાખો, દરેક આવવાવાળો દિવસ કૃયામતથી નજીક થવા આવવાનો છે, એટલા માટે આપણે નેકીમાં જલ્દી કરવી જોઈએ અને ટાળમટોળથી દૂર રહેવું જોઈએ. અલ્લાહના ઘરને આબાદ કરી તેની ખુશનુદી હાંસલ કરવી જોઈએ.

લોકડાઉનના સમયમાં જોવામાં આવ્યું કે મૈયતને દફનાવવાથી લઈને જનાજાની નમાજમાં થોડા જ લોકોને છૂટ હતી. આપણે જોયું કે ઘણા દીકરાઓ પોતાના પિતાને અને ઘણા પિતાઓ પોતાના દીકરાઓને ખાંધ આપવા અને છેલ્દે જોવાથી પણ વંચિત રહ્યા. આનાથી આપણાને એ સબકું મળ્યો કે વાલિદૈનની જેટલી વધારે થઈ શકે આજથી જ જિધમત કરીએ અને દરેક મો'મિન બંદો આખેરતની તૈયારીમાં લાગેલો રહે કેમ કે આપણાને ખબર નથી કે તેની પુકાર પર ક્યારે લબ્ધોક કહેવું પડે.

નિકાહના પ્રસંગમાં પણ ઓછા લોકોને પરવાનગી હતી. જે લોકો અલ્લાહ, રસૂલ અને ઉલ્માની હિંદાયત પર અમલ ન કરીને શાદીઓ ખૂબ જ મોટી કરતા હતા. મોટી મોટી બારાતો, બારાતીઓ માટે વિવિધ પ્રકારની વાનગીઓ અને વિવિધ જરૂરત વગરની રસમોની વ્યવસ્થા કરતા હતા. તેમણે લોકડાઉનમાં હુકૂમતની પાલંદી પર સાદગીથી શાદીઓ કરી ! આ મારા રબનો ખાસ કરમ છે કે તેણો આ દુનિયાને સાદગી સાથે

શાદીના પોત્રામો કરવા મજબૂર કરી દીધા. કાશ ! કે આપણે ખુશીભેર અલ્લાહ અને રસૂલનાં ફર્માનો પર અમલ કરતા ! અલ્લાહના રસૂલે એ શાદીમાં બરકતની હુઆ કરી જેમાં ખર્ચ ઓછો હોય.

માર્ઝિના ઈમામો, મુદર્વિસો અને મુઅલ્લિન તથા ખાદિમોએ પોતાની કમાઈનો જરિયો ફકત માર્ઝિનો અને મદ્રસાને ન બનાવવા જોઈએ, પરંતુ અલ્લાહ તૌફીક આપે તો કમાઈનો બીજો પણ કોઈ જરીયો બનાવવો જોઈએ, જેમ કે આપણા અસ્લાહે કિરામ (પૂર્વજ બુજુગો)નો તરીકો રહ્યો.

આ વરસે આપણાને એ પણ સબકું આપ્યો કે આધુનિક ટેકનોલોજી માહિતગાર હોવું આપણા અને આપણા વિદ્યાર્થીઓ માટે કેટલું જરૂરી છે, જેથી આ હાલતમાં પણ તા'લીમ અને તર્ફિયતનો માહોલ કાયમ રાખી શકાય.

૨૦૨૦ના વર્ષે આપણાને એ સબકું પણ આપ્યો કે આપણી કમાઈનો કેટલોક ભાગ બચાવીને રાખવો જોઈએ કે ક્યારે કેવા સંજોગો પેદા થઈ જાય એ આપણાને ખબર નથી. મેં ઘણા ખુશહાલ લોકોને લોકડાઉનમાં પરેશાન જોયા છે. ફુનાઅત (થોડામાં રાજી) સાથે જિંદગી પસાર કરવી પણ અલ્લાહ અને રસૂલના ઈશ્વરીથી છે. આપણે આ ઈશ્વરીનો પર સંપત્તિથી અમલ કરવો જોઈએ. અલ્લાહ તથાલા આપણા બધાને તૌફીક આપે.

હવે આપણે ૨૦૨૧ માં શ્વાસ લઈ રહ્યા છીએ તો ઉમ્મીદ છે કે આ વર્ષે આપણે ખુશીઓ મેળવી શકીશું. આર્થિક રીતે દેશ સદ્ગ્રથશે. જે કાંઈ પણ નુકસાન થયું છે ૨૦૨૧ માં તે મેળવી લઈશું. આપણાને અલ્લાહની જાતથી ઉમ્મીદ છે કે ૨૦૨૧નું વર્ષ આપણા માટે બેર અને બરકતોનો જરીયો બનશે.

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથળી, જાન્યુ. ૨૦૨૧)



અઝ : હકીમુલ ઉમમત હજરત મુફ્તી અછમણ યારાં નઈમી અશારણી બદાયુની

હજરત અખુ હુરેહ થી રિવાયત છે ક્રમાવે છે મેં નબી કરીમ ﷺ ને ક્રમાવતાં સાંભળ્યા કે જે મારી આ મસ્જિદમાં આવે પણ ન આવે કેવળ ભલાઈ શીખવા અથવા શીખવવા, તો તે ગાજી ફી સબીલુલ્લાહના દરજે છે.^૧ અને જે અના સિવાય કોઈ કામના માટે આવે તે શખ્સની જેમ છે જે બીજાનો માલ તાકે^૨ (ઇબ્ને માજહ) અને બયહકીએ શોઅખુલ ઈમાનમાં.

૧. અટલે કે મસ્જિદે નબી શરીફમાં ઈલ્મે દીન શીખવું શીખવવું અન્ય જગાએ શીખવા શીખવાડવાથી અફઝલ છે, જેવી રીતે અહીંની એક નમાજ પચાસ હજરના બરાબર છે, એવી જ રીતે અહીં એક સબક પઢવું પઢવવું પચાસ હજર સબકોના બરાબર છે, હુજૂર ﷺની નિકટતાની બરકતના કારણે. અટલા માટે અમુક ઉલમા મસ્જિદે નબી શરીફમાં વાગ્ય કહેવાની તથા દર્સ આપવાની કોશિશ કરતા રહે છે. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે મસ્જિદોમાં ઈલ્મે દીનના મદ્રસા જઈજ છે. ઈમામ બુખારીએ હરમ શરીફમાં બુખારી લખી.

૨. જેવી રીતે એ તાકનારો ભલાઈથી મેહરૂમ છે એવી જ રીતે આ ભલાઈથી મેહરૂમ છે. યાદ રાખશો કે અહીં ખ્યરથી મુરાદ કોઈ દુનિયવી કામ છે. અટલે કે જે મસ્જિદે નબી શરીફમાં ફક્ત ઈમારત કે રોનક જોવા માટે જાય, કોઈ ઈબાદતની નિયત ન કરે તે ઘણો જ બદનસીબ છે. આ ગૈરથી મુરાદ હુજૂર ﷺનો દીદાર નથી કે એ તો ત્યાંની હાજરીનો મૂળ હેતુ છે. યાદ રાખશો કે હાજી હુજૂર ﷺની જિયારતની નિયતથી મદીના મુનવ્વરા જાય એના પર શફાઅતનો વાયદો છે કે તુંકુંકુંકુંકુંકું જે બદનસીબ કેવળ તે મસ્જિદ જોવા જાય તે આ શફાઅતથી મેહરૂમ છે. જેથી આ હંડીષ તેમની દલીલ નથી તથા આપણી વિરુદ્ધ પણ નથી.

હજરત હસનથી મુરસલન રિવાયત કરી છે. ક્રમાવે છે કે રમ્યુલુલ્લાહ ﷺ એ ક્રમાવ્યું, લોકો પર એક જમાનો એવો આવશે કે તેમની દુનિયવી વાતો મસ્જિદોમાં થશે, તમો એમનામાં ન બેસશો.^૩ એવાઓની અલ્લાહને જરૂરત નથી.^૪ (બયહકી શોઅખુલ ઈમાન)

૧. ઉલમા ક્રમાવે છે કે મસ્જિદમાં દુનિયવી જઈજ વાતો પણ નેકીઓ બબદ કરી દે છે. દુનિયાની શરતથી જાણવા મળ્યું કે ત્યાં દીની વાતો જઈજ છે.

૨. અટલે કે અલ્લાહ એમના પર કરમ ન કરશે, નહીં તો રખને કોઈ બંદાની જરૂરત નથી, તે જરૂરતોથી પાક છે.

હજરત સાઈબ ઇબ્ને યાજીદથી^૫ રિવાયત છે. ક્રમાવે છે કે હું મસ્જિદમાં સૂઈ રહ્યો હતો કે કોઈએ મને

કંકરી મારી. મેં જોયું તો હજરત ઉમર ફારૂકું હતા.² ફર્માવ્યું, જાવ ! એ બંનેવને મારી પાસે લઈ આવો. તે બંનેવને લઈને આવ્યો. ફર્માવ્યું, તમે લોકો કોણ છો અથવા કયાંથી આવ્યા છો ? બોલ્યા, અમે તાઈફવાળા છીએ. ફર્માવ્યું, જો તમે મદીનાવાળાઓમાંથી હોત તો હું તમને સજા આપત.³ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની મસ્જિદમાં અવાજો ઊંચા કરો છો ??⁴ (બુધારી)

૧. આપ ખૂબ ઓછી વયના સહાબી છે. પોતાના પિતાની સાથે હજતુલ વિદામાં હુઝૂર ﷺ ની બિદમતે અકૃદસમાં હાજર થયા. એ વખતે આપની ઉમર સાત વરસની હતી.

૨. હજરત સાઈબનું મસ્જિદે નબવીમાં સૂવું ક્યાં તો એના લીધે હતું કે આપ મુસાફિર હતા અથવા એ'તેકાફની નિયત કરીને સૂતા હતા અથવા આપ જાઈજ સમજતા હતા. અમુક ઉલમા મસ્જિદમાં સૂવાને મકરૂહ કહે છે, અમુક વિના કરાહતે જાઈજ કહે છે. હજરત ફારૂકું આ'જમ ﷺ એ મસ્જિદે પાકનો એહતરામ કરતાં તેમને અવાજ આપીને જગાડ્યા.

૩. મસ્જિદે નબવીમાં ઊંચા અવાજે વાતો કરવા પર. કેમ કે મદીનાવાળા અહીંના નિયમોથી વાકેફ છે, તમે લોકો પરદેશી છો જેથી મસાઈલથી પૂરા વાકેફ નથી. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે હાકિમ ગુનાહે સગીરા પર પણ શિક્ષા રૂપે સજા આપી શકે છે. તેમજ જ્યાં ઈલ્મની રોશની ઓછી પહોંચી હોય અથવા તદ્દન ન પહોંચી હોય ત્યાંના લોકોને બેઈલ્મી પર મઅઝૂર રાખવામાં આવી શકે છે, નહીં તો બેઈલ્મી એ કોઈ બહાનું નથી. યાદ રાખશો કે તાઈફ હિજાનું મશાહૂર શહેર છે. મકા મોઅઝૂજમાથી ત્રણ મંજિલ દૂર છે. સૈયદના અખુલ્લાહ ઈબને અખબાસ ﷺ નું મજારે પુર અન્વર ત્યાં છે. ફકીરે (લેખકે) જિયારત કરી છે.

૪. મિક્રોટે ફર્માવ્યું કે મસ્જિદે નબવીની હુર્મત બીજી મસ્જિદોથી વધુ છે, કેમ કે હુઝૂર ﷺ પોતાની કુશ શરીફમાં જિંદા છે. ત્યાં હુઝૂર ﷺ નો દરબાર છે જેથી તેની અદબ થવી જોઈએ. તે લોકો દુનિયવી વાતો ઊંચા અવાજે કરી રહ્યા હતા, નહીં તો મસ્જિદમાં દર્સ, તદરીસ, જિકુલ્લાહ, નઅત શરીફ વગેરે મોટા અવાજે કરી શકીએ છીએ, જ્યારે કે નમાਜીઓને તકલીફ ન થાય.

હજરત માલિક રથી રિવાયત છે ફર્માવે છે કે હજરત ઉમર ﷺ એ મસ્જિદના ખૂણામાં ચબૂતરો બનાવ્યો હતો જેને બતહા⁵ કહેવામાં આવતો હતો. અને ફર્માવ્યું, જે વાતો કરવા અથવા શેઅર પઢવા અથવા શોર કરવા ચાહે તે આ ચબૂતરા તરફ ચાલ્યો જાય⁶. (મોઅતા ઈમામ માલિક)

૧. કેમ કે એનું ફર્શ બજરીનું હતું. બતહાનો અર્થ કંકરીવાળી જમીન. એ જગ્યા મસ્જિદના ખારજ (બાબ્ધ) હિસ્સામાં હતી ન કે અંદરના હિસ્સામાં, નહીં તો એના આદાબ (નિયમો) પણ મસ્જિદ જેવા હોત.

૨. શેઅરથી મુરાદ દુનિયવી શેઅરો, શોરથી મુરાદ પણ દુનિયવી વાતો મોટા અવાજે કરવું છે. નહીં તો નઅત શરીફ, જિક જોરથી કરવું મસ્જિદમાં જાઈજ છે. નભી અને સહાબાએ કિરામ દરેક ફર્જ નમાજ બાદ ખૂબ ઊંચા અવાજે જિકુલ્લાહ કરતા હતા.



દુદાઈકું બાપિશાણી

અગ : આ'લા હજરત
ઈમામ અહમદ રા મુહદિષે બરેલ્વી <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>
:: શરહકર્તા ::
મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)
:: અનુવાદક તથા સંપાદક ::
પટેલ શાહ્ઝીર અલી રાજવી

ભીની સુહાની સુખમેં ઠંડક જિગરકી હૈ
 કલિયાં જિલ્લી દિલોકી હવા ચણ કિધરકી હૈ
 (ભીની = હલકી હલકી, સુહાની = ખૂશ ગવાર અને મન મોહક)

અર્થાત : યા ખૂદા ! આ પુર કેદ, ભીની ભીની, ખુશબોદાર તથા ઉમદા મન મોહક હવા કઈ જન્તથી આવી રહી છે જેનાથી જિગરને ઠંડક તથા રૂહને તાજગી નસીબ થઈ રહી છે ! દિલોની બંધ કળીઓ ખીલી ઉઠી છે અને સીનો મદીના બનતો જઈ રહ્યો છે. યકીનન ! એ મદીનાના મહબૂબ ગુંબદને અડકીને આવી રહી છે.

ખબતી હૂઈ નાજરમે અદા કિસ સહરકી હૈ
 ચુભતી હૂઈ જિગરમે સદા કિસ ગજર કી હૈ
 (ખબતી = ચુભતી, નજરમાં બેસવું, ગમવું. ગજર = એલામ)

અર્થાત : હે રબ ! આ કેવી સુખ્ષ સાદિકું તૂલુથ થઈ રહી છે કે જેની દિલનવાજ અદા દિલની દુનિયાને આબાદ કરી રહી છે. અને આ કયા ઘડિયાળનો અવાજ છે જે સીધો આવીને અમારા દિલોને ચૂભી રહ્યો છે. યકીનન ! આ સહર (સવાર) તથબહની સવાર છે અને આ સદા (અવાજ) સદાએ ગુંબદે ખજરા છે સહરથી સહરીનો સમય, અને "ખબતા"ની મુનાસિબતથી જાહી અસર, જ્યારે કે સદા કેવળ અવાજના અર્થમાં જેમ કે ઘડિયાળ તથા ગુંજ પણ મુરાદ થઈ શકે છે, જે આશિકાને મુસ્તફા (مُسْتَفِي) ની યા રસૂલલ્હ (ص) ની સદાઓથી જે ગુંબદે ખજરા સાથે ટકરાયને પેદા થાય છે. સારાંશ કે શેરમાં હકીકૃત તથા મજાજ એટલે સામાન્યપણે મજાજનું ખૂબ જ સરસ સંગમ છે જે આ'લા હજરતનો જ લાજવાબ કમાલ અને અજોડ હુસ્નો જમાલ છે.

ડાલે હરી ભરી હૈ તો બાલે ભરી ભરી
 કિશ્તે અમલ પરી હૈ યે બારિશ કિધરકી હૈ
 (કિશ્તે અમલ = ઉમ્મીદની ખેતી)

અર્થાત : યા અલ્લાહ ! આ કઈ ઝીતુનો વરસાદ વરસ્યો છે કે જેનાથી દરેક જાડની દરેક ડાળી જન્તના બાગોના નમૂના પેશ કરી રહી છે અને ચો તરફ હરીયાળી જ હરીયાળી અને લીલુછમ જોવા મળે છે અને જાડોની ડાળીઓ અને અનાજ સીજનના ગુચ્છાઓ (દુંડાઓ) ફળો તથા દાણાઓથી લદાયેલા છે. અને જમીનની તરફ ઝૂકીને (તાજદાર મદીના) ને સવારની સલામ પેશ કરી રહ્યા છે અને અમારી આરગૂઓની ખેતી (અમારા આંસુઓનાં

પાણી આપ્યા વિના) જનતની હૂર જણાય રહી છે. એટલે કે વિના માંયે તમનાઓ પૂરી થઈ રહી છે. યક્ષીનન ! હુ અલ્લાહ ! આ તારા રહમતુલ્દ લિલુ આલમીનની રહમતની વર્ષા જ હોય શકે છે.

ઉમ જાંઓ ઓર કૃદમ સે લિપટકર ઉરમ કહે સૌપા ખુદાકો તુગ્જકો ચહ અગમત સફરકી હૈ

અર્થાત : અમે જ્યારે મક્કા શરીફથી મદીના શરીફ જવાનો ઈરાદો કર્યો તો મક્કાના હરમે અમારા કૃદમોથી લપેટાઈને અમને મુખારકબાદ આપી અને આ શબ્દોમાં વિદાય આપી : હે મને આબાદ કરવાવાળાના ખુશ નસીબ ઉમ્મતીઓ ! જાવ ! ખુદા તમારી ખબર કરે (હિંકારું કરે) ખૂબ જ મુખારક સફરનો તમે ઈરાદો કરી રાખ્યો છે અને જો ખુદા તૌફીક આપે તો મારી આંખો વડે મારા પ્યારાનો રોઝો જુઓ.

રિવાયતોમાં આવ્યું છે કે કા'બા મોઅઝ્રજમા કૃયામતના દિવસે અલ્લાહ તાલાદી હુજૂર ﷺની જિયારતની દરખાસ્ત કરશે. હુનિયામાં હુજૂર ﷺએ મારી જિયારત કરી, આજે હું એમની કરું છું " જેથી કા'બાને હુક્કનની જેમ સજાવવામાં આવશે અને મેહશરના મેદાનમાં લાવવામાં આવશે તો હુજૂર ﷺની બારગાહમાં કા'બા શરીફ અર્જ કરશે, અસ્સલામુ અલેક યા મુહમ્મદ ! (હુજૂર ﷺ) હુજૂર ﷺ ફર્માવે છે, હું જવાબ આપીશ, વઅલૈક્સલામ ! યા બયતુલ્લાહ ! પછી કા'બા કહેશે, તમે તમારા ઉમ્મતીઓની ફિકર ન કરશો ! જેમણે મારો તવાફ કર્યો, અને જે ઘરેથી મારી જિયારત માટે તો નીકળ્યો પણ પહોંચી ન શક્યો, અને જેણે મારી જિયારતની તમના પણ કરી, હું એ સૌની શર્જાઅત કરીશ. (કિતાબ : શરફે મુસ્તકા ﷺ, અલ્લામા અખુર્હરહમાન સર્કૂરી, તફસીરે અજીજી, સૂરાને બફરહ, પેજ-૪૬૭, શાહ અખુર્લ અજીજ મુહદ્વિષ દહેલ્વી)

ક્યૂં હશ્રમેં બિગળી હૂઈ હાલત હોગી-કબ ઉનકે ગુલામો પે કૃયામત હોગી
ક્યા ખોઝ કરેં નારે જહનમસે 'જમીલ'-હમ પર તો વહાં નબીકી રહમત હોગી

ઉમ ગિર્દે કા'બા ફિરતે કલ તક ઓર આજ વો

ઉમ પર નિષાર હૈ ચહ ઈરાદત કિધર કી હૈ

અર્થાત : યા અલ્લાહ ! આ કેવો ઈન્કિલાબ આવી ગયો છે કે કાલ સુધી તો અમે કા'બાની આસપાસ ફેરા મારતા રહ્યા અને આજે જેવો મદીના જવાનો ઈરાદો કર્યો છે તો કા'બા અમારા પર મહેરબાન થઈને રહ્યો છે ? ! યક્ષીનન ! જે બારગાહનો અમે ઈરાદો કરી રાખ્યો છે એ કોઈ કા'બાથી અફ્જલ જ બારગાહ હોઈ શકે છે.

યાદ રાખશો કે આ વિષયે વર્ણન પહેલાં પણ ગુજરી ચૂક્યું છે પણ અહીં ઉમેરા સાથે છે. એક ઈમાનવાળાની અજમત કા'બા કરતાં વધુ હોવાનું હદીષમાં છે અને હુજૂર ﷺએ ખુદ વશ્વાયું છે. જેમ કે હજરત અખુર્હલાહ ઈજ્ને ઉમર رضي الله عنه مને એક દિવસે હુજૂર ﷺએ કા'બાને જોઈને ફર્માવ્યું :-

ما اظيک و ما اعظم حرمتك و اليمون اعظم حرمة عند الله منه (તિમર્જી શરીફ, ૨/૨૪)

એ જ પ્રમાણે ઈજ્ને માજહ શરીફની હદીષમાં છે કે હુજૂર એ કા'બાનો તવાફ કરતાં ફર્માવ્યું :
ما طيبك واطيب ريحك واعظم حرمتك والذى نفس محمد بيه لحرمة اليمون اعظم عند الله - حرمة منك
"હે કા'બા તારી કેટલી શાન છે અને તારી હવા કેટલી પાકીજા છે, પરંતુ એ જાતની કુસમ ! જેના કબજામાં

મારી જાન છે મારી ઉમ્મતના એક મો'મિનની હુર્મત તથા ઈજજત અલ્લાહને ત્યાં તારા કરતાં કેટલાય ગણી અધિક છે." (ભાવાર્થ ૨જૂ કચ્ચો, પેજ-૨૮૦) અને હજરત રાબિઆ બસરિયહ (ઉમ્મતે મુસ્તશાની વલિય્યહ)ના સ્વાગત માટે કા'બાનું જવું કેટલીય કિતાબોથી સાબિત છે. (તજકેરતુલ અવલિયા, પેજ-૫૪, અનીસુલ અરવાહ, પેજ-૧૧૧, હજત રોજા-યવ્દાન, પેજ ૧૩-૨૬, માહનામા સૂઝી-લાહોર, જુલાઈ-૧૯૯૩)

અને એનું શક્ય હોવું કે કા'બા કોઈના સ્વાગત માટે જઈ શકે છે, એ ફતાવા દેવબંદમાં વર્ણવેલું છે. જેવું કે હજરત ઈખાહીમ ઈખે અદહમ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ રાજગાદી હોડીને ફીરીમાં આવ્યા તો કા'બા જવા માટે એટલા પ્રમાણમાં વ્યવસ્થા કરી કે દરેક ફુદમ પર બે રકાત નફલ પઢવાનું શરૂ કરી દીધું. જ્યારે કેટલાય વરસો પછી મક્કા પહોંચ્યા તો ત્યાં કા'બાને જ ન પામ્યો. ખ્યાલ આવ્યો કે કદાચ મારી નિગાહોમાં ખરાબી આવી છે તો તરત જ ઈલ્હામ થયો કે આપની નિગાહમાં કોઈ ખરાબી નથી, અસલમાં કા'બા આજે મારી એક નેક બંદી (રાબિઆ બસરિયહ)ના સ્વાગત માટે ગયેલો છે. તો આપને ખૂબ જ આશ્રય થયું અને હવે કા'બાના બદલે રાબિઆની જિયારતના માટે રવાના થઈ ગયા. જોયું તો એક વૃદ્ધા સ્ત્રી ભરપુર આજીજની સાથે આવી રહી છે અને એની સાથે કા'બાની પણ જિયારત થઈ ગઈ. હજરત ઈખાહીમે ફર્માવ્યું, અરે! આ તે શું હંગામો ખડો કરી રાખ્યો છે ! શું દેખાડે છે કે કા'બા પણ મારા સ્વાગત માટે આવે છે ?! રાબિઆ બસરિયહએ જવાબ આપ્યો કે આ તે શું શોર મચાવી રાખ્યો છે અને ફુદમ ફુદમ પર નફલ પઢીને કા'બા આવ્યો છે ?! વાત અસલમાં એ છે કે તમે તમારી મંજિલને ઈબાદતના જોર પર પસાર કરી છે, અને મેં મારા રબની બારગાહમાં નિયાજમંદીનું નજરાણું પેશ કર્યું છે.

કાલિક જબીંકી સજદાએ દરસે છુટાઓગે

મુગકો ભી લે ચલો ચછ તમજના હજરકી હૈ

(કાલિક જબી = પેશાનીની કાળાશ. હજર = હજરે અસ્વદ)

અર્થાત : હજરે અસ્વદ અમને કહી રહ્યો હતો કે હે મદીનાના જાઈરો ! મને પણ મદીના સાથે લઈ ચાલો કે જેથી એમના દર પર તમારી જેમ સજદો કરીને પોતાની પેશાનીની કાળાશ દૂર કરી લઉં અને એકવાર ફીથી પહેલાંની જેમ રોશન તથા મુનવ્વર થઈ જાઉં.

હદીષમાં જે આવ્યું છે કે આપ ﷺ એ ફર્માવ્યું, હું એ પથ્થરને આજે પણ ઓળખું છું. નસીમુર્રિયાજમાં છે, "જે મારા એલાને નબુવ્વત પહેલાં મારા પર સલામ પઢતો હતો." (મુસ્લિમ શરીફ)

તે હજરે અસ્વદ હતો. (પેજ-૬૭, ભાગ-૩)

અને તફસીરે મજહરીમાં આયત نور اللہ نور السیوت و الارض હેઠળ લખ્યું છે કે જ્યારે હજરત હલીમા સઅદિયહ હુઝૂર ﷺ ને લઈને શુકાનાનો તવાજ શરૂ કરતાં પહેલાં હજરે અસ્વદને બોસો આપવા માટે હુઝૂર ﷺ ને ગોદમાં લઈને નજીક થયાં તો હજરે અસ્વદે પોતાની જગાએથી નીકળીને હુઝૂર ﷺ ને ચૂમવાનું શરૂ કરી દીધું. (પેજ-૨૮, ભાગ-૬)

ફૂબા હુવા હે શોકુમે જમગમ ઓર આંખસે

આલે બરસ રહે હૈ ચછ હસ્રત કિધરકી હૈ

(આલે = તેજ વરસાદ. હસ્રત = આરજૂ)

અર્થાત : આખે જમગમ શરીફ પોકારી રહ્યું છે કે હે મદીનાના જાઈરો ! જે ઘારા ઈસ્માઈલ મિસિલાની

برک خواجات

એડીની રગળથી હું વહેતું થયું. આજે તમે એવી હસ્તીના દરબારમાં જઈ રહ્યા છો કે જેના નૂરે, ઈસ્માઈલ
અલામીની ગરદન પર છરી ન ચાલવા દીધી. કાશ ! હું પણ તમારી સાથે જાત ! અને આ જ આરજૂમાં જમજમ તેજ
વરસાદની જેમ આંસુ વહાવી રહેલ છે અને કૃયામત સુધી વહાવતુ રહેશે. જમજમના જરણાના વહેવાને આંસુ
વહેવું દરાવ્યું અને તે પણ ભાદરવા મહિનાની જેમ તેજ વર્ષાની જેમ ! કેવી સરખામણી છે ??!

**બરસાકે જનેવાલો પે ગોહર કરું નિખાર
અભરે કરમ સે અર્જ ચહ મીજાબે ઝર કી હે**

(ગોહર = મોતી. મીજાબે ઝર = સોનાનુ પરનાલુ)

અર્થાત : મીજાબે રહમત બારગાહે ખાલિકે રહમતમાં અરજ કરી રહ્યું છે કે હે માલિક તથા મૌલા ! જરા
વરસાદ વરસાવ ! જેથી રહમતુલ્લિલિલ્લાલમીનની બારગાહમાં હાજરીની નિષ્યતથી જનારાઓ પર તારી રહમતનાં
મોતી (પાણીના ટીપાંઓ મોતીઓના રૂપમાં) કુર્બાન કરું, કેમ કે જે મદીના શહેર એઓ જઈ રહ્યા છે :

ઉસ શહેર કે ઝર્ઝે હેં માહો મહરસે બળ્હકર-જિસ શહેરમે અલ્લાહ કે મહબૂબકા ઘર હે

**આગોશો શોકું ખોલે હેં જિનકે લિએ હતીમ
વો ફિરકે દેખતે નહીં ચહ ધુન કિધરકી હે**

અર્થાત : (હતીમ જે કા'બાનો જ હિસ્સો છે એની ગોલાઈને ગોઠ સાથે સરખાવીને આ'લા હજરત ફીમાવે
છે) હતીમે પોતાની રહમતની ગોઠ ખોલી રાખી છે અને લોકોને બોલાવી રહી છે કે મારી આગોશ (ગોઠ)માં આવી
જવ ! પરંતુ યા અલ્લાહ ! આ મદીનાના આઈરો પર ક્યાં જવાની ધુન સવાર છે અને કયો ઉમંગ ચઢેલો છે કે કે
તેઓ હતીમની આ પેશ કશ તરફ ધ્યાનિત જ નથી થતા અને મદીના મદીના કહેતા જઈ રહ્યા છે.

કિસકા હે યહ દીવાના કિસકા હે યહ મસ્તાના-હશરમેં ભી કહતા હે જાના હે મદીનેમે

**હાં ! હાં ! રહે મદીના હે ગાફિલ ઝરા તૂ જાગ
ઓ પાઉં રખનેવાલે ચહ જ ચશ્મો તરકી હે**

અર્થાત : (આ શેઅરમાં ઉપરવાળા શેરનો જવાબ છે કે) એ કોઈ મામૂલી જગા પર નથી જઈ રહ્યો,
મદીનાના સફર પર જઈ રહ્યો છે અને હે જનારાઓ ! ગફલત છોડો અને ઈશ્કે રસૂલથી સરશાર (ચૂર) થઈને
જગીને ચાલો આ મદીનાની રાહ પગો વડે ચાલવાની રાહ નથી. ખુદા તૌકીકું આપે તો આંખોના વડે ચાલો !
માથાભેર ચાલો ! કેમ કે :-

ઇસ રાહકે કંકર હેં યહ બિખરે છૂએ તારે-યહ કહકશાં હે કે તેરી ગર્હ સફર હે
મેં ગુંબદે ખદરાકી તરફ દેખ રહા છું-'કૌષર' મેરે નજીકી યહ મેઅરાજ નાર હે

મુસનિનું : પીર સૈયદ હાજી દાદામિયાં શમ્સુદીન કુદરી	નોંધ : આ કિતાબ નાશિર (પ્રકાશક)ના
હિંદી અનુવાદક : મુહમ્મદઅમીન ચોલા-જામનગર	સરનામેથી મફત મંગાવી શકો છો જેમાં
નાશિર : અધ્યુલઅઝીજ જમાલ મામદાણી,	હિંદીમાં જુમાના ફાઈલ, મસાઈલ
સંજરી બોરવેલ સ્ટોર્સ-જાલના (M.S.)	તેમજ હુર્રદ શરીફ, ૪૦ રફબના,
મોબાઈલ : ૯૮૬૦૦૦૭૮૬૬ / ૯૮૮૦૦૦૭૮૬૬	ફાતિહાનો તરીકો...વગેરે માહિતી છે.

અસ્રાકુલ અવલિયા

છપ્તો
૧૬

સંપાદક : હિન્ડુના ખ્વાજા બદર ઈસહાફ

ભિક્રિપોશ સૂકીઓની હાલતો તથા કેફિયતો

હિન્ડુના શયખુલ ઈસ્લામે વર્ષાવ્યું કે એક દિવસે ખ્વાજા દાખિદ તાઈ પુરુષીનું બેઠેલા હતા. એક ફુલા પોશ બુજુર્ગ તેમની જિયારત તથા મુલાકાતના માટે તશરીફ લાવ્યા. માથું જુકાવી લીધું અને બેસી ગયા. જ્યારે પણ ખ્વાજા બુજુર્ગ તાઈ એ બુજુર્ગને જોતા તો હસી પડતા. પછી હાજરજનોને સંબોધીને ફર્માવ્યું, ભિક્રિપોશ હિન્ડુના જે નેઅમત હું શોધતો રહેતો હતો તે નેઅમત આ સાહભમાં મને મળી ગઈ. આ સ્થળે હિન્ડુના આંખોમાં આંસુ આવી ગયાં અને ફર્માવવા લાગ્યા, જે વખતે ભિક્રિપોશ હિન્ડુના સમઅના આલમમાં ભિક્રો ફાડી નાખે છે અને હક્કની દોસ્તી તથા મહોબ્બતના સમંદરમાં તરવા લાગે છે. હબીબના ઈશ્કમાં એવા દૂબી જાય છે કે જિંદગીની અસરોનો એક રજકણ તેમનામાં મૌજૂદ નથી હોતો. મહોબ્બતની ભટીમાં એવા ઓગળી જાય છે કે તેમનું નામોનિશાન પણ પૃથ્વીના પટ પર બાકી નથી રહેતું. તે વખતે ૨૧ક તથા ગૈરતની અતિશયતાને લીધે આ ભિક્રિપોશ દૂર્ધિ (જુદાઈ)ના પરિને ફાડી નાખે છે. આ સાહિબે હાલ લોકો હોય છે કે જેઓ મહબૂબે હકીકીના ઈશ્કમાં દૂબેલા હોય છે.

હિન્ડુના ખ્વાજાને ચિશત

(રહમતુલ્લાહિ તાદાલા અલોહિમ અજમઈન)

મહુમાતે ઝાહેરુલ અતિક્રિયા, સિરાજુલ અવલિયા હિન્ડુના ખ્વાજા ફરીદુદ્દીન ગંજશકર મરાઓ અલોધની (પાકપણી) ચિશતી

અનુપાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી દ્યાદરવી

આ બે શોઅરો એક બુજુર્ગના મને યાદ છે :

ખરૂ પુશાન મહૃત રાદુતાઈ ચાક જર

તાન એન્ડરકો એચલ રફ કીટી જરુ

"મહોબ્બતના ભિક્રિપોશોએ દૂર્ધિના ચાક કરી નાખ્યા, ત્યારે તો હું તારા વિસાલની ગલીમાં વહદતની વાતો કરી રહ્યો છું.

ફક્તી તથા દુરવેશી

ત્યારબાદ શયખુલ ઈસ્લામે ફક્તી રીતથા દુરવેશીના બારામાં વર્ષાન કર્યું. દુરવેશ તેને કહે છે જે દરરોજ મેળવેલાને સાંજ સુધીમાં ખર્ચ કરી છે, ત્યાં સુધી કે રાતના માટે કોઈ રકમ બાકી ન રહે. અને જો રાત છે તો હિવસના માટે કાંઈ બાકી ન રહે. સૌ અલ્લાહના માર્ગમાં ખર્ચ કરી છે. એવા લોકો દુરવેશ કહેવડાવવાને પાત્ર નથી હોતા જેઓ લંગોટી બાંધીને ચામડાની થેલી ગળામાં નાખીને ગલી ગલી રોટલીના બેટુકડાઓના ખાતર ફરતા રહે છે અને પોતાના જેવા માણસોની સામે સવાલ માટે હાથ લંબાવતા રહે છે. બલ્કે એવા લોકો દુરવેશીનો સરમાયાએ નાજ છે જેઓ પોતાની મસનદથી જુદા નથી થતા અને પાતળો લિબાસ પહેરે છે અને જે મૌજૂદ હોય તેનાથી ખાવા તૈયાર કરાવીને ખુદાના દરવેશોની તવાજોઅ



(ખિદમત) કરે છે અને કાંઈ બચાવીને નથી રાખતા.
જે મળે છે તેને આગળ પહોંચાડી આપે છે. એકવાર
હજરત ખવાજા બાયજીએ ﷺ ને લોકોએ પૂછ્યું કે
હજરત ! દુરવેશી કોને કહે છે ? આપે ફર્માવ્યું, જે
અઠાર હજાર હુનિયાઓનું સોનુ ચાંદી દુરવેશના
હાથમાં પકડાવી દેવામાં આવે તો તે બધું ૪ અલ્લાહ
કુન્ઝની રાહમાં ખર્ચ કરી દે એને દુરવેશ કહે છે.

દુરવેશનો મકામ

ફર્માવ્યું, દુરવેશના સિતેર હજાર મફામો છે. જ્યાં
સુધી તે તેમાંથી પસાર ન થાય અને દરેક મફામથી
ભરપુર લાભ હાંસલ ન કરી લે ત્યાં સુધી તેને દુરવેશ
કહેવામાં નહીં આવે. કેમ કે કાઈનાતના પણ સિતેર
હજાર આલમ છે. જ્યાં સુધી દુરવેશ તેમાંના દરેક
આલમથી વાકેફિયત હાંસલ ન કરી શકે ત્યાં સુધી
દુરવેશ નથી કહેવાય શકતો. તે દુરવેશ કહેવડાવવાનો
કેવી રીતે હક્કદાર છે જેણો પેટ પાલવવા માટે
દુરવેશીનો પોશાક ઓળી રાખ્યો છે?! દુરવેશને એ
મફામોમાં દરેક જગાએ ખૌફ તથા રજા (ઉમ્મીદ)નો
સામનો રહે છે. દરેક સ્થાને આજમાઈશોની એક ભીડ
તેના પર તુટી પડે છે. જેથી દુરવેશની અડગતા તથા
મજબૂતીની આજમાઈશ કરે. જો તે ૨૪માત્ર
અડગતાની હદ્થી હચમય કરી બેસે તો એ મફામ
તેની પાસેથી લઈ લેવામાં આવે છે અને તેને કાઢી
નાખવામાં આવે છે. પણ તે દુરવેશ જે સબ્ર તથા
અડગતાનું પ્રદર્શન કરે છે અને એ આજમાઈશોથી
ખુશ થાય છે તેની પ્રગતિ થાય છે. અને એનું કામ
અઠાર હજાર દુનિયાઓમાંથી પસાર થઈને આલમે
બાલા (ઉપરની દુનિયા)ની તરફ પ્રયાણ કરે છે. તો
આવા પ્રકારના માણસને એહેલે સુલૂકને ત્યાં દુરવેશ
કહે છે. એ સિતેર હજાર મફામોમાંથી જ્યારે દુરવેશ
પ્રથમ મફામથી પસાર થાય છે તો પોતે પોતાને અર્શે

અજીમની આસપાસ ઉભેલો જુએ છે. અર્શ મકીનોનો સંગાથે નમાજે પંજગાના અદા કરે છે. જ્યારે પરત થાય છે તો ખાનએ કાબામાં હોય છે. જ્યારે પરત પોતાની દુનિયામાં આવે છે તો એનો હાલ એ થાય છે કે તમામ કાઈનાતને પોતાની બે આંગળીઓ વચ્ચે મુશાહેદો કરે (જુએ) છે. આ હાલ તો પહેલા મકામનો છે પણ જ્યારે દુરવેશ સિતેર હજર મકામોને પાર કરી લે છે તો એનો હાલ માણસના વહેમ તથા સમજથી દૂર છે. અને એમાં ઈશારો એ તરફ છે કે ગૈરતની ચુંઝાઈશ બાકી નથી રહેતી. અને આ જ મકામ બંદા તથા મૌલાની વચ્ચે એક રાજ છે જે રાજને કોઈ અન્ય નથી જાણી શકતું. શયખુલ ઈસ્લામે આ ફર્માવ્યું, નારો માર્યો અને આ મજ્જવી ઈશ્વાર ફર્માવી :

چو درویش را کار بالا کشید- یک لحظه سرور کشید
چنان غرق گردد بدریانے عشق - که یک دم سرماز عشق بالا کشید

"જ્યારે દુરવેશના અહવાલ પ્રગતિ પામ્યા તો
પળમાં તેનો સામનો સુરૈયાથી બુલંદતર થઈ ગયો.
પછી એક પળમાં સરે દરયાએ ઈશ્કથી બુલંદ કર્યો
અને પરત તેની ગહરાઈઓમાં ખોવાય ગયો.

રાહ દ્વારા હજરત બાયજીદ બુસ્તામી રહેલી એકવાર હજરત મશગૂલ હતા અને આંખોથી શૌકી તથા ઈશ્ટિયાકમાં મશગૂલ હતા અને આંખોથી લોહી વહી રહ્યું હતું. જ્યારે આલમે સહ્યવમાં આવ્યા તો ફર્માવ્યું, એ પળમાં મેં એક કૃદમ ઉઠાવ્યો હતો તો અર્શે અઝીમ પર પહોંચી ગયો. મેં અર્શને અવાજ આપ્યો. (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوْى) ૨૫માન અર્શ પર જલ્વા અફરોઝ છે) હે અર્શ ! ખબર પડી છે કે તે મહબૂબ તારા પર જલ્વા અફરોઝ છે. અર્શ જવાબ આપ્યો, હે બાયજીદ ! વાત કહેવાને સ્થાન નથી. એ બેનિયાઝ, હકીકત મથાબ بِكَوْنَةٍ નો પતો તો તારા દિલના અર્શમાં બતાવવામાં આવે છે. આશ્વર્યમાં છે કે મોટાભાગે આલમે મલકૂતના લોકો જમીનવાળાઓને ત્યાં એ

મહભૂબનો પતો બતાવે છે. અને મોટાભાગના જમીનવાળા આરમાનવાળાઓથી તેની નિશાની પૂછે છે. આ વાતથી દુરવેશના મફાન તથા મર્ત્યબાના ઈજાહારનો હેતુ છે કે મર્દ દુરવેશ એક ફદમમાં અર્થે અજીમથી બુલંદતર મફાન પર પહોંચ હાંસલ કરી શકે છે.

એકવાર મારા ભાઈ શયખ જલાલુદ્દીન તબરેજી એ બદાઉના ફાઝી નજુદીન શામીની પાસેથી પસાર થતાં પૂછ્યું કે ફાઝી નજુદીન શું કરી રહ્યા છો ? લોકોએ કહું કે નમાજ પઢી રહ્યા છે. આપે પૂછ્યું કે શું એ નમાજ પઢવાનું જાણો છે ? એ વાત ફાઝી નજુદીને સાંભળી લીધી. તો શયખની પાસે આવ્યા અને કહું, આપે આ શું વાત કરી છે ? હજરત શયખે ફર્માવ્યું, મેં બરાબર વાત કહી છે. કેમ કે ઉલમાની નમાજ ઔર છે અને ફકીરોની નમાજ ઔર છે. ફાઝીએ પૂછ્યું, એ કેવી રીતે ? ફર્માવ્યું, ઉલમા જો કિબ્લાને સામે ન રાખે તો તેમની નમાજ નથી થતી.

જો કિબ્લાની જાણ ન થાય તો તેમનું દિલ કિબ્લાની જે દિશા નિશ્ચિત કરી આપે એ તરફ ચહેરો કરીને નમાજ અદા કરે છે, પરંતુ ફકીરો જ્યાં સુધી અર્થે ઈલાહીને પોતાની સામે નથી પામતા ત્યાં સુધી નમાજ અદા નથી કરતા. ફાઝી નજુદીન પરત આવી ગયા. રાતે ફાઝી સાહબે ખ્વાબમાં જ્યેયું કે શયખ જલાલુદ્દીન તબરેજી અર્થ પર જાનમાજ બિધાવીને નમાજ અદા કરી રહ્યા છે. આ મન્જરના પ્રભાવથી ફાઝી સાહબ જાગી ગયા. શયખની બિધમતમાં હાજર થયા, માફી ચાહી અને અર્જ કરી મારો કુસૂર માફ કરો. શયખે ફર્માવ્યું, હે નજુદીન ! એ મન્જર જે તેં જોયો કે જલાલુદ્દીન અર્થ પર નમાજ અદા કરી રહ્યો છે એ દુરવેશનો અછના તરીન મફાન છે, દુરવેશે કામિલનો મફાન તો એનાથી કેટલાયે ગણો વધીને છે. જો જહેર કરું તો તું કાયમ ન રહી શકે, નૂરની શિદતથી (તાપથી) હલાક થઈ જાય. (કમશઃ)

‘ડંકાની ચોટ પર હક્ક બાબતનું એલાન’



અભિપ્રાય ‘બરકાતે ખ્વાજા’ (માસિક) મજહબી મુખપત્ર છેલ્લા ૧૭ ઉપરાંત વરસોથી સુનિયતની દીનો મજહબની પ્રિન્ટ મિડિયા દ્વારા જબરદસ્ત બિધમત અંજામ આપી રહેલ છે. મુસ્લિમ સમાજમાં સારા, ભલા વિવિધ સામાજિક પ્રસંગો પર તથા વિવિધ ધાર્મિક પ્રસંગો ઉપર શાદી, ગમી, ઉર્સ, વિવિધ તહેવારો, મુહૂર્મમમાં તાજિયાદારી.... વગેરે પ્રસંગો ઉપર શરીરાત વિરુદ્ધ કાર્યો થઈ રહ્યા છે અને કયાં બેફામ અને ફુજૂલ ખર્ચાઓ થઈ રહ્યા છે. તે બાબતો ઉપર તેમજ પ્રવર્તમાન સમયમાં સાંપ્રત પ્રવાહને અનુરૂપ ઉપસ્થિત થતા કરંટ ઈસ્યુઝ પરના વિવિધ પ્રશ્નો, મસાલાઓ, “બરકાતે ખ્વાજા” (માસિક)માં કોલમ ‘ગલત ફહીમીઓ અને તેનો ઈલાજ’ તેમજ ‘તંત્રી લેખો’ તેમજ અન્ય લેખોમાં ઉપરોક્ત બાબતે ડંકાની ચોટ પર હક્ક બાબતો, કોઈની પણ શેહ શરમ રાખ્યા વિના નીડરતાથી લખવામાં આવે છે જે વાંચી વાંચકો અવામને સાચી, સહી, શરીરાત મુજબની જાણકારી મળે છે, અમલવારી કરે છે. ટૂંકા ગાળામાં આ દીની મુખપત્રએ સારી એવી લોહચાહના લોકપ્રિયતા મેળવેલ છે. જેનો સઘળો યશ તેના તંત્રી સાહેબ, સંચાલક મંડળ, લેખકો, દાતાઓને ફાળે જાય છે. તેઓ બધા યશના મુખારકબાના મુસ્તહિક છે, અધિકારી છે.

સુંદર, સરાહની ય, પ્રશંસીય, અનુકરણીય દીની કામગીરી છે. જેની નોંધ બુદ્ધિજીવી વર્ગે લીધેલ જ છે. અંતમાં દુઆ છે કે આ સંસ્થા અને તેનું મુખપત્ર ઉત્તરોત્તર ઔર વધુ તરક્કી કરે, સફળતાનાં ઉચ્ચ શિખરો સર કરે તેવી હાર્દિક શુભેચ્છાઓ સાથે અહીં વિરસું છું. ફક્ત વસ્તુામ. આભાર.

લિ. હિનીબાઈ એ. તરકવાડીયા (બી.એ.) મુ. જસદાશ (જિ. રાજકોટ) મો. ૮૮૮૮૨૪૮૮૮૮



ઓળખ : આપ ઘણા જ મહાન અવલિયા તથા મશાઈખે એજામમાંથી થયા છે અને રિયાજત તથા ઈભાદતના થકી કુબે ઈલાહી હંસલ કર્યો. અને હદ્દીષો બયાન કરવામાં આપને મહારાત હંસલ હતી. હજરત જુનેદ બગદાદી ઝીલાલનો કુલૈલ છે કે હજરત બાયજીદ ઝીલાલનો અવલિયામાં તે જ અગ્રસ્થાન હંસલ છે જે હજરત જિબ્રિલ عليه السلام ને ફરિથતાઓમાં છે. અને મકામમાં તમામ ખુલ્ગુર્ગોની અંતિમ હદ એ આપની શરૂઆત છે, કેમ કે પ્રારંભિક મકામમાં જ લોકો નાસીપાસ થઈને રહી જાય છે. જેમ કે હજરત બાયજીદનો કુલૈલ છે કે જો લોકો ૨૦૦ વરસ પણ મઅરેફતના ગુલશનમાં રહે, તો પણ ક્યાંક તેમને છેવટે તે એક ફૂલ મળી શકે છે જે સામૂહિક રૂપે પ્રારંભમાં જ મને મળી ગયું. શયખ અખૂ સઈદનો કુલૈલ છે કે હું પૂરા આલમને આપની ખૂબીઓથી લબરેઝ જોઉં છું, પરંતુ તેમ છતાં પણ આપના મર્તબાઓને કોઈ નથી જાણતું.

આપના દાદા અજિનપૂજક હતા અને પિતાની બુસ્તામના મહાન ખુલ્ગુર્ગોમાં ગળાના થતી હતી. અને આપની કરામતોનું પ્રદર્શન માના પેટથી જ થવા લાગ્યું હતું. કેમ કે આપનાં વાલિદા કહેતાં હતાં કે જે વખતે બાયજીદ મારા પેટમાં હતા તો જો કોઈ શંકાસપદ ખોરાક મારા પેટમાં ચાલ્યો જતો તો એટલા પ્રમાણમાં બેકરારી તથા બેચેની થતી હતી કે મારે ગળામાં આંગળી નાખીને કાઢી નાખવું પડતું. હજરત બાયજીદનો કુલૈલ છે કે તરીકૃતની રાહમાં સૌથી મોટી દૌલત તે છે જે માના પેટથી (માદરઝાદ) હોય. ત્યારબાદ ચશ્મે બીના (જોનારી આંખ) ત્યાર બાદ (હોશવાળા કાન) હોય. પરંતુ જો આ ત્રણેવ ચીજો હંસલ ન થાય તો પછી અચાનક મૃત્યુ બેહતર છે.

□ અજ : હજરત શયખ ફરીદુદ્દીન અતાર عليه السلام □ અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી-દ્યાદરવી



જ્યારે આપ મકતબમાં દાખલ થયા અને આપે સૂરાએ લુકમાનની આ આયત પછી : أَنِ اشْكُرْنِي وَلَوْلَدِينِكَ "મારો શુક અદા કરો અને તમારાં માબાપનો." તે વખતે પોતાની માને આવીને કહું કે મારાથી બે હસ્તીઓનો શુક અદા નથી થઈ શકતો જેથી આપ મને ખુદાથી તલબ કરી લો કે જેથી હું આપનો શુક અદા કરતો રહું. અથવા તો પછી ખુદાને સૌંપી હો કે જેથી એના શુકમાં

મશગૂલ થઈ જાઉં. માએ ફર્માવ્યું કે હું મારા હક્કોથી મુક્ત કરીને તને ખુદાને સૌંપું છું. જેથી ત્યાર બાદ આપ શામ (સીરિયા) તરફ નીકળી ગયા અને ત્યાં જ જિકમાં મશગૂલિયતને જિંદગીનો ધ્યેય બનાવી દીધો. અને સંપૂર્ણપણે ત્રણ વરસો શામના મેદાનોમાં અને જંગલોમાં જિંદગી ગુજારી. અને આ અરસામાં યાદે ઈલાહીના કારણે ખાવા પીવા સૌ ત્યજ દીધું, ન કેવળ એટલું જ બલ્કે એકસો સતતર મશાઈખથી પણ નિયાજ હંસલ કરીને તેમના ફયારોથી તૃપ્ત થયા. એ મશાઈખમાં હજરત ઈમામ જાફર સાદિક عليه السلام પણ સામેલ છે.

હાલતો : એકવાર આપ હજરત ઈમામ જાફર સાદિક عليه السلام બિદમતમાં હતા તો તેમણે ફર્માવ્યું કે હે બાયજીદ ! ફલાણા તાખલામાં જે કિતાબ રાખેલી છે તે ઉઠાવી લાવો. આપે પૂછ્યું કે તે તાખલો કઈ જગાએ છે. ઈમામ જાફરે ફર્માવ્યું કે આટલા અરસાથી રહેવા છતાં પણ તમે તાખલો નથી જોયો ?! આપે અર્જ કર્યું કે તાખલો તો શું મેં તો આપની રૂબરૂ કદી માથું પણ નથી ઉઠાવ્યું ! એ વખતે ઈમામ જાફરે ફર્માવ્યું કે હવે તમે સંપૂર્ણ થઈ ચૂક્યા, જેથી હવે બુસ્તામ ચાલ્યા જાવ. (કમશઃ)



દાખા : ૦૩

લેખક : હિરત મૌલાના ઈલ્યાસખાન નૂરી
(મુ. રતનપુર, તા. માતર, જિ. ખેડા)

અનુવાદક : ફરજાના સાંજિદ પટેલ-દયાદરા

નમાજ અને મેડિકલ સાયન્સ

સૌ પ્રથમ નમાજની શરીરાત મુજબની હેસિયત અને એની ફળીલત પર ચર્ચા કરીશું પછી વૈજ્ઞાનિક પાસાંઓ પર વાતચીત થશે.

અલ્લાહ અને એના રસૂલ પર ઈમાન લાવ્યા પછી સૌ પ્રથમ અને સૌથી મોટો ફર્જ ઈસ્લામમાં નમાજ છે. નમાજ અલ્લાહની તમામ ઈબાદતોમાં બધાથી શ્રેષ્ઠ અને જરૂરી ઈબાદત છે જે રાત દિવસમાં પાંચ વાર દરેક મુસલમાન અકલમંદ પુખ્ત પુરુષ સ્ત્રી પર ફર્જ છે.

★ નમાજની જરૂરિયાત ★

નમાજની જરૂરિયાતનો અંદાજ આનાથી પણ લગાડી શકાય છે કે, ઈસ્લામના બીજા હુકમો તો વહી થકી જમીન પર આપવામાં આવ્યા પરંતુ નમાજ એક એવો હુકમ અને તોહફો છે કે પોતાના મહબૂબને અર્શ પર બોલાવીને અતા ફર્માવ્યો. અંદાજો લગાડો કે આ કેટલો ખાસ અને કિંમતી તોહફો હશે છતાં જેને બેકાર થવાનો આપણાને એહસાસ સુધ્યાં નથી થતો.

★ નમાજ પટવાની સખત તાકીદ ★

કુર્અન અને હદીષ શરીફમાં નમાજ પટવા માટે ઘણી જ સખત તાકીદ કરવામાં આવી છે અને એને

દીનનો સ્તંભ અને ઈસ્લામનો પાયો કહેવામાં આવ્યો છે. સરકારે મદ્દીના રાહતે કલ્બો સીના સ્લોગનની આદત હતી કે જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ આવીને ઈસ્લામ કબૂલ કરતો તો આપ પ્રથમ વાયદો એનાથી નમાજનો જ લેવડાવતા હતા. અને ફર્માવ્યા કરતા હતા કે જે વ્યક્તિ નમાજ ન પઢે એનો ઈસ્લામ દીનમાં કોઈ ભાગ નથી.

★ ઈમાન અને કુઝમાં ફરક ★

મુસ્લિમ શરીફની એક હદીષમાં છે કે ઈમાન અને કુઝની વચ્ચમાં માત્ર અને માત્ર નમાજનું જ અંતર છે. મતલબ એ છે કે મોમિન બંધો જો નમાજ છોડશે તો કુઝથી મળી જશે એટલે કે એનો એ અમલ કાફિરો જેવો હશે.

નમાજ પઢવી કેટલી મોટી નેક નસીબી છે અને નમાજ છોડી આપવી કેટલી મોટી જાહીલિયત અને કેટલો મોટો ગુનોહ છે કે એનાથી વધીને દુનિયામાં કોઈ મોટો ગુનોહ નથી.

★ નમાજ છૂટકારાનો રસ્તો ★

સરકારે મદ્દીના સ્લોગને નમાજની સખત તાકીદ ફર્માવતાં આ પ્રમાણે ફર્માવ્યું કે જે કોઈ નમાજને સારી રીતે પાબંદી સાથે નિયમિત રીતે અદા કરશે તો નમાજ એના માટે કિયામતના દિવસે છૂટકારાનું કારણ બનશે અને એની કબરમાં રોશની હશે.

★ બેનમાજીનું પરિણામ ★

હૃજૂર સ્લોગનનું ફર્માને આલીશાન છે કે જે વ્યક્તિ નમાજો નહીં પઢશે તો નમાજ એના માટે ન તો કષ્ટમાં રોશની બનશે અને ન તો આખેરતમાં છૂટકારાનું કારણ બનશે અને તેનો હશે કારણ, હામાન, શદાદ, ફિરઓન અને ખુદાના દુશ્મનોની સાથે થશે.

★ નમાજ છોડવા પર અગાઉ ★

હૃજૂર નહીં કરીમ સ્લોગને ઈશર્દાદ ફર્માવ્યો કે



જે વ્યક્તિ એક વખતની નમાજ છોડી દેશે તો એના બધામાં બે કરોડ અઠયાસી લાખ (૨,૮૮,૦૦,૦૦૦) વર્ષ સુધી જહન્નમની આગમાં એણે સળગવું પડશે.

આ હદ્દીથી આપ અંદાજો લગાડો કે જે વ્યક્તિ નમાજો નથી પઢતો એનો કેવો હશે હશે ? ! (અલ્લાહની પનાહ)

નમાજ ન પઢવાવાળાઓને કિયામતના દિવસે બધાથી પહેલા જે બેઈજજતી ઉઠાવવી એને કુઅનને આ રીતે બધાન કર્યું છે કે :

કિયામતના દિવસે જે ઘણી જ સખત ઘડી હશે અને જ્યાં બધા જ લોકો ભેગા હશે એ સમયે પુકાર કરવામાં આવશે કે બધા લોકો અલ્લાહની સામે સજદામાં પડી જાવ ! તો જે નસીબદાર મોમિન દુનિયામાં નમાજ પઢતા હતા તેઓ તો તરત જ સજદામાં ચાલ્યા જશે, પરંતુ જે લોકો નમાજ ન પઢતા હતા એમની કુમરો લાકડાની જેમ સખત કંદણ કરી દેવામાં આવશે અને તેઓ કાફિરોની સાથે ઊભા રહી જશે, સજદો નહીં કરી શકે અને એમના પર સખત બેઈજજતીનો અજાબ છવાઈ જશે, અને તેમની નજરો એક ગુનેગારની જેમ નીચી હશે, અને તેઓ આંખ ઊંચી કરીને શરમના કારણે કાંઈ પણ જોઈ શકશે નહીં. જહન્નમના અજાબથી પહેલાં બેઈજજતીનો અજાબ મેહશરના દિવસે આખી દુનિયાની સામે વેઠવો પડશે.

★ જિના કરનારથી પણ બુરો અમલ ★

"મુકાશફતુલ કુલૂબ" માં હુજજતુલ ઈસ્લામ હજરત ઈમામ ગિજાલી عليه السلام એક બનાવ નકલ ફર્માવે છે કે, બની ઈસરાઈલની એક સ્ત્રી અલ્લાહના જલીલુલકદર પૈગમ્બર હજરત મૂસા عليه السلام ની પિદમતમાં આવી અને કહેવા લાગી, અય અલ્લાહના નબી ! મેં ઘણો જ મોટો ગુનોહ કર્યો છે અને તૌબા પણ કરી છે, આપ અલ્લાહથી હુઅ ફર્માવો કે તે

મારા ગુનાહને માફ કરી દે અને મારી તૌબા કબૂલ ફર્માવે. હજરત મૂસા عليه السلام એ પૂછ્યું, તે ક્યો ગુનોહ કર્યો છે ? તેણી કહેવા લાગી, મેં જિનાનો ગુનો કર્યો છે અને એનાથી જે બાળક જન્મ્યું તેને મારી નાખ્યું છે. આ સાંભળીને મૂસા عليه السلام એ ફર્માવ્યું, અય બદનસીબ સ્ત્રી ! તું અહીંયાથી ચાલી જા ! કયાંક એવું ન થાય કે તારી નહૂસતના કારણે આસમાનથી અલ્લાહનો અજાબ નાજિલ થાય અને અમે એમાં ફિસાઈ જઈએ ! આવું સાંભળીને તે સ્ત્રી ત્યાંથી ચાલી ગઈ. ત્યારે જિબ્રિલ عليه السلام નાજિલ થયા અને કહું, અય મૂસા ! عليه السلام અલ્લાહ ફર્માવે છે કે તમે ગુનાહથી તૌબા કરવાવાળીને કેમ પાછા કાઢી ? શું તમે એનાથી વધારે બુરો વ્યક્તિ નથી જોયો ? મૂસા عليه السلام એ પૂછ્યું, અય જિબ્રિલ ! عليه السلام આ સ્ત્રીથી વધારે બુરુ કોણ છે ? હજરત જિબ્રિલ عليه السلام બોલ્યા કે એનાથી બુરો એ માણસ છે કે જે જાણી જોઈને નમાજ છોડી દે !

★ નમાજ બરકતોનો ખજાનો ★

હુઝૂરે અકરમ صلى الله علیه وسلم એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો કે નમાજ અલ્લાહની રા અને એની ખુશનૂદી મેળવવાનો બેહતરીન જરિયો છે, સૌથી શ્રેષ્ઠ ઈબાદત છે, અંબિયાએ કિરામનો મહબૂબ અમલ છે, મારેફતનું નૂર છે, ઈમાનની જડ છે, આખેરતના માટે નજીત છૂટકારાનો પરવાનો છે, દીન દુનિયાની સફળતા માટે એક નુસ્ખો છે, મારી આંખોની ઠંડક છે, હુઅ કબૂલ થવાનો સામાન છે, અમલો કબૂલ થવાનો જરિયો છે. રોજમાં બરકતના માટે એક આસમાની ભેટ છે, અલ્લાહની નજીદીકીનો બેહતરીન જરિયો છે, રસૂલો અને નબીઓની સૌથી વધારે પ્રિય ચીજ છે, મોમિનની મેઅરાજ છે, તંહુરસ્તી અને સલામતીના માટે અસરકારક દવા છે નમાજનો ઈન્કાર કરવાવાળો કાફિર છે અને નમાજ ન પઢવાવાળો સૌથી વધારે



ગુનેહગાર છે. જેણો નમાજને કાયમ રાખી એણો પોતાના દીનને કાયમ રાખ્યો અને જેણો નમાજને છોડી દીધી એણો દીનના થાંભલાને તોડી પાડ્યો.

★ નમાજ પટવાથી ગુનાહ ખરી જાય છે !★

એક વખત સરકારે મદ્દીના માર્ગ મદ્દીના શરીરના મશાદૂર કષ્ટસ્તાન જન્નતુલ બકીઅમાં પહોંચ્યા અને ઝાડની એક ડાળીને પકડીને હલાવી તો તેનાં સૌ સૂકા પાંદડાં ખરી પડ્યાં. તો આપે પોતાના સહાબાઓને ફર્માવ્યું, જેવી રીતે આ ઝાડની ડાળ હલાવવાથી આ ઝાડના પાંદડાં ખરી પડ્યાં છે, એવી જ રીતે જ્યારે મોમિન બંદો નમાજ પઢે છે તો એના બધા ગુનાહ ખરી જાય છે.

સહાબાની બીજી એક મેહફિલમાં સરકારે મદ્દીના માર્ગએ ફર્માવ્યું : જેવી રીતે દિવસમાં પાંચ વાર તણાવ કે નહેરમાં નહાવવાથી શરીર પર મેલ નથી રહેતો એવી જ રીતે દિવસમાં પાંચ વાર નમાજ પટવાથી બધા ગુનાહ ઘોવાઈ જાય છે.

એક મુસલમાનની જિંદગીની સફળતાનું રાજ નમાજ પટવામાં છુપાયેલ છે. નમાજ કોઈ પણ હાલતમાં માફ નથી એટલે સુધી કે કોઈ બીમારીના કારણે જો ઊભો થઈને નથી પઢી શકતો તો બેસીને પઢે અને જો બેસીને પણ નથી પઢી શકતો તો સ્થૂઈને ઈશારાથી પઢે. જો આપણે ચાહતા હોઈએ કે દુનિયામાં સફળતાપૂર્વક જિંદગી પસાર કરીએ અને આખેરતના અજાબથી છૂટકારો મેળવીએ તો આપણે જોઈએ કે આજથી જ નમાજ પટવાનું શરૂ કરી દઈએ અને બીજાઓને પણ સલાત અને સુન્નતની દાવત આપીએ.

★ આપણી નમાજો બેઅસર કેમ ? ★

આજે આપણી દુનિયાની નમાજો બેઅસર કેમ થઈ ગઈ ?! આજ ચાર સજદાઓ અને બે રકાતો જ તો હતી જેનાથી સહાબા અને ઔદ્દિયાએ કિરામે

દુનિયાની વ્યવસ્થાને પલટી નાખી. અલ્લાહની મરજી એમની જબાન પર બોલ્યા કરતી હતી. તેઓ દુનિયાના માટે હાથ ઉઠાવતા તો દુનિયાઓ કબૂલ થઈ જતી હતી. એવું શાથી ! એટલા માટે કે એમની નમાજો હકીકતથી લબરેજ હતી, એમનાં દિલ ઈશ્કે મુસ્તફા માં ચૂર હતાં. આપણા દિલો રસૂલના ઈશ્કથી ખાલી છે, એટલા માટે આપણી નમાજોમાં રૂહાનિયત ન રહી ન દુનિયાઓમાં અસર રહી.

કહે છે કે એક જેણો રાઈફલની ગોળી સિંહને મારી પરંતુ સિંહ તો શું મરે ! અને પોતાની જાન વણી મુશ્કેલીથી બચાવવી પડી. હવે એ લોકોને કહેતો ફરે છે કે એ વાત બિલકુલ જૂઠી છે કે ગોળીથી સિંહ મરે છે. એક અકલમંદે અને સમજાવ્યો કે કારતૂસ અને ગોળીમાં એટલી તાકત છે કે એનાથી સિંહ મરી જાય પણ એના માટે રાઈફલ બરાબર હોવી જરૂરી છે. જો રાઈફલ બરાબ હોય તો કારતૂસ કેવી રીતે ફેંકશો ? બિલકુલ એ જ પ્રમાણો સમજી લો કે નમાજ અને દુનિયાઓ કારતૂસની જેમ છે અને આપણી જીબ રાઈફલ છે. આપણે દરરોજ જૂઠ બોલીને, ગીબત, ચુગલી અને હરામ ખાઈને આપણી જીબને બરાબ કરીએ છીએ, પછી તે અસર કયાંથી આવે ? એટલા માટે આપણી નમાજો બેઅસર છે અને બેઅસર નમાજો જ્યાં દુનિયાનાં કામો નથી બનાવતી તો તે આટલી મોટી જન્નત જેની લંબાઈ દુનિયાથી વધારે છે તે કેવી રીતે અપાવશો ! એટલા માટે જો નમાજોમાં અસર પૈદા કરવી હોય, દુનિયાની કબૂલિયત ઈચ્છતા હોઉં તો સારી જીબ બનાવો, હરામ ખાવા પીવા અને હરામ કામોથી બચો, જીબની હિફાજત કરો, સુન્નતોની પાંખદી કરો, ઈન્શાઅલ્હાહ ! દુનિયાઓ કબૂલ થશે અને નમાજો અસરકારક બનશે.

★ નમાજ તંદુરસ્તીના માટે આસમાની ગુરુણો ★

નમાજના વિશે અત્યાર સુધી આપે મજહબી



રોશનીમાં મહત્વતા વાંચી, હવે આપણે મેડિકલ સાયન્સની રોશનીમાં નમાજના ફાયદાઓની તપાસ કરીએ.

શારીરિક સ્વસ્થતા, માનસિક સંતોષ, રૂહની ખુશી અને માણસની તંદુરસ્તીના માટે બેશક ! નમાજ એક આસમાની નુસ્ખો છે જે હિવસમાં પાંચ વાર દિલોને સંતોષ અર્પે છે. બીજી કૌમો સંતોષના માટે તડપી રહી છે અને આ નેઅમતને મેળવવા માટે કોશિશોમાં લાગેલી છે, જ્યારે કે મુસલમાનોને આ નેઅમત ઘેર બેઠાં મળી છે. બીજાઓની જેમ એમને ન તો બંદગીના સામાનની જરૂરત છે ન તો રંગ રાગની એ ફુજૂલ ચીજે પાછળ દૌલત અને સમય બેકાર કરવાની જરૂરત છે.

નબી ﷺ આપણાને સૌથી સારો અને બેહતરીન તરીકો નમાજની શક્લમાં આપ્યો છે, જેમાં એક પૈસાનો પણ ખર્ચ નથી અને ન તો બીજાઓની જેમ જગ્ગા નક્કી છે, જંગલ હોય કે મેદાન, મકાન હોય કે દુકાન હોય કે રણ, મુસલમાન જ્યાં પણ સજદો કરે નમાજ થઈ જશે. કેમ કે અલ્લાહ તાદાલાએ નબીએ રહેત નુહેના તુઝેલ આપણા પર એ કરમ કર્યો છે કે પૂરી જમીનને આપણા માટે સજદાગાહ બનાવી દીધી છે. આપણે કયાંય પણ નમાજ પઢી શકીએ છીએ. જો વુજૂના માટે પાણી ન મળે તો તથમુખ કરવાનો હુકમ છે.

વિચાર કરો ! ઈસ્લામમાં કેટલી આસાન અને સસ્તી ઈબાદત છે ! અને એના માટે આપણે ખુદાનો જેટલો પણ શુક કરીએ ઓછો છે. આટલી સહેલી ઈબાદત હોવા છતાં પણ જો આપણે નમાજ ન પઢીએ તો એ આપણી કેટલી મોટી મેહરુમી અને બદ્દનસીબી છે.

★ નમાજ એક હળવી કસરત ★

નમાજ એટલા પ્રમાણમાં હળવી કસરત છે કે એનાથી પસીનો પણ નથી આવતો અને થાક પણ નથી લાગતો. એનાથી ઊંઠું કસરતો માણસને પસીનાથી તરબોળ કરી દે છે જેના કારણે તે અમૃત

સમય માટે સોસાયટી તથા સમાજમાં સામેલ થવાને લાયક નથી રહેતો. ઈબાદતના ઘણા બધા તરીકા બાતિલ ધર્મોમાં એટલા સહેલા છે કે તે કસરતમાં ગણાવવામાં નથી આવતા, જેવું કે યોગાસન. અને અમૃત એટલા મુરકેલ છે કે દરેકના બસની વાત નથી. જેવું કે શિર્ષાસિન જેને યોગની કસરતોનો રાજ સમજવામાં આવે છે. યોગની એ રીતમાં માથાને નીચે અને પગોને ઉપર કરવાની હોય છે જેના કારણે એ આસનને દિલના દર્દીઓ અને હાઈ બ્લડ પ્રેશરવાળા કે વધારે ઉંમરવાળા લોકો અને ગર્ભવતી સ્ત્રીઓ નથી કરી શકતી એટલા માટે એનાથી ફાયદો મેળવવો દરેકના વશની વાત નથી. એનાથી ઊંઠું નમાજમાં સજદા કરવામાં આવે છે જેનાથી માથાને કસરત મળે છે તે ઘણી સહુલતથી અદા કરી શકાય છે.

નમાજમાં વ્યક્તિ પોતાના શરીરને નજીને જાહેર નથી કરતી જેના કારણે કોઈ પ્રકારની વાસના ઉત્સુકત થવાનો અવકાશ નથી રહેતો. એનાથી ઊંઠું કસરત અને યોગાસનમાં શરીર પર કપડાં નામ પૂરતાં રહે છે. અને અમૃત યોગાસન તો એવા છે જેમાં શરીર પર કપડાં રહેતાં જ નથી ! જેના કારણે વાસનાને ઉત્સુકત મળે છે. ઘણા બધા ધર્મોમાં પુરુષ, સ્ત્રીઓ ભેગા થઈને ઈબાદત કરે છે જેના કારણે બુરાઈઓ પેદા થાય છે, રોજ અપહરણના બનાવો બને છે. પરંતુ નમાજ એ લાનતથી બિલકુલ પાક છે, નમાજ બુરાઈઓથી માણસને બચાવે છે અને જ્યાંથી બુરાઈઓ ફેલવાનો ખતરો હોય ત્યાં જવાથી રોકે છે.

ઈસ્લામની આ વિશેષતા છે કે તે માણસોની નસલને માત્ર ગુનાહો અને બુરાઈઓથી જ દૂર નથી રાખતો બલ્કે એ ચીજો જેનાથી બુરાઈઓ અને ગુનાહો અસ્તિત્વમાં આવે છે એ ગુનાહ કરવાના સાધનો પર ઈસ્લામ બધાથી પહેલા ઘા કરે છે જેથી ન રહે વાંસ ન વાગે વાંસળી !
(કમશા:)



૨૪. નિઝાસવાળી ઔરત જિસ કમરે મેં હો કયા ઉસ મેં કોઈ ઔર કુર્ચાન મજુદ કી તિલાવત નહીં કર સકતા ?

યે ભી ગલતફષ્ટમી બા'જ લોગો

મેં પાઈ જાતી હૈ કે નિઝાસવાળી ઔરત જિસ કમરે મેં હો ઉસ મેં કોઈ ઔર કુર્ચાન મજુદ કી તિલાવત કરના ચાહે તો ઉસકી ઈજાગત નહીં હૈ, જ્યથી શરઅન એસા કુછ ભી નહીં હૈ. ચુનાંચે હદ્દીથે પાક મેં હૈ :-

"ઉંમ્મુલ મુઅમ્મિન્નુ હજરત આઈશા સિદ્ધીકૃ
ફર્માતી હૈનું : મેં હેઝ કી હાલત મેં હોતી ઔર
હુજૂર મેરી ગોદ મેં તકિયા લગાકર કુર્ચાન
પણ હતે."

(સહીહ બુખારી, જિલ્દ-૧, સરહા-૧૨૧, હદ્દીથ નં. ૨૮૭)

ઈસ હદ્દીથ સે માલૂમ હુવા કે જ્યથી જવાળી ઔરત કી ગોદ મેં તકિયા રખ કર કુર્ચાન મજુદ કી તિલાવત કર સકતે હૈનું તો નિઝાસવાળી ઔરત જિસ કમરે મેં હો ઉસ મેં તો બિલાશુભ્ષા કુર્ચાન શરીફ કી તિલાવત હો સકતી હૈ.

૨૫. નિઝાસવાળી ઔરત જિસ બિસ્તર પર હો કયા ઉસ પર બેઠને સે કપળા નાપાક હો જતા હૈ ?

અક્ષર અવામ મેં યે મશ્દૂર હૈ કે નિઝાસવાળી ઔરત જિસ બિસ્તર પર હૈ અગર કોઈ ઉસ પર બેઠેગા તો બેઠનેવાલે કા કપળા નાપાક હો જાયેગા, હાલાં કે શરીઅત મેં ઈસ કી કોઈ હક્કીકત નહીં ઔર યે બિલ્કુલ ઈસ્લામીતા'લીમાત કે બિલાશ હૈ. શરીઅત કે એ'તેબાર સે તો સિર્ફ વહી ચીજ નાપાક હોગી જિસ

પર નિઝાસ કા ખૂન લગ જાયે. બગેર

ઈસકે મહા નિઝાસવાળી ઔરત કી વજહસે બિસ્તર કો નાપાક

સમજના ગૈરમુસ્લિમોં કા

મસબલા હૈ. જે સા કે "ફિતાવા

રાજવિષ્યાલ"મે નિઝાસવાળી ઔરત કી

ચૂણિયાં, ચારપાઈ ઔર મકાન કા હુકમ

ઈસ તૌર પર બધાન કિયા ગયા હૈ :-

"ચૂણિયાં, ચારપાઈ, મકાન સબ પાક હૈ ફક્ત
વહી ચીજ નાપાક હોગી જિસે ખૂન લગ જાયેગા બગેર
ઈસકે ઈન ચીજોં કો નાપાક સમજ લેના હિંદુઓં કા
મસબલા હૈ." (ફિતાવા રાજવિષ્યાલ, જિલ્દ : ૪, સરહા : ૩૫૭)

૨૬. હોસ્પિટલ મેં જો બેડ હોતે હૈ કયા ઉની
પર બેઠને સે કપળા નાપાક હો જતા હૈ?

બહોત સે લોગ ઈસ ગલતફષ્ટમી મેં મુખ્યત્વા હોતે
હૈ કે હોસ્પિટલ કે બેડ નાપાક હોતે હૈનું ક્યથું કે હો સકતા
હૈ ઉન પર ખૂન લગા હો, કોઈ નાપાકી યા ગંદગી
લગી હો. ઈસ ગુમાન કી વજહ સે હોસ્પિટલ કે બેડ
પર બેઠને સે બહોત લોગ પરહેઝ કરતે હૈનું ઔર અગર
કલ્ભી બેઠ ગયે તો અપને કપળોં કો નાપાક તસવ્યુર
કરને લગતે હૈનું. જ્યથી ઈસ્લામ મેં ઈસ તરહ કે શક
વ શુખ્ષાત કા કોઈ એ'તબાર નહીં. જ્યથી તક બેડ પર
નજાસત કા અપર જાહીર ન હો ઉસે હરગિઝ નાપાક
નહીં માના જાયેગા.

"ફિતાવા રાજવિષ્યાલ"મે હૈનું :-

"શરએ મુતહ્ખરા મેં (યા'ની પાકીઝ શરીઅતે
ઈસ્લામી મેં) મદારે નજાસત ઈલમ પર હૈ (યા'ની
નાપાક હોને કા દારો મદાર માલૂમ હોને પર હૈ)
ઔર મદારે તહારત નામાલૂમીયે નજાસત પર
(યા'ની પાક હોને કે દારો મદાર નાપાકી કે ન માલૂમ

•૦ અં : હજરત મુફતી સાબિર નજમી ભિન્નાલી (સદર મજલિસે કુઝ ઈદારા શરીયાલ-મર્યા, C/o. દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ, જિ. મર્યા)



ਹੋਨੇ ਪਰ) ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਨਜ਼ਾਸਤ ਮਅੜ੍ਹੂਮ ਨਹੀਂ ਵੋਹ ਪਾਕ ਹੈ।" (ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧਿ, ਜਿਲ੍ਹ-੩, ਸਫ਼਼ਾ-੨੭੨) "ਉਸੀ" ਮੌਕੇ ਕੁਝਕਾਰ ਕੇ ਕਪਣਾਂ ਕੇ ਤਾਵਲੂਕਾਂ ਦੇ ਹੋਣੇ ਵਾਲੇ ਹਨ।

"ਤਾਮਮੂਲ ਕਰੋ ਕਿਸ ਕੁਝ ਮਅਦਨੇ ਬੇਅਹਤਿਯਾਤੀ ਬਲਕੇ ਮਖਜ਼ਨੇ ਹਰ ਗੂਨਾ ਗੱਢਗੀ ਹੈ। ਕੁਝਕਾਰ ਖੁਸ਼ੂਸਨ ਉਨ ਕੇ ਸ਼ਾਰਾਬਨੋਸ਼ ਕੇ ਕਪਣੇ ਅਲਲੂ ਖੁਸ਼ੂਸ੍ ਪਾਯਾਮੇ ਕੇ ਵੋਹ ਹਰਿਗਿਆ ਈਸ਼ਿਤਨਾ ਕਾ ਲਿਖਾਂ ਰਖੋ, ਨ ਸ਼ਾਰਾਬ ਪੇਸ਼ਾਬ ਵਗੈਰਾਂ ਮਾਂ ਨਜ਼ਾਸਤ ਸੇ ਅਹਤਿਰਾਜ ਕਰੋ (ਧਾ'ਨੀ ਕੁਝਕਾਰ ਕੇ ਕਪਣਾਂ ਮੌਕੇ ਨਜ਼ਾਸਤ ਔਰਾਂ ਗੱਢਗੀ ਕਾ ਮੁਕਤਮਲ ਔਰਾਂ ਕੁਝ ਅਨੰਦੇਸ਼ਾ ਹੈ) ਫਿਰ ਓਲਮਾ ਹੁਕਮ ਫੇਤੇ ਹੋਣੇ ਕੇ ਵੋਹ ਪਾਕ ਹੋਣੇ ਔਰ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਬੇਧੋਏ ਪਹਨਕਰ ਨਮਾਜ ਪਣ ਲੇ ਤੋ ਸਹੀਹ ਆਈਂ ਜਬ ਤਕ ਤਲਵੁਖ ਨ ਹੋ। (ਧਾ'ਨੀ ਨਜ਼ਾਸਤ ਮੌਕੇ ਮੁਲਵਿਖ ਹੋਨਾ ਆਇਂ ਨ ਹੋ) ਬਲਕੇ ਅਹਟੇ ਸਾਡਾਬਾਏ ਕਿਰਾਮ (بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) ਦੇ ਆਜ ਤਕ ਮੁਸਲਿਮੀਨ ਮੌਕੇ ਮੁਤਵਾਰਿਖ (ਧਾ'ਨੀ ਚਲਾ ਆ ਰਹਾ ਹੈ) ਕੇ ਲਿਖਾਂ ਗੇਨੀਮਤ ਮੌਕੇ ਨਮਾਜ ਪਣ ਲੇ ਹੋਣੇ ਅਤੇ ਜੂਨੂਨੋਂ ਵਸਾਵਿਸ ਕੋ ਦੱਖਲ ਨਹੀਂ ਫੇਤੇ।

(ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧਿ, ਜਿਲ੍ਹ-੪, ਸਫ਼਼ਾ-੪੮੧, ੪੮੨)

੨੬. ਰਾਸਤੋਂ ਪਰ ਪਲੀ ਹੁਈ ਕੀਚਣ ਕਪਣੇ ਪਰ ਲਗ ਜਾਏ ਤੋ ਕਥਾ ਕਪਣਾ ਨਾਪਾਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ?

ਅਕਥਰ ਅਵਾਮ ਮੌਕੇ ਮਥੂਰ ਹੈ ਕੇ ਰਾਸਤੋਂ ਪਰ ਪਲੀ ਹੁਈ ਕੀਚਣ ਨਾਪਾਕ ਹੈ। ਚੁਨਾਂਦੇ ਅਗਰ ਵੋਹ ਕਪਣੇ ਪਰ ਲਗ ਜਾਏ ਤੋ ਸਮਜ਼ਤੇ ਹੋਣੇ ਕੇ ਅਥ ਉਸੇ ਧੋਨਾ ਜੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬਗੈਰ ਧੋਏ ਨਮਾਜ ਹੀ ਸਹੀ ਨ ਹੋਗੀ, ਔਰ ਉਸਕੀ ਵਜ਼ਹ ਸੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਨਮਾਜ ਭੀ ਛੋਣ ਫੇਤੇ ਹੋਣੇ। ਜਬ ਕੇ ਸ਼ਹੀਅਤ ਕਾ ਹੁਕਮ ਤੋ ਧੇ ਹੋ ਕੇ ਜਬ ਤਕ ਕੀਚਣ ਕਾ ਨਾਪਾਕ ਹੋਨਾ ਮਅੜ੍ਹੂਮ ਨ ਹੋ, ਉਸੇ ਪਾਕ ਹੀ ਮਾਨਾ ਜਾਏਗਾ ਔਰ ਬਗੈਰ ਧੋਏ ਨਮਾਜ ਭੀ ਸਹੀ ਹੋਗੀ। ਹਾਂ ! ਧੋ ਲੇਨਾ ਬੇਹਤਰ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਕੇ "ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਹੀਅਤ" ਮੌਕੇ ਹੈ :—

"ਰਾਸਤੇ ਕੀ ਕੀਚਣ ਪਾਕ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਉਸਕਾ ਨਜ਼ਿਸ

ਹੋਨਾ ਮਅੜ੍ਹੂਮ ਨ ਹੋ, ਤੋ ਅਗਰ ਪਾਉ ਯਾ ਕਪਣੇ ਮੌਕੇ ਲਗੀ ਔਰ ਬੇਧੋਏ ਨਮਾਜ ਪਣ ਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਮਗਰ ਧੋ ਲੇਨਾ ਬੇਹਤਰ ਹੈ।"

(ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਹੀਅਤ, ਜਿਲ੍ਹ-੧, ਹਿੱਸਾ-੨, ਸਫ਼਼ਾ-੩੮੪)

ਐਸਾ ਹੀ "ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧਿ", ਜਿਲ੍ਹ-੪, ਸਫ਼਼ਾ-੪੨੧ ਪਰ ਹੈ।

੨੮. ਕਪਣੇ ਪਰ ਕੋਈ ਰੰਗਵਾਲੀ ਨਜ਼ਾਸਤ ਲਗ ਜਾਏ ਔਰ ਬਹੁਤ ਧੋਨੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਭੀ ਰੰਗ ਨ ਜਾਏ ਤੋ ਕਥਾ ਕਪਣਾ ਨਾਪਾਕ ਹੀ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ?

ਬਹੁਤਸੇ ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਮੌਕੇ ਗਲਤਕਾਹ ਮੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੇ ਅਗਰ ਕੋਈ ਰੰਗਵਾਲੀ ਨਾਪਾਕੀ, ਮਥਲਨ ਖੂਨ ਵਗੈਰਾ ਕਪਣੇ ਪਰ ਲਗ ਜਾਏ ਤੋ ਜਬ ਤਕ ਉਸ ਕਾ ਰੰਗ ਨ ਦੂਰ ਕਿਯਾ ਜਾਏ ਕਪਣਾ ਨਾਪਾਕ ਹੀ ਰਹਿਤਾ ਹੈ, ਅਗਰਦੇ ਰੰਗ ਛੁਣਾਨੇ ਮੌਕੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋ। ਹਾਲਾਂ ਕੇ ਸ਼ਹੀਅਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੌਕੇ ਈਤਨੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਕਮੇ ਸ਼ਰਅ ਤੋ ਧਹੁਰ ਹੈ ਕੇ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਅਗਰ ਰੰਗ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ ਤੋ ਦੂਰ ਕਿਯਾ ਜਾਏ ਵਰਨਾ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਧੋਨੇ ਯਾ ਜਾਰੀ ਪਾਨੀ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਮਰਤਬਾ ਧੋਨੇ ਦੇ ਕਪਣਾ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਅਗਰਦੇ ਰੰਗ ਬਾਕੀ ਰਹੇ।

"ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਹੀਅਤ" ਮੌਕੇ ਹੈ :—

"ਅਗਰ ਨਜ਼ਾਸਤ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਉਸਕਾ ਕੁਝ ਅਖਰ ਰੰਗ ਯਾ ਬੂਧ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤੋ ਉਸੇ ਮੀ ਆਈਲ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਿਮ ਹੈ। ਹਾਂ ! ਅਗਰ ਉਸਕਾ ਅਖਰ ਬਹਿਕੁਤ ਜਾਏ ਤੋ ਅਖਰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕੀ ਜੜ੍ਹੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਧੋ ਲਿਆ ਪਾਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਬੂਨ, ਧਾ ਖਰਾਈ, ਧਾ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਦੇ ਧੋਨੀ ਕੀ ਹਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ। ਕਪਣੇ ਧਾ ਹਾਥ ਮੌਕੇ ਨਜ਼ਿਸ ਰੰਗ ਲਗਾ, ਧਾ ਨਾਪਾਕ ਮਹੌਂਦੀ ਲਗਾਈ ਤੋ ਈਤਨੀ ਮਰਤਬਾ ਧੋਅਂ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਪਾਨੀ ਗਿਰਨੇ ਲਗੇ, ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਅਗਰਦੇ ਕਪਣੇ ਧਾ ਹਾਥ ਪਰ ਰੰਗ ਬਾਕੀ ਹੋ।"

(ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਹੀਅਤ, ਜਿਲ੍ਹ-੧, ਹਿੱਸਾ-੨, ਸਫ਼਼ਾ-੩੮੭)



برک خواجهات

૨૮. કપળે પર કિસી જગાણ નજાસત લગાયે તો કથા પૂરા કપળા ધોના ગરુડી હૈ?

ये गलत बात भी कुछ लोगों में मशहूर है कि अगर कपणे के किसी हिस्से पर नापाकी लग गई तो अब पूरा कपणा नापाक हो गया और पूरे कपणे को धोना ज़रूरी है। जब के शरअन सिर्फ उतने हिस्से को धोना ज़रूरी है जितने हिस्से पर नज़ासत लगी है। ऐसा ही "बहारे शरीअत" हिस्सा—२, सफ़डा—३७७, ४०० पर है।

30. દૂધ પીતા બરચા યા બરચી અગાર દૂધ કી ઉલ્ટી કરે તો કયા વોં દૂધ પાક હૈ?

दूध पीता भय्या और भय्यी जो दूध की उल्टी
करते हैं और दूध को बाहर डाल देते हैं उस के खवाले
से ये देखा गया के हे के कई अवाम उसे पाक समझते
हैं, हालांके शरीअत के ऐतेभार से उस की दो सूरतें
हैं, अगर वोह दूध सीने तक पहुँच कर पलट आया
तो उस सूरत में वोह पाक है और अगर पेट के अंदर
जो खाने की थेली होती है वहां तक पहुँच कर पलट
आया और वोह दूध ईतना ज्यादा है के भय्ये का
मुँहभर जाए तो ईस सूरत में वोह नजासते गलीजा
है और पेशाब की तरह नापाक है. जैसा के "बहारे
शरीअत"में है :-

"શીર ખાર (દૂધ પીતે) બચ્યેને દૂધ ડાલ દિયા

ਅਗਰ ਵੋਹ ਮੁੱਛਲੀ ਹੈ ਨਜ਼ਿਸ ਹੈ. ਫਿਰਾਂ ਦੇ ਜਾਂਚਾਂ
ਜਗਾਂ ਮੌਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂਚ ਕਰ ਦੇਂਗਾ, ਪਰ
ਲੋਕਿਨ ਅਗਰ ਧੂੰਘੂ ਮੇਅਹੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਬਲਕੇ ਸੀਨੇ
ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਕੁ ਪਲਟ ਆਯਾ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੈ।"

(બહારે શરીઅત, જિદ્દ-૧, હિસ્સા-૨, સફાઈ-૩૧૦)

ਐਸਾ ਹੀ "ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧਿ" ਜਿ੮੯-੧,
ਸਫ਼ਲਾ-੪੭੬ ਪਰ ਹੈ।

૩૧. દુઃખતી આંખ સે જો પાની નિકલે કચા
વોહ પાક હૈ ? કચા ઉસ સે વુગ્ઝ નહીં
ટટેગા ?

ਅਕਖਰ ਯੇ ਫੇਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਕੇ ਲੋਗ ਹੁ:ਖਤੀ ਆਂਖ
 ਸੇ ਨਿਕਲਨੇਵਾਲੇ ਪਾਨੀ ਕੋ ਪਾਕ ਸਮਝਾਤੇ ਹੋਣੇ ਔਰ ਕੁਰੰਤੇ
 ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਉਸੇ ਪੌਛ ਫਿਧਾ ਕਰਤੇ ਹੋਣੇ ਔਰ ਯੇ ਸਮਝਾਤੇ ਹੋਣੇ
 ਕੇ ਧਹ ਤੋ ਫੂਸਰੇ ਆਂਸੂਂ ਕੀ ਤਰਹ ਪਾਕ ਹੈ, ਯੇ ਉਨਕੀ
 ਗਲਤੀ ਹੈ. ਸ਼ਰੀਅਤ ਕਾ ਹੁਕਮ ਤੋ ਧਹ ਹੈ ਕੇ ਹੁ:ਖਤੀ
 ਆਂਖ ਸੇ ਨਿਕਲਨੇਵਾਲਾ ਪਾਨੀ ਪੈਂਥਾਬ ਕੀ ਤਰਹ
 ਨਜ਼ਾਸਤੇ ਗਲੀਆ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਆਂਖ ਸੇ ਬਾਹਰ
 ਨਿਕਲ ਕਰ ਬਹੁਨੇਸੇ ਵੱਖ੍ਰੀ ਭੀ ਫੁਟ ਜਾਤਾ ਹੈ.

"બહારે શરીઅત"મેં હૈ :—

"આંખ દુઃખતેમે જો આંસું બહતા હે નજિસ વનકિસે વજ હૈ. ઉસસે એહતિયાત ઝડપી હૈ." "

(બહારે શરીઅત. જિદ્દ-૧. હિસ્સા-૨. સંકષા-૩૧૦)

આ'લા હજરત ઈમામ અહ્મદ રગી રજીનો કરેલ કુર્અન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા
હજરત સૈયદ નાયમદીન મરાદાબાદી રજીની લખેલ ઉમદા તક્સીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
 સુણી દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
 C/o. ફિલ્માને રજા મંજિલ, મુલ્લા.પો. દયાદરા,
 તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત,
 ફોન: ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧, મો. ૮૪૨૭૪૬૪૪૧૧

ਕਨੂੰਲ ਇਮਾਨ ਪ ਖਾਇਨੂੰਲ ਇਰਣਾਨ

(ગુજરાતી
તર્ફમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
હંદિયો : ઢા. ૪૫૦/- (ટ્યુલ ખર્ચ ૩૧.૭૫ અલગ)

દરેક મુસ્લિમે જણાવો જરૂરી ઈલ્મ



કાનૂને શરીરીઅતી

લેખક : અલ્લામા શમસુદીન જેનપૂરી عليه السلام

અગ્રવાદક : જનાબ ઈમાલીમ માસ્તાર વેમી ગંધારવી

ભરણપોષણનું બચાન

મસ્થાલા : જે વખતથી ઓરત રૂખસદ થઈને (બાપને ત્યાંથી) આવી તે વખતથી જ એના કપડાની જવાબદારી પતિની છે. જ મહિના પૂરા થઈ જાય એટલે કપડાં બનાવી આપીશું એવી રાહ જોવામાં ન આવે, ભલે ઓરતની પાસે ગમે તેટલાં કપડાં હોય. પિયરમાંથી લાવેલાં કપડાં જ પહેરવાં ઓરત પર વાજિબ નથી. બલ્કે હવે એ જિઝ્મેદારી પતિની છે.

મસ્થાલા : પતિએ પોતે જ ઓરતનો ખર્ચ પોતાના શિરે લઈ લેવો જોઈએ અર્થાત જે કંઈ ચીજની જરૂરત હોય તે લાવી આપે અથવા મંગાવી આપે. જો લાવવામાં ઢીલ કરતો હોય તો કાજીએ અમુક ખર્ચ વખત અને હાલત જોઈને નક્કી કરી આપે જે રકમ પતિ આપ્યા કરે અને ઓરત તેમાંથી પોતાની રીતે ખર્ચ કરતી રહે. જો ઓરત એમાંથી તકલીફ વેઠી કરકસર કરી કંઈ બચાવે તો એ બચત ઓરતની જ ગણાશે પાછી આપશે નહીં તેમજ ભરણપોષણની આગામી ચૂકવવાની રકમ પેટે મજરે આપશે નહીં. જો પતિ ઓરતની જરૂરિયાત માટેની રકમ નથી આપતો તો પતિની રજા વગર ઓરત પતિના માલમાંથી ખર્ચ કરી શકે છે.

(બહાર દર બહાર)

મસ્થાલા : પતિ ઓરતને જેટલા રૂપિયા ખર્ચ પેટે આપે છે તેમાંથી ઓરત પોતે તકલીફ વેઠી બચત કરતી હોય અને શોહરને એવો ડર હોય કે આવું કરવાથી તે દૂબળી પડી જશે તો પતિને હક્ક છે કે તે ઓરતને આમ કરવાથી રોકે. તેમ છતાં તે ન માને તો કાજી સમક્ષ આ બાબતનો દાવો કરી રોકી શકે છે. એટલા માટે કે આ કારણો (આવું કરવાથી) સૌંદર્યમાં ફરક પડી જશે અને એ પતિનો હક્ક છે. (હુર્રે મુખ્તાર)

મસ્થાલા : દા.ત. ઓરતને એક મહિનાનો ખર્ચ આપી દીધો, અથવા ફુજૂલખર્ચીમાં મહિનો પૂરો થતાં પહેલાં એ રકમ વાપરી નાખી કે ચોરી થઈ ગઈ અથવા અન્ય કોઈ કારણસર પૂરા થઈ ગયા તો એ મહિનાનું ભરણપોષણ આપવું પતિ પર વાજિબ નથી. (હુર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્થાલા : જો પતિ ગરીબ હોય અને ગરીબીના કારણો ભરણપોષણ આપવા માટે મજબૂર હોય તો એ કારણો ફેરફાર કરવામાં ન આવે, એ રીતે જો માલદાર હોય પણ તે અહીં મૌજૂદ નથી તો પણ ફેરફાર કરી શકશે નહીં. બલ્કે જો ભરણપોષણ નક્કી થઈ ચૂક્યું હોય તો કાજી હુકમ કરે કે કર્જ લઈને અથવા કંઈ કામ કરીને ચૂકવવામાં આવે અને આ પતિની જવાબદારી છે તેણે આપવું પડશે.

(હુર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્થાલા : મરદે ઓરતને કપડાં કે રૂપિયા મોકલ્યા. ઓરત એમ કહેતો હોય કે એ શિષ્ટાચાર પૂરતા મોકલેલ છે અને મરદ એમ કહેતો હોય કે એ ભરણપોષણ પેટે છે અથવા એમ હોય કે પતિએ હંદિયો હોવાનો એકરાર કર્યો હતો અને ગવાહોએ એ એકરારની ગવાહી આપી તો ગવાહીને માનવામાં આવે. (હિંદિયા, બહાર)



મસ્તાલા : ભરણપોષણનું ત્રીજું અંગ રહેવા માટેનું ઘર છે. પતિ જે મકાન ઓરતને રહેવા માટે આપે તે ખાલી હોવું જોઈએ. અર્થાત પતિના સંબંધીઓ ત્યાં ન રહે. હા ! પતિનું નાનું બાળક કે જે સંભોગને સમજતું જ ન હોય તેના રહેવામાં વાંધો નથી. અને જો એ ઘરમાં પતિના સંબંધીઓ રહેતાં હોય અને ઓરત બધાંનાં ભેગી રહેવા રાજી હોય તો પતિના સંબંધીઓથી એ ઘર ખાલી હોવું જરૂરી નથી અને ઓરતનું બાળક ભલે નાનું હોય પણ જો પતિ રોકવા ઈચ્છે તો રોકી શકે છે. જબરદસ્તીથી બાળકને ત્યાં રાખવાનો ઔરતને અધિકાર નથી.

(હિંદિયા, વગરે)

મસ્તાલા : જો ઔરત અલગ મકાન ઈચ્છતી હોય અર્થાત પોતાની સૌતન અથવા તો પતિના સંબંધીઓ સાથે રહેવા માગતી ન હોય તો મકાનનો કોઈ એવો ભાગ તેને આપી શકે છે જેનો અલગ દરવાજો હોય કે જેને તે બંધ કરી શકે એમ હોય. પતિના રિશ્ટેદારો ઓરતને તકલીફ ન પહોંચાડતા હોય તો અલગ મકાન માગવાનો ઓરતને હક્ક નથી. હવે રહી એ વાત કે પાખાના (જાજર), ગુસ્લખાના (બાથરૂમ) રસોડું પણ અલગ હોવું જોઈએ એ બાબતમાં હકીકત એ છે કે જો પતિ માલદાર હોય તો એવું મકાન આપે જેમાં આ બધી સગવડો હોય અને જો ગરીબ હોય તો ફક્ત એક રૂમ આપી દેવો પૂરતો છે, ભલે સંડાસ વગરે સંયુક્ત હોય. (હિંદિયા, રદુલ મુહૂરતાર, બહાર)

મસ્તાલા : ઓરતનાં મા બાપ અઠવાડિયામાં એક વખત પોતાની છોકરીને ત્યાં આવી શકે છે. પતિ રોકી શક્ષો નહીં અને જો રાત્રિ રોકાણ કરવા ઈચ્છે તો પતિ (તેમને) રોકી શકે છે. મા બાપ સિવાયના અન્ય મેહરમો વર્ષમાં એકવાર આવી શકે છે. એ જ રીતે ઓરત પોતાના મા બાપને ત્યાં

અઠવાડિયામાં એક વખત તથા અન્ય મેહરમોને ત્યાં વર્ષમાં એક વખત જઈ શકે છે પરંતુ પતિની રજા વગર ત્યાં રાત રોકાઈ શકતી નથી. હિવસમાં જઈને દિવસે જ પાછી ફરી જવું. મા, બાપ કે અન્ય મેહરમો જો એને ફક્ત ગમે તે સમયે જોવા ચાહે તો રોકી શક્ષો નહીં. અન્યોને ઘેર જવા કે એમની ખબર અંતર (બીમાર પુરસી) પૂછવા જવા કે શાદી વગરે પ્રસંગોમાં ભાગ લેવા જવાથી મના કરે. જો રજા વગર જશે તો ગુનેહગાર થશે અને રજા મેળવીને (લઈને) જશે તો બંને ગુનેહગાર થશે.

(હિંદિયા, હુર્રે મુહૂરતાર, બહાર)

મસ્તાલા : ઓરત જો કોઈ એવું કામ કરે કે જેનાથી પતિનો હક્ક મરી જતો હોય અથવા એનાથી નુકસાન થતું હોય અથવા એ કામ માટે એને બહાર નીકળવું પડતું હોય તો એવું કામ કરવાથી પતિ ઓરતને રોકી શકે છે. બલ્કે આજના વખતમાં તો એવાં કામોથી રોકવી જોઈએ જેને માટે (ઓરતને) બહાર નીકળવું પડતું હોય. (હુર્રે મુહૂરતાર, બહાર)

મસ્તાલા : નાબાલિગનું ભરણપોષણ બાપ પર વાજિબ છે. ઓલાદ ફીર હોય અર્થાત પોતાની માલિકીનો માલ ન હોય, આજાદ હોય અને બાલિગ છોકરો લંગડો કે ગાંડો કે અંધ હોય, કમાવાથી મજબૂર હોય અને તેની પાસે માલ ન હોય તો એનું ભરણપોષણ પણ બાપ પર વાજિબ છે. છોકરી પાસે માલ ન હોય તો દરેક હાલતમાં એનું ભરણપોષણ બાપ પર છે ભલે એના અવયવો સલામત હોય. અને જો નાબાલિગની માલિકીમાં માલ હોય પણ તે હાજર ન હોય તો બાપને હુકમ કરવામાં આવે કે તે પોતાની પાસેથી ખર્ચ કરે અને જ્યારે માલ આવે ત્યારે જેટલો ખર્ચ કર્યો હોય તે એમાંથી લઈ લે. જો એવી નિયતે પોતાની પાસેથી ખર્ચ કરે કે માલ આવ્યા પછી એમાંથી લઈ લઈશ. (વસૂલ કરી



لઈશ) તો ખર્ચ કરતી વેળા લોકોને ગવાહ બનાવે કે જ્યારે માલ આવશે ત્યારે હું લઈ લઈશ. જો ગવાહ ન બનાવે તો દ્યાનતદારીથી લઈ શકે છે, આગ્રહપૂર્વક નહીં. (ઝેહરા)

મસ્થાલા : બાળકની માલિકીમાં કોઈ મિલકત સ્થળાંતર કરી શકાય એવી (જેમ કે રૂપિયા, પૈસા) અથવા સ્થળાંતર ન કરી શકાય એવી હોય અને ભરણપોષણની જરૂરત ઊભી થઈ હોય તો તે મિલકત વેચીને ખર્ચ કરવામાં આવે, ભલે થોડી થોડી કરીને બધી જ ખર્ચ થઈ જાય. (હિંદિયા, બહાર)

મસ્થાલા : છોકરી જીવાન થઈ ગઈ એની શાદી કરી દેવામાં આવી તો એના ભરણપોષણની જવાબદારી એના પતિની છે, બાપ જવાબદારીમાંથી મુકૃત થઈ જશે. (હિંદિયા, બહાર)

મસ્થાલા : મા એ બાળકનું ભરણપોષણ એના બાપ પાસેથી મેળવ્યું. તેની ચોરી થઈ ગઈ કે અન્ય કોઈ કારણસર હલાક થઈ (રકમ) ગઈ તો બીજી વખત (ફરીથી) ભરણપોષણ લેશે અને બયશે તો પાછા ફેરવશે. (હુર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્થાલા : બાળકને દૂધ પીવાવવું ત્યારે જ વાજિબ થાય છે જ્યારે કે બીજી કોઈ ઓરત અને દૂધ પીવાવનાર ન મળતી હોય અથવા બાળક બીજી કોઈ ઓરતનું દૂધ ન પીતું હોય અથવા તો બાપ તંગદસ્ત છે જે દૂધ પીવાવવાનું મહેનતાણું આપી શકે એમ ન હોય તેમજ બાળકની માલિકીમાં પણ માલ ન હોય તો આવી હાલતમાં દૂધ પીવાવવા માટે મા ને મજબૂર કરવામાં આવે અને જો આવા સંજોગો ન હોય તો દ્યાનતદારીથી દૂધ પીવાવવાની જવાબદારી મા ની રહેશે અને મજબૂર કરી શકશે નહીં. (હુર્રે મુખ્તાર તથા બહાર)

મસ્થાલા : બાળકની મા નિકાહમાં છે અથવા

તો તલાકે ૨૪ઈની ઈદતમાં છે તો દૂધ પીવાવવાનું મહેનતાણું લઈ શકશે નહીં અને તલાકે બાઈનની ઈદતમાં હોય તો મહેનતાણું લઈ શકે છે. જો એ જ પતિની બીજી પત્નીનું બાળક છે તેને દૂધ પીવાવે તો બિલકુલ મહેનતાણું લઈ શકે છે ભલે નિકાહમાં હોય તો પણ. (હુર્રે મુખ્તાર, બહાર વગરે)

મસ્થાલા : બાપ, મા, દાદા-દાદી, નાના-નાની જો ગરીબ હોય અને જો પોતે માલદાર હોય, કમાય શકે એવી હાલત હોય, નિસાબનો માલિક હોય તો એમનું ભરણપોષણ વાજિબ છે. જો કે એ નિસાબ નામ પર ન હોય તો પણ. અને જો પોતે મોહતાજ હોય તો બાપનું ભરણપોષણ એના પર વાજિબ નથી. અલબત્ત, જો બાપ અપંગ કે રોગિષ હોય જેના કારણે તે કમાય શકતો નથી તે છોકરા પર ભરણપોષણમાં ભાગીદાર છે ભલે અપંગ છોકરો ફીકીર હોય અને માતાનું ભરણપોષણ પણ છોકરા પર છે ભલે મા અપંગ ન હોય. ભલે પુત્ર ફીકીર હોય, એટલે કે જ્યારે મા વિધવા હોય. અને જો મા એ બીજા નિકાહ કરી લીધા તો એનું ભરણ પોષણ પતિના શિરે છે અને જો પોતાના બાપના નિકાહમાં હોય અને મા-બાપ બન્ને મોહતાજ હોય તો એ બન્નેનું ભરણપોષણ છોકરાના શિરે છે. જો બાપ મોહતાજ ન હોય તો બાપ પર છે. મા માલદાર છે અને બાપ મોહતાજ છે તો ભરણપોષણ છોકરા પર નથી બલ્કે માતા પોતાની પાસેથી ખર્ચ કરે જે પતિ પાસેથી વસૂલ કરી શકે છે. (ઝેહરા, રદુલુ મુહ્તાર)

મસ્થાલા : બાપ વગરેનું ભરણપોષણ જેમ કે બેટા પર વાજિબ છે એમ બેટી પર પણ વાજિબ છે. જો છોકરો, છોકરી બન્ને હોય તો બન્ને પર સરખી રીતે વાજિબ છે. જો બે છોકરા હોય એમાં



એક માલિકે નિસાબ છે અને બીજો ઘણો માલદાર છે તો પણ બાપનું ભરણપોષણ બન્ને પર સરખી રીતે (એક સરખું) રહે છે.

(હુર્રે મુખ્તાર, રહુલ મુખ્તાર, બહાર)

મસ્થાલા : બાપ અને ઓલાદના ભરણપોષણમાં નજીદીકી તેમજ હિસ્સેદારીનો એ'તેબાર છે, વારસાઈનો નહીં. જેમ કે છોકરો અને પૌત્રી છે તો ભરણપોષણ છોકરા પર વાજિબ છે પૌત્ર પર નહીં. એ જ રીતે છોકરી છે અને પૌત્ર છે તો છોકરી પર છે પૌત્ર પર નહીં. પૌત્ર અને નવાસો કે નવાસી છે તો બન્ને પર સરખી રીતે (ભરણપોષણ) છે તેમજ છોકરી અને બહેન કે ભાઈ છે તો બેટી પર છે. નવાસી, નવાસા અને ભાઈ છે તો તેમના (નવાસા, નવાસી) પર છે ભાઈ પર નહીં. બાપ અથવા માં અને છોકરો છે તો બેટા પર છે. દાદા અને પૌત્ર છે તો ત્રીજો ભાગ (૧/૩) દાદા પર અને બાકીનો ભાગ (૨/૩) પૌત્ર પર છે. બાપ અને નવાસા, નવાસી છે તો બાપ પર છે. (રહુલ મુખ્તાર)

મસ્થાલા : જો બાપ તંગદસ્ત છે અને એને નાનાં નાનાં બાળકો છે અને તે બાળકો મોહતાજ છે અને મોટો છોકરો માલદાર છે તો બાપ અને બાપની બધી ઓલાદનું ભરણપોષણ તે છોકરા (માલદાર) પર વાજિબ છે. (હિંદિયા, બહાર)

મસ્થાલા : ઈલ્યે દીનનો તાલિબ જો કે તંદુરસ્ત છે પણ તે ઈલ્યે દીન શીખવામાં લાગેલો છે તો એનું ભરણપોષણ રિશ્ટેદારો પર ફરજ છે. (દર વ બહાર)

મસ્થાલા : નજીદીકી રિશ્ટેદાર ગાયબ છે અને દૂરનો રિશ્ટેદાર મૌજૂદ છે તો ભરણપોષણ તે દૂરના રિશ્ટેદાર પર રહેશે. (હુર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્થાલા : ઓરતનો ઘણી તંગદસ્ત છે અને

ભાઈ માલદાર છે તો ખર્ચ કરવાનો હુકમ ભાઈને આપવામાં આવશે. પછીથી જ્યારે ઘણી પાસે આવી જાય તો ભાઈ પાછા લઈ શકે છે.

(હુર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્થાલા : જો રિશ્ટેદાર મેહરમ ન હોય (જેમ કે પિત્રાઈ ભાઈ) અથવા મેહરમ હોય પણ રિશ્ટેદાર ન હોય (જેમ કે રાજાઈ ભાઈ બહેન) કે રિશ્ટેદાર મેહરમ હોય પરંતુ નજીકની હુરમત ન હોય (જેમ કે પિત્રાઈ ભાઈ જે રાજાઈ ભાઈ પણ છે) તો એ સંજોગોમાં ભરણપોષણ વાજિબ નથી. (હિંદિયા, બહાર)

મસ્થાલા : લોડી, ગુલામનું ભરણપોષણ માલિક પર છે. જો માલિક ભરણપોષણ આપવાનો ઈન્કાર કરે તો મજૂરી વગેરે કરીને પોતાના નિર્વાહમાં ખર્ચ કરે અને ઘટ પડે તો માલિક પાસેથી લે, બચત રહે તો માલિકને આપે. (હિંદિયા વગેરે)

મસ્થાલા : જાનવર પાળ્યું અને તેનો ચારો નથી આપતો તો દ્યાનતન હુકમ આપવામાં આવશે કે ચારો આપે કે વેચી દે. જો ભાગીદારમાં છે અને ચારો આપવાથી ઈન્કાર કરે છે તો પણ કરીએ હુકમ કરવામાં આવશે કે ચારો દે અથવા વેચી દે.

મસ્થાલા : જાનવર પર વજન (ભાર) લાદવામાં અને સવારી લેવામાં આવે તો એની તાકાતથી વધારે ન હોય એ બાબતનો ખ્યાલ રાખવામાં આવે. (ઝેહરા, નેયરા)

મસ્થાલા : બાગ, ખેતી તેમજ મકાનમાં ખર્ચ કરવાની જરૂરત હોય તો ખર્ચ કરે, ખર્ચ ન કરીને એને બરબાદ ન કરે. કેમ કે માલને બરબાદ કરવાની મના છે. (હુર્રે મુખ્તાર, બહાર) વલ્લાહુ તાલાલા અન્યાન્ય લિલ્લાહુ (તારીખ ૨૨-માહે રથીઉલ આખર, હિજરી ૧૩૭૦, કિતાબુન્નિકાહ વતલાક પૂરી થઈ.)





‘ત અમારો નથી’

દાખો : ૧૧

આજ : દાઈએ કબીર મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી
અનુવાદક : મૌલાના ઈમરાન રગા મિશબાહી

સ્ત્રી પુરુષનું એકબીજાની
મુશાબેહત અપનાવવું

કુદરતે સ્ત્રી, પુરુષ બંનેવની ખાસિયતો અલગ અલગ રાખી છે અને તેમની બનાવટ તથા પેદાઈશ અને જીવનની જવાબદારીઓના આધારે તેમના માટે અલગ અલગ લિબાસ અને કાર્યરેખા પણ નિશ્ચિત કરેલ છે. દરેક માહોલમાં આ ફરકને ધ્યાનમાં રાખવામાં આવે છે ભલે તે મુસ્લિમ સમાજ હોય અથવા કાફિર, એટલા માટે તમે જોશો કે બંનેવના લિબાસની બનાવટ અને ડિઝાઇન એકબીજાથી અલગ અલગ હોય છે. પરંતુ આજનો દોર જેમાં શરાફત અને નીચતાનું માપદંડ લોકો વચ્ચે અપ્રાપ્ય થઈ ચૂક્યું છે, તો આ કુદરતના ફાનૂર વિશે પણ લોકોનો અંદાજ બદલાઈ ગયો છે.

કેશનના નામ પર પુરુષો અને સ્ત્રીઓના લિબાસમાં ભેળસેળ થઈ ગઈ છે કે ઘણીવાર એ સમજવું મુશ્કેલ થઈ જાય છે કે એ વસ્ત્રો ચેહણ કરેલ સ્ત્રી છે કે પુરુષ ! વાસ્તવમાં આ બલા આપણા સમાજમાં ફિલ્મી એક્ટરોથી આવી. એટલા માટે કે આજે આપણે ફિલ્મી દુનિયાના લોકોના અનુસરણમાં

ગર્વ મહેસૂસ કરવા લાગ્યા છીએ, ફિલાણા હીરોએ આવો ડ્રેસ પહેર્યો છે એટલે આપણી આ ઔરતો એવા કપડાં પહેરશે. આપણાને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના સહાયા, અહલે બેઠે અત્થાર, અને શમાં રિસાલત પર જાન નિધાવર કરવાવાળાનું અનુસરણ કરવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ ઘણા જ અફ્સોસની વાત છે કે આપણો તેને પીઠ પાછળ નાખી દીધો અને એવા લોકોનું અનુસરણ કરવા લાગ્યા જે આપણને જહનમના રસ્તા પર લઈ જનાર છે. આફ્કાએ કાએનાત ﷺ આજના આ દૌરને જોઈ રહ્યા હતા એટલા માટે જ આપે આજથી ૧૪૦૦ વરસ પહેલાં જ એ વિશે ફર્માન જારી ફર્માવી દીધું હતું. પુરુષોને ફર્માવ્યું કે લિબાસ અને હાલ ચાલ દેખાવમાં સ્ત્રીઓની મુશાબેહત ન અપનાવો, અને સ્ત્રીઓને ફર્માવ્યું કે પુરુષોની મુશાબેહત (તેમના જેવા દેખાવ, સ્ટાઇલ વગેરે)થી બયે.

હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અખ્�બાસ રضી اللہ عنہما રિવાયત છે. ફર્માવે છે :-

لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ۔

"રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ઔરતની મુશાબેહત કરનાર પુરુષો અને પુરુષોની મુશાબેહત કરનાર ઔરતો પર લા'નત ફર્માવી."

(સહીએ બુખારી, ૭/૧૫૮)

કારણ કે આ મુશાબેહત ઈસ્લામી તા'લીમાત અને સૈયદે આલમ ﷺ ના તરીકાથી વિરુદ્ધ છે એટલા માટે આ મુશાબેહત કરનારાઓ વિશે આફ્કાએ કૌનૈન ફર્માવ્યું કે તે અમારામાંથી નથી.

હજરત ઉમમે સર્ફાદ બયાન ફર્માવે છે કે સૈયદે આલમ ﷺ એ ઈશાદ ફર્માવ્યો :



لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَّهَ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ، وَلَا مَنْ تَشَبَّهَ بِالنِّسَاءِ مِنَ الرِّجَالِ۔

"જે સ્ત્રીઓ પુરુષોની મુશાબેહત અપનાવે અને જે પુરુષો સ્ત્રીઓની મુશાબેહત અપનાવે તે અમારામાંથી નથી." (મુસ્લિમ અહમદ, ૬/૩૫૩)

શરીઆતે મુતલ્લારાએ સ્ત્રી, પુરુષના પ્રાકૃતિક તફાવતને આધારે કેટલાક નિયમો નક્કી કર્યા છે. જેમાંથી એક એ છે કે એકબીજાથી અલગ રહેવું જોઈએ. એટલા જ માટે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ સ્ત્રી પુરુષને એકબીજાની મુશાબેહતથી સખતીથી મના ફર્માવ્યું છે. યાદ રહે કે એકબીજાની મુશાબેહતથી એ એક આમ હુકમ છે જેમાં કપડામાં મુશાબેહત, વાતચીતમાં મુશાબેહત અને બીજી બાબતોમાં મુશાબેહત પણ સામેલ છે."

૦૧. સ્ત્રીઓ માટે પુરુષો જેવાં કપડાં પહેરવાં અને પુરુષો માટે સ્ત્રીઓ જેવાં કપડાં પહેરવાં ભલે રંગમાં હોય અથવા બનાવતમાં જાઈજ નહીં થાય. જેમ કે પેન્ટ, શર્ટ અને કુર્તો વગેરે સ્ત્રીઓ માટે, અને ભડકાઉ લાલ રંગ તથા સ્ત્રીઓ માટે બનાવવામાં આવેલા છીંટ અને છાપકામવાળાં કપડાં પુરુષો માટે જાઈજ ન થશે.

હઠીએ પાકમાં છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ પુરુષ પર લા'નત મોકલી જે સ્ત્રી જેવાં કપડાં પહેરે છે અને એ સ્ત્રી પર લા'નત કરી જે પુરુષો જેવા કપડાં પહેરે છે. (સુનને અબૂ દાઉદ, મુસ્લિમ અહમદ)

૦૨. પુરુષો માટે ચાંદીની એક અંગૂઠી સિવાય સોના, ચાંદી તથા કોઈ પણ ધ્યાનનાં ઘરેણા એટલા માટે જ હરામ છે કે ઘરેણા શાણગાર માટે હોય છે. અને શાણગાર કેવળ સ્ત્રી માટે જાઈજ છે કે તે

પોતાના પતિ માટે કરે, પુરુષ માટે ચાંદીની એક અંગૂઠી તે પણ કેટલીક શરતો સાથે જાઈજ છે.

૦૩. બોલચાલમાં પણ પુરુષ માટે જાઈજ નથી કે સ્ત્રીઓનો અંદાજ અપનાવે અને એ જ રીતે સ્ત્રીઓ માટે પણ જાઈજ નથી કે પુરુષોનો અંદાજ અપનાવે.
 ૦૪. સ્ત્રીઓ માટે વાળને એવી રીતે કાપવા હરામ છે જે રીતે પુરુષો પોતાના વાળ કપાવે છે. બલ્કે આમ હાલતમાં પણ સ્ત્રીઓને પોતાના વાળ કાપવાની ઈજાજત નથી. માત્ર એહરામથી બહાર નીકળવા માટે આંગળીના એક બેડકા બરાબર વાળ કાપવાની ઈજાજત છે.
 ૦૫. ઈબાદતોમાં પણ જ્યાં જ્યાં શરીઅતે મુતલ્લારાએ પુરુષો અને સ્ત્રીઓના તરીકામાં ફર્ક રાખ્યો છે તેમાં ફર્ક કરવો જરૂરી છે. જેમ કે સ્ત્રીના સજદા કરવાની રીત પુરુષથી અલગ છે, હજ્જ દરમિયાન સ્ત્રી અને પુરુષના એહરામમાં ફર્ક કરવામાં આવશે વગેરે.
 ૦૬. જો કોઈ પુરુષમાં સ્વભાવિક રીતે અમુક સ્ત્રીઓ જેવી ખાસિયતો હોય અથવા સ્ત્રીમાં પુરુષો જેવી ખાસિયતો હોય તો તેમને છોડવું જરૂરી છે અને તેમને દૂર કરવાની કોશિશ કરવી વાજિબ છે.
- હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺ નિર્ણયમાં સ્ત્રીઓનું પુરુષોની મુશાબેહત અપનાવવું કેટલું નાપસંદ હતું તેનો અંદાજો ફિતાવા રજવિયધ શરીફની નિમ્ન ઈબારતથી કરો :—
- અરબની સ્ત્રીઓ જે ઓઢણી ઓઢતી તેને હિફાજત માટે માથા પર લપેટી લેતી. તેના પર ઈશ્વાર થયો કે એક પેચ લપેટે, બે પેચ ન હોય જેથી



અમામાથી મુશાબેહત (મળતાપણું) ન થાય. સ્ત્રીને પુરુષ અને પુરુષને સ્ત્રી સાથે મળતાપણું હરામ છે.

ઈમામ અહમદ, અબૂ દાઉદ તથા હાકિમે, હસન સનદની સાથે ઉમ્મુલ મુઅમ્મિનીન ઉમ્મે સલ્મા રિવાયત કરી :-

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَيَسِّرَ تَحْتِهِ
فَقَالَ لَيْلَةً لَا يَتَيَّبِنُ -

નબીએ અકરમ સૈયદા ઉમ્મે સલ્મા ને ત્યાં તશરીફ લઈ ગયા તો જોયું કે તેઓ ઓછાણી ઓછી રહ્યાં છે. તો ઈશાદ ફર્માવ્યું, માથા પર માત્ર એક પેચ આપો બે બેચ ન થાય.

(અબૂ દાઉદ કિતાબુલ્ લિબાસ, ૪/૮૮, હદીષ નં. ૪૧૧૫)

તયસીર શર્હ જામેએ સગીરમાં છે :

حَدَرَ مِنَ التَّشَبِّهِ بِالْمُتَعَبِّدِينَ
એ અંદેશાથી (આપે આમ ફર્માવ્યું કે) અમામા બાંધવાવાળાઓ સાથે મળતાપણું ન થઈ જાય. (તૈસીર શર્હ જામેએ સગીર હફુલ્લામ, ૨/૩૭૫) જુઓ ! આખો સ્ત્રી માટેનો લિબાસ મળતાપણું દૂર કરવા માટે પૂરતો ન થયો, કેવળ ઓછાણીના બે વળ મળતાપણું પેઢા કરનાર થઈ ગયા. (ફત્વા રજવિયથી, ૨૪/૫૭૬)

આજના આ ફિલ્માઓના દોરમાં ફેશનના નામ પર અજાઓ ગરીબ લિબાસ પહેરવામાં આવી રહ્યા છે, હેર સ્ટાઇલના નામ પર વાળોને અજબ રીતે કાપવામાં આવે છે. ફેશનના નામ પર પુરુષ સ્ત્રીઓની અને સ્ત્રીઓ પુરુષોની મુશાબેહત અપનાવી રહ્યાં છે. યાદ રાખો ! આ વાતો શરીઅતે મુતહ્ખહરાના વિરુદ્ધ અને અલ્લાહ અને તેના રસૂલ ﷺની નારાજગીનું કારણ છે. તેમનાથી જરૂર બચવું જોઈએ અને એવા કાર્યો કરવા જોઈએ જેમાં અલ્લાહ અને તેના રસૂલ ﷺ ની રજામંદી હોય.

(કમશઃ)



મ્યુચ્યુઅલ ફંડનો

શરેધ ફુકમ

આ : મુહક્કે મસાઈને જદીદા

ભારત મુફતી મુહમદનિગ્રામુદ્દિન રમવી

(રિસર્ચ સ્કોલર : આમિઅા અશરફિયહ-મુખારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ અન્દુર્હલામાન મિરબાહી (પારખેત)

(રિસર્ચ સ્કોલર : આમિઅા અશરફિયહ-મુખારકપુર)

‘મ્યુચ્યુઅલ ફંડ’ (Mutual Fund) એક એવી કંપની છે જે ઘણા લોકો પાસેથી કોમ કે ધર્મનો ભેદભાવ રાખ્યા વિના, ઘણી બધી રકમ ભેગી કરે છે અને તેમાં પોતાની રકમ પણ મિલાવે છે. પછી ટોટલ રકમનો અમુક ભાગ રોકડા રૂપે સાચવી રાખે છે જેથી તે પોતાની અથવા બીજાઓની મુશ્કેલ ઘડીમાં કામ લાગે. અને બાકીનાની લગત્તગ બધી રકમ કારોબારી કંપનીઓના Equity shares, Preference shares અને Consoisમાં લગાડે છે. અને તે કંપનીઓ રકમ રોકનારાઓને કરાર મુજબ નફો આપે છે. તેના કાર્યકર્તાઓ ધ્યાન રાખે છે કે કઈ કારોબારી કંપનીઓ વધારે નફોમાં ચાલી રહી છે અને કઈ વધુ ભરોસાપાત્ર છે જેમાં નુકસાનનો ભય ઓછામાં ઓછો હોય, પછી કાર્યકર્તાઓ એવી અમુક કંપનીઓ સિલેક્ટ કરીને તેમાં રકમ રોકે છે. અમુક કંપનીઓમાં રકમ રોકવાનો ધ્યેય તેમનો એ હોય છે કે માની લઈએ કે નુકસાન થશે તો એક બે કંપનીઓમાં થશે, બધામાં નહીં થાય. એક બેમાં નુકસાન થાય અને બાકી બધીમાં નફો મળે તો નુકસાનની ભરપાઈ થઈ થશે, બલ્કે છેવટે નફો જ થશે. ‘મ્યુચ્યુઅલ ફંડ’ (Mutual Fund) પોતાની આ સેવા બદલ પણિલક પાસેથી સર્વિસ ચાર્જના નામે નજીવી રકમ પણ વસૂલે છે જે સામાન્ય રૂપે ૨.૨૫ % હોય છે.



برک خواجات

યાદ રાખશો કે 'ઈક્વિટી શેર'ના ભાગીદારો નફા અને નુકસાન બંનેમાં જોડાયેલા હોય છે, અને પ્રિફર્ડ શેરના ભાગીદારો નુકસાનમાં જોડાયેલા નથી હોતા, બલ્કે તેમના નફાનો ભાગ પહેલાંથી જ નક્કી હોય છે. જે કોઈપણ સંજોગોમાં તેમને મળશે, કારોબારી કંપની નફામાં હોય કે નુકસાનમાં.

આ બધી પરિસ્થિતિ જોતાં પ્રથમ પ્રશ્ન એ સામે આવે છે કે મ્યુચ્યુઅલ ફંડમાં ભાગ લેવો કયા શરી કરાર હેઠળ આવે છે, અને બીજો પ્રશ્ન એ છે કે તેમાં ભાગીદારી શરીઅતની રોશનીમાં જાઈજ છે કે નહીં? અને તેના દ્વારા મળનારી નફાની રકમનો શું હુકમ છે? આ બાબતોને જોતાં નીચે મુજબનો ફેસલો થયો : -

જવાબ / ફેસલો

(૧) 'મ્યુચ્યુઅલ ફંડ' (Mutual Fund) કાર્યકૃતાઓને રકમ એ રીતે આપવામાં આવે છે કે તેઓ પોતાને જણાવેલા સિસ્ટમ મુજબ રોકાણ કરે. પછી કાર્યકૃતાઓ તે રકમ ઈક્વિટી શેર, પ્રિફર્ડ શેર અને કન્સલ્સ અથવા બોન્ડમાં રોકે છે. એ હિસાબે પહેલો ઠરાવ જે 'મ્યુચ્યુઅલ ફંડ'ની કમિટી જોડે થયો, તે ફક્ત "વકાલત" છે.

ત્યાર બાદ ફંડના જવાબદાર લોકોએ કંપનીઓ સાથે 'ઈક્વિટી' શેરના જે કરાર કર્યા તે 'શિર્કતે ઈનાન'★ છે. અને પ્રિફર્ડ શેર અથવા કન્સલ્સના જે ઠરાવ કર્યા છે તે 'કરજ' છે.

(૨) જો અમુક કંપનીઓ ફક્ત ઈક્વિટી શેરમાં રોકાણ કરે છે, પ્રિફર્ડ શેર અને કન્સલ્સની રકમ ન



આપે છે ન લે છે, અને મુસલમાનને ગાલિબ ગુમાન હોય કે તેને નુકસાન નહીં થાય, તો આવી કંપનીઓમાં ભાગ લઈ શકે છે. છતાંય સાવચેતી એ જ છે કે વધુ દિવસો સુધી પોતાની રકમ તેમાં ન રાખે, જ્યારે કંપની નફામાં ચાલી રહી હોય ત્યારે જ પોતાની રકમ કાઢી લે.

અને જે કંપનીઓ પ્રિફર્ડ શેર તથા કન્સલ્સ (કે બોન્ડ) પણ ઇશ્યૂ કરે છે, અથવા જે કંપનીઓમાં બંને પ્રકારનું રોકાણ કરવામાં આવે છે, તેમાં પણ રોકાણ કરે છે, તે કંપનીઓના મ્યુચ્યુલ ફંડમાં ભાગ લેવો નાજાઈજ અને ગુનાલનું કામ છે, કેમ કે આ બંને જાતની રકમ વ્યાજની શરતે લેવાય દેવાય છે.

(૩) પ્રથમ પ્રકારની કંપનીઓ દ્વારા કારોબાર પણ જાઈજ અને તે કારોબારથી મળેલો નફો પણ હલાલ તથા પાક છે. બીજા પ્રકારની કંપનીઓ દ્વારા કારોબાર નાજાઈજ છે. મુસલમાનો તેમાં ભાગ ન લે, અને જે મણો ભાગ લઈ લીધો તેઓ વહેલી તકે પોતાની રકમ તેમાંથી કાઢીને જુદા થઈ જાય, અને આ કારોબારી તેમને જે નફો મળ્યો છે તે બે પ્રકારનો છે :

એક તે જે ઈક્વિટી શેરનો છે.

બીજો તે જે પ્રિફર્ડ શેર અને કન્સલ્સનો છે.

પ્રથમ પ્રકારનો નફો તેઓ લઈ શકે છે. જ્યારે કે બીજા પ્રકારનો નફો તેઓના માટે નાજાઈજ છે. એટલા માટે તે (નફો) લઈને ફક્તીરો અને મિસ્કીનોમાં વહેંચી દે. (વલાહુ તાલાલ અભૂતમ)

-(મજલિસે શરીર કે ફેસલે, પેજ-૩૫ થી ઉત્તે)

★ શિર્કતે ઈનાન : એ છે કે બે શખ્સ કોઈ ખાસ પ્રકારનો વેપાર અથવા દરેક પ્રકારના વેપારમાં ભાગીદારી કરે પરતુ બીજાનો જીમિન ન હોય કેવળ બંને ભાગીદાર પરસ્પર એક બીજાના વકીલ થશે. માટે શિર્કતે ઈનાનમાં શરત એ છે કે દરેક એવો હોય જે બીજાને વકીલ બનાવી શકે. (હુર્રે મુખ્તાર, આલમગીરી) વધુ સમજવા બહારે શરીઅત, ભાગ-૧૦, જુઓ.





❖ હપ્તો : ૦૮ ❖

આજ : દાઈએ કબીર મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી

(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ)

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાફી

(તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

★ મૌતથી નફરત કેમ પેદા થાય છે ?! ★

એ હડ્કીકત છે કે જે શખ્સ માલ તથા દૌલત જમા કરીને રાખે છે તેના દિલમાં આપોઆપ મૌતથી નફરત પેદા થવા લાગે છે. તે માલ તથા દૌલત જમા કરવા અને તેના ફાયદા ઉઠાવવાને જ જિંદગીનો હેતુ સમજવા લાગે છે. તેની સરખામણીમાં જે શખ્સ માલ તથા દૌલતને નેકીનાં કામોમાં ખર્ચ કરે છે અને તેને આખેરતનો તોશો (ભાથુ) બનાવીને આગળ મોકલી દે છે તો તેના દિલમાં મૌતથી મહોષ્યત પેદા થઈ જાય છે. એટલા માટે કે તેને માલૂમ છે કે તેણે આખેરતના માટે જે સરમાયો મોકલ્યો છે તેનાથી ફાયદો તે મૃત્યુ બાદ જ પામી શકે છે.

ઇઝરત અખૂ હુરૈરહ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ શ્રદ્ધથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે, એક શખ્સ નબીયે રહેત عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ની બિદમતે આલિયામાં હાજર થયા અને કહેવા લાગ્યા, યા રસૂલલલાહ ! عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ શું કારણ છે કે મને મૌતથી ખૂબ જ નફરત છે ? આપે ફર્માવ્યું, શું

તમારી પાસે માલો દૌલત છે ? તેમણે અર્જ કરી, હા છે ! આપે ફર્માવ્યું :

قَدِّمْهُ فَإِنَّ قَلْبَ الْمُؤْمِنِ مَعَ مَا إِلَهٖ إِنْ قَدِّمَهُ أَحَبُّ أَنْ يَلْحَقَ بِهِ وَإِنَّ أَخَرَهُ أَحَبُّ أَنْ يَتَأَخَّرَ مَعَهُ۔

"તેને સદકો કરી દો, કેમ કે મુસલમાનનું દિલ તેના માલની સાથે હોય છે. જો તે તેને આગળ મોકલી આપે તો દિલમાં ખ્વાહિશ પેદા થાય છે કે તે તેને જઈને મળે. અને જો પાછળ છોડે છે તો તેને ખ્વાહિશ થાય છે કે તેની સાથે પાછળ જ રહી જાય."

જાણવા મળ્યું કે જો દિલમાં મૌતની મહોષ્યત છે તો સમજી લેવું જોઈએ કે માલ તથા દૌલતની મહોષ્યતથી દિલ પાક તથા સાફ છે અને જો દિલમાં મૌતથી નફરત છે તો સમજી લેવું જોઈએ કે દિલમાં માલ તથા દૌલતની મહોષ્યત વસેલી છે.

★ સૌથી મહાન વાઈજ ★

જેના પર કોઈની નસીહત અસર ન કરતી હોય તેણે જોઈએ કે મૌતને ખૂબ જ પ્રમાણમાં યાદ કરવાનું શરૂ કરી આપે, ત્યારબાદ આપોઆપ જ તેનું દિલ પીગળવાનું શરૂ થઈ જશે, અને તેને પોતાની આખેરત સમારવાની ચિંતા થવા લાગશે.

ઇઝરત અભ્માર બિન યાસર عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ મરવી છે કે હુઝૂર સૈયદે કોનેન عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ એ ઈશર્દાદ ફર્માવ્યો : كَفَى بِالْمَوْتِ وَاعْظَمَا "મૌત સૌથી મોટો વાઈજ છે."

(શરહુસુહૂર, પેજ-૨૭)

જ્યારે માણસ બેરાહરવી (આવારાગી)નો શિકાર થાય છે તો નસીહત કરનારાઓની નસીહત તેના પર અસર નથી કરતી. તો એક જ નાસેહ છે જેની નસીહત અસરકારક સાબિત થઈ શકે છે અને તે છે મૌતની યાદ ! જ્યારે મૌતનો ખ્વાહિશ પેદા થાય છે તો આવારાપણાની સર્વ મજાઓ ખત્મ થઈ જાય છે અને માણસના દિલમાં આખેરતનો



ખ્યાલ અને તેની તૈયારીની ફિકર પેદા થવા માંડે છે. એટલા માટે મૌતને સૌથી મોટો વાઈજ ગણવામાં આવે છે.

હજરત ઈબને અભી હુન્યાએ રિવાયત કરી છે કે હજરત ઈમામ તથામી عَلَيْهِ السَّلَامُ ફર્મવે છે : બે ચીજોએ દુનિયાની મજાને મારા દિલથી ખત્મ કરી નાખી : (૧) મૌતનો જિક અને (૨) અલ્લાહ તબારક વ તથાલાની સામે ઉલ્લાસ થવાનો હુદા.

(શરહુસ્સુહૂર, પેજ-૨૭)

★ દુનિયાથી લાલચહિન કરનાર ★

દુનિયાની મહોષ્યત અનેક બુરાઈઓની જડ છે અને એનાથી નજાતનો ઝરીયો એ જ છે કે દિલમાં મૌતની મહોષ્યત હોય. જો દુનિયાની મહોષ્યત અને મૌતથી નફરત કોઈના દિલમાં એક સાથે મૌજૂદ હોય તો તે તબાહીની અણીએ પહોંચી જાય છે. દુનિયાથી પોતાના દિલને મોહમુક્ત કરવાનો આસાન ઝરીયો એ જ છે કે વારંવાર મૌતને યાદ કરવામાં આવે અને તેના માટેની તૈયારીની કોશિશ કરવામાં આવે.

હજરત રબીઅ બિન અનસ رضي الله عنه મરવી છે કે હુદ્દૂર સૈયદે કૌનેન عليه السلام ઈશાદ ફર્માવ્યો,
كَفَى بِنِدْرٍ الْمَوْتِ مُزَهَّدًا فِي الدُّنْيَا، مُرْغَبًا فِي الْآخِرَةِ۔

"દુનિયાથી સૌથી અધિક નિર્માણી (લાલચહિન) કરનાર અને આખેરત તરફ સૌથી અધિક આકર્ષનાર મૌતને યાદ કરવું છે."

(શોઅબુલ ઈમાન લિલબ્યાહકી, ૧૩/૧૩૫)

એટલે કે જો કોઈ શખ્સ દુનિયાથી મોહમુક્ત અને આખેરત તરફ વળવા ચાહે છે તો તેણે જોઈએ કે મૌતને ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં યાદ કર્યા કરે. એનાથી એના દિલમાં એ ખયાલ બેસેલો રહેશે કે દુનિયા દિલ લગાડવાની ચીજ નથી, કેમ કે એક ન

એક દિવસે અહીંથી રૂખસદ થવાનું છે અને તેની સાથોસાથ તેને આખેરતની તૈયારી કરવાની ફિકર થશે કેમ કે ત્યાં હમેશાં રહેવાનું છે.

★ દિલ કાટમય બને છે ★

જેવી રીતે લોખંડને કાટ લાગે છે એવી જ રીતે ગુનાહોના મેલ કચરાથી દિલ પણ કાટમય બની જાય છે. હદીષે પાકમાં એ કાટવાળા દિલની સફાઈનો તરીકો બતાવવામાં આવ્યો છે.

હજરત અબુહુલ્લાહ ઈબને ઉમર رضي الله عنهما વર્ણવે છે :

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ تَضَدُّ أَكْبَارَ الْحَدِيدِ إِذَا أَصَابَهُ الْمَاءُ۔ قَيْلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا جِلَادُهُ؟ قَالَ: حَثْرَةٌ ذُكِرَ الْمَوْتُ وَتَلَاقَ الْقُرْبَانَ۔

"રસૂલુલ્લાહ ઈશાદ ફર્માવ્યો, જેવી રીતે પાણી લાગવાથી લોખંડ કાટમય બની જાય છે એવી જ રીતે (ગુનાહોના સબબથી) દિલ પણ કાટમય બની જાય છે. અર્જ કરવામાં આવી, યા રસૂલુલ્લાહ ! عليه السلام તેની સફાઈ કેવી રીતે થશે ? ફર્માવ્યું, મૌતને કષરતથી (ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં) યાદ કરવાથી અને કષરતથી કુર્ચાનની તિલાવત કરવાથી." (મિશકાત, પેજ : ૬૬૬)

એક રિવાયત હજરત અબૂ હુરૈરાહ رضي الله عنه થી છે કે આકાએ કૌનેન عليه السلام એ ઈશાદ ફર્માવ્યો, જ્યારે મો'મિન બંદો ગુનોહ કરે છે તો તેના દિલ પર એક કાળું ટપકું પડી જાય છે. જો તૌબા તથા ઈસ્તિગફાર કરી લે તો દિલથી તે નુક્તો (ટપકું) નાટ થઈ જાય છે, અને જો ગુનાહ કર્યે જ જાય તો તે કાળા ધબ્બામાં વધારો થતો જાય છે. આતે જ "રَأَنَ" છે જેના બારામાં કુર્ચાનમાં ફર્માવવામાં આવ્યું : "كَلَّا بَلْ رَأَنَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ"



તેમનાં દિલો પર કાટ ચઢાવી દીધો છે તેમની
કમાઈઓએ." (સુ. મુતહેણી, આ. ૧૪)

—(ਮਿਥਕਾਤੁਲ ਮਸਾਖੀਇ, ਪੰਜ: ੭੨੪)

આ બંનેવ રિવાયતોથી જાણવા મળ્યું કે જ્યારે દિલ ગુનાહોની પ્રતિ આકર્ષિત થાય છે તો ધીરે ધીરે કાટમય થવા માંડે છે. પછી પછી તેને ચમકાવવું હોય તો મૌતને ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં યાદ કરવું પડશે જેથી દિલ ઈબાદતની તરફ વળે અને તેની સાથોસાથ ખૂબ જ પ્રમાણમાં કુર્ચાન મુક્કદસની તિલાવત કરવી પડશે. હકીકતમાં મૌતનું જિક ગુનાહો તથા દુનિયાની મહોષ્યતથી નિર્મોહી કરશે અને તિલાવતે કુર્ચાનની અધિકતા એમાં નૂરાનિયત તથા રૂહાનિયત પેદા કરશે.

★ મૌત સૌના માટે બેહિતર છે ★

મો'મિનની શાન એ છે કે તેનું દિલ મૌતથી
નફરત નથી કરતું બધકે એના દિલમાં મૌતની
મહોષ્યત હોય છે. એનું એક મોટુ કારણ છે કે જે
હદ્દીખે પાકમાં વર્ણન થયેલ છે :

હજરત અબુલ્લાહ ઈબ્ને મસઉદ عَنْ أَبِي الْمُسْعَدِ થી
મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો,
માણસ ચાહે નેકોકાર હોય કે બદ્ધકાર, મૌત એના
માટે બેહતર છે. જો નેકોકાર છે તો તેના માટે
અલ્લાહ તાલા ફર્માવે છે, وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْكَبَارِ
(અને જે અલ્લાહની પાસે છે તે નેકોના માટે સૌથી
સારું. —સ્વ. આદે ઈમરાન, 3/188) અને જો
બદ્ધકાર છે તો એટલા માટે કે અલ્લાહ તાલા
ફર્માવે છે :

وَلَا يُحْسِنُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهَا نُسُلٌ لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا
نُسُلٌ لَهُمْ أَنَّهَا كَذَبٌ [النُّور٢٤]

(અને કંદાપિ કાંકિર એ ગમાનમાં ન રહે કે

એ જે અમે તેમને ઢીલ આપીએ છીએ કાંઈક
એમના માટે ભલું છે, અમે તો એટલા માટે એમને
ઢીલ આપીએ છીએ કે અધિક ગુનાહમાં વધે. —સ્વ.
આલે ઈમરાન, ૩/૧૭૮) —(મોઅજમે કબીર, ૮/૧૫૧)

આ રિવાયતથી જાણવા મળ્યું કે મૌત કોઈ રીતે
નુકસાનકર્તા નથી. જો મોંમિન બંદો છે તો તેને મૌત
તે ઈનામો તથા ઈકરામોથી મિલાવનારી છે જે
અદ્વાહ તબારક વ તસ્વાલાએ એના માટે તૈયાર
રાખેલાં છે, અને જો બદ્ધકાર છે તો મૌત તેને જલ્દીથી
જલ્દી કુકર્મોથી છૂટકારો આપશે, નહીં તો જ્યાં સુધી
શ્વાસો ચાલુ હશે તેના ગુનાહોમાં વધારો થતો રહેશે.

★ શું તમે જન્મતને પ્રિય રાખો છો ? ★

આપણો એ અકૃદો છે કે અલ્લાહ તબારક વ
તાલાઓ મુસલમાનના માટે જન્ત તૈયાર
કર્માવેલ છે. હુનિયાથી રૂખસદ થયા બાદ મો'મિનનું
ઠેકાણું જન્ત હશે. જો નેકોકાર છે તો તેની
નેકીઓના બદલે તેને જન્તમાં ઠેકાણું અતા કરવામાં
આવશે, અને જો બદ્ધકાર છે તો અલ્લાહ પોતાના
ફજલો કરમથી અથવા હુઝૂર રહેમતે આલમ
ની શફાઅતથી માફ કરીને અથવા તો તેના
ગુનાહોની સજી આપીને તેને ગુનાહોથી પાક કરીને
જન્તમાં દાખલ કરશે. દરેક મો'મિનને જન્તમાં
જવાની ખ્વાહિશ હોય છે અને દરેક જણને જન્ત
પ્રિય હોય છે, પરંતુ જન્તમાં એ ચીજ પહોંચાડશે
તે મૌત છે.

ਹਿੰਦੁ ਧਰਮ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਾਰ਷ਿਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ

حَدَّثَنِي مَنْ سَمِعَ أَبَا عَبْدِ الرَّبِّ يَقُولُ لِكُحُولٍ: يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ،
أَتَحْبُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: وَمَنْ لَا يُحِبُّ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: فَأَحِبُّ الْمَوْتَ،
فَإِنَّكَ لَبْنَ تَرِي الْجَنَّةَ حَتَّى تَمُوتَ.

"અબુ અબ્ડૂરબે હિન્દુ માટે કહ્યું, તે

અબૂ અબુલ્લાહ ! શું તમે જન્તથી મહોષ્યત કરો છો ? તેમણે કહું, જન્તથી કોણ મહોષ્યત કરશે નહીં ? એના પર તેમણે કહું કે તો તમે મૌતથી મહોષ્યત કરો, એટલા માટે કે જ્યાં સુધી મૌત નથી આવતું ત્યાં સુધી તમે જન્ત જોઈ નથી શકતા.

(હિલ્યતુલ્ અવલિયા, ૫/૧૭૭)

ખરેખર જન્ત મૃત્યુ બાદ જ મળનારી છે. એટલા માટે જે જન્તનો ઘ્વાહિશમંદ છે તે મૌતથી કદી પણ નફરત નથી કરી શકતો, બલ્કે તે મૌતને પ્રિય રાખશે કેમ કે મૌત તેને મંજિલે મક્સૂદ (જન્ત) સુધી પહોંચાડનારી છે.

★ દુનિયામાં મુસલમાનનું દષ્ટાંત ★

હજરત અલ્લામા જલાલુદીન સિયુતી عَلَيْهِ السَّلَامُ એ પોતાની કિતાબ "બુશરલ કઈબ બિલિકાઈલ હભીબ"માં એક રિવાયત નકલ કરી છે જેમાં દુનિયામાં મો'મિનનું દષ્ટાંત ઘણા જ અનોખા અંદાજમાં વર્ણવવામાં આવેલ છે.

સુલૈમ ઈજને આમિર હબ્બારીથી મરફૂઅન્

રિવાયત થયેલ છે કે દુનિયામાં મો'મિનનું ઉદાહરણ એવું છે જેવી રીતે બાળક માના પેટમાં હોય છે કે જ્યારે તે માના પેટથી નીકળે છે તો નીકળવા પર રડે છે. પછી જ્યારે તે રોશની જોઈ લે છે અને દૂધ પી લે છે તો પોતાની જગાએ બીજાવાર પરત જવાનું પસંદ નથી કરતો. એ જ પ્રમાણે મો'મિન મૌતથી ભયભીત થાય છે, પછી જ્યારે તે પોતાના રબની પાસે જાય છે તો એ જ પ્રમાણે પરત મોકલવામાં આવવાનું પસંદ કરે છે જેવી રીતે પેદા થનારું બાળક માના પેટની તરફ પરત કરી દેવાનું પસંદ કરે છે. (પેજ : ૧૮)

આ રિવાયતમાં ઘણા જ અનોખા અંદાજમાં મુસલમાનના માટે દુનિયાનું ઉદાહરણ રજૂ કરવામાં આવેલ છે. એક મો'મિનને એ વાત પર યકીન હોવું હોવું જોઈએ કે મૃત્યુ બાદ તેને રબનો દીદાર નસીબ થશે અને જન્તની નેઅમતોથી તેને માલામાલ કરવામાં આવશે. જ્યારે આ ખયાલ દિમાગમાં બેઠેલો હશે તો મૌતથી કદી પણ નફરત થશે નહીં, બલ્કે મૌતને પોતાના માટે ગનીમત અને વર્ણવેલ નેઅમતોની પ્રાપ્તિનો જરીયો સમજશે. ... (કમશા.)

કાનૂને શરીઅત

(ભાગ-૧ તથા ભાગ-૨) (કુલ-૭૪૦ પેજુસ)

લેખક : અલ્લામા શમ્સુદીન જેનપૂરી عَلَيْهِ السَّلَامُ
:: અનુવાદક ::
લાઙેજ મૂસા વેમી / ઈલાહીમલાઇ વેમી

હદિયો : એક સેટના રૂ. ૨૫૦/-

જેમાં અક્રીદા, તહારત, નમાઝ, રોજા, હજ, જ્કાત, કુર્બાની, તલાક, અખલાક્યાત સંબંધી મસાઈલ દર્શાવેલા છે. ઈલ્મે દીન શીખવું કર્ય છે અને આ કિતાબમાં તદ્દન જરૂરી મસાઈલો જ છે જેથી મુસલમાનના ઘર ઘરમાં આ કિતાબ હોવી જોઈએ. જેથી પુરુષ, સ્ત્રીઓ, બાળકો સર્વે ઘર બેઠાં ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરી શકે. કુર્બાન તથા હદીધના પરથી ઉત્તમ જીવન બંધારણ રજૂ કરતી આ કિતાબનો અભ્યાસ અવશ્ય કરશો. મૌલા તાદ્દુલા સૌને નેક તૌફીક આપે. આમીન.

પ્રકાશક

સુન્ની દા'વતે
ઈસ્લામી-દયાદરા
મુ. પો. દયાદરા,
તા. જી. ભર્ય
મો. ૯૨૭૪૯૪૯૧૧

આતિમ બનાવનાર કિતાબ મંગાવો !

બહારે શરીઅત (ભાગ : ૧)
૧ થી ૫ હિસ્સા

બહારે શરીઅત (ભાગ : ૨)
૬ થી ૧૦ હિસ્સા

જેમાં અક્રીદા, વુજ્દ, ગુસ્લ, તયમ્મુમ, નમાઝ, રોજા, હજજ, જ્કાત, તલાક વિશે, કસ્મ, મન્તત, જિના, શરાબ, તોહમત, ખૂન, ચોરી, જેહાદ, મુર્તદ.... વગેરે વિશે કુર્બાન, હદીધની રૂએ મસાઈલનો ખજાનો (વાંચો-વંચાવો) બંને ભાગના રૂ. ૪૫૦ (ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૫૦)

સંપર્ક કરો : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
મુ.પો. દયાદરા, તા. જી. ભર્ય, પિન : ૩૮૨૦૨૦, મો. ૯૪૨૭૪૯૪૯૧૧





કાર્યાલય

વો સરવરે કિશવરે રિસાલત,
જે અર્થ પર જલ્વાગર હુએ થે
નયે નિરાલે તરબકે સામાં,
અરબકે મેહમાનકે લિયે થે
—(આ'લા હજરત ﷺ)

અલ્લાહ તાલાબાએ પોતાની કુદરતની મહાન નિશાનીઓમાંથી મેઅરાજે મુસ્તશા ﷺ ને ખાસ સ્વરૂપે જાહેર કરી. તે એ કે ઈમામુલ મુરસલીન ﷺ ને જગૃતાવસ્થામાં અર્થ સુધી પળવારમાં પહોંચાડ્યા. મલકૂત તથા સમાવાતનો ન કેવળ દીદાર કરાવ્યો બલ્કે મકાન તથા લામકાંની ખૂબ સૈરથી નવાજીને રાતના ખૂબ જ ટુંકા ગાળામાં પરત કર્યા.

મેઅરાજનો મોજિઝો અજાયબીઓવું કેન્દ્ર

હુઝૂરે અન્વર ﷺ ના અસંખ્ય મોજિઝાઓમાંથી મેઅરાજનો મોજિઝો એટલો અજીબ છે કે અને અજાયબીઓનું કેન્દ્ર ઠરાવી શકાય છે. આમ તો મોજિઝામાં અલ્લાહની કુદરત જ કાર્યરત હોય છે, પણ જાહેર થવાના સ્થળ (જેના થકી જાહેર થાય તે)ની તબદીલીથી નામ બદલાય જાય છે. જો તેની કુદરત વિના વાસ્તાએ હોય તો "આયત" કહેવાય છે. નભીના વાસ્તાથી હોય તો 'મોજિઝો' કહેવાય છે અને વલીના વાસ્તાથી હોય

તો 'કરામત' કહેવાય છે. જેથી આ કુદરતના મજાહરો (નભી, વલી વગેરે) માંથી કોઈ એકનો ઈન્કાર અસલમાં જાતે ઈલાહીના ઈન્કાર સમાન છે.

પાક છે તે જાત : سُبْحَنَ اللَّهِ

પોતાના હબીબના ઉલ્લેખને અલ્લાહ તાલાબાએ પોતાની પાકી તથા પ્રશંસા તથા તરબીહથી શરૂ કરીને મહોબ્બતવાળાઓને નિર્દેશ રૂપે બતાવ્યું કે જ્યારે તમે પણ મારા મહબૂબનો જિંક કરો તો તરબીહ પઢતા રહો. તેમજ સ્પષ્ટ કરવામાં આવી રહ્યું છે કે બેશક ! મેઅરાજનો બનાવ ઘણો જ આશર્યજનક છે, પણ મારી તરફ તો જુઓ ! હું દરેક અયબ, ઉણપ, મજબૂરી, લાચારી તથા કમજોરીથી પાક તેમજ દરેક ચાહત પર કુછિર છું. અને વળી يُؤْمِنُونَ بِالْفَيْبُ (જોયા વિના ઈમાન લાવે... —સ્વ. બકરહ, 2/૩) પણ તો મારું જ કલામ છે, તે ભૂલશો નહીં !

સૌર કરવું વિના ઈરાદા તથા વિના હરકતે શક્ય નથી. એમાં કેટલીક શરતો છે. મુહબ્રિક, મુતહબ્રિક, મબદાએ હરકત, મુદ્દતે હરકત, મક્સદે હરકત અને મુખ્તહાએ હરકત. (હરકત આપનાર, હરકત કરનાર, હરકતની જગ્ગા, હરકતની મુદ્દત, હરકતનો હેતુ અને હરકતની સીમા) કુર્અને કરીમે અક્કલના ગુલામો પર સર્વ બાબતો પહેલેથી જ સ્પષ્ટ કરી આપી કે હરકતમાં સૌ પ્રથમ મુતહબ્રિક (હરકત કરાવનાર)ને સમજવો જરૂરી છે. જેમ કે ફર્માવ્યું : (પાક છે તે જાત !) તે ખુદ અલ્લાહની જાત છે ! સુખાન : હરકત આપનાર, અખદ : (બંદો) હરકત કરનાર, લયલન : (રાત) હરકતની મુદ્દત, મસ્જિદે હરામ (બયતુલ્લાહ શરીફ) : હરકતનું સ્થળ, મસ્જિદે અક્સા : હરકતની જમીની સીમા અને



હરકતનો છેડો : લામકાં કાંપ ક્રોસીન ઓ ઓદ્દી યાદીની ફટાલી

અખુલમુલ ખલાઈક (મખૂકમાં સૌથી વિશેષ ઈલ્મવાળા)

શબે મેઅરાજમાં અંબિયા તથા રસૂલોએ મસ્ઝિદે અકસામાં ન કેવળ આપની ઈકૃતેદામાં નમાજ જ અદા નથી કરી બલ્કે આ મસ્ઝાલાનું અમલી રીતે સમર્થન કરી આપ્યું કે અમે નબુવ્વતના ઈલ્મો ઈરફાનના અમીન હોવા છતાં ઈમામતના માટે હબીબે અહમદે મુજતબા મુહમ્મદ મુસ્તફા عليه السلام ને જ હક્કદાર સમજીએ છીએ, કેમ કે સર્વ અંબિયા તથા મુરસલીન (નબીઓ તથા રસૂલો)માં આપ જ સૌ અધિક ઈલ્મવાળા છે. "અખુલમુલ ખલાઈક" હોવાની મહાન સાભિતી અન્ય શું હોય શકે છે. ફકીહોએ ઈમામતની શરતોમાં એક મહત્વની શર્ત આ જ લખી છે કે એક અધ્યાત્મમાં અધિક હક્કદાર તે છે જે શરીરાતનો અધિક ઈલ્મ ધરાવે છે.

નબીઓની હચાત

અંબિયા તથા મુરસલીન અમુકને અલ્લાહ તાલાબે મુદ્દાને જિંદા કરવાનો મોજિઓ અતા કર્યો હતો. જેમનામાં હજરત સૈયદના ઈખ્રાહીમ, હજરત મૂસા, હજરત સૈયદના ઈસા عليه السلام ખાસ નોંધપાત્ર છે. પરંતુ સૈયદે આલમ નબીએ મુકર્મ عليه السلام મેઅરાજના મોજિઝાએ તમામ અંબિયા તથા મુરસલીનને બરાખની જિંદગીથી હુનિયાની જિંદગી અતા કરીને મસ્ઝિદે અકસામાં એકત્ર કર્યા, જ્યાં આપની ઈકૃતેદામાં (ઈમામત હેઠળ) નમાજે શબે અસ્રા અદા કરી જે કેવળ તેમના પર ફરજ હતી, જેથી કરીને મીષાકના વાયદાનું અમલી સમર્થન થઈ જાય.

દીયે મોજિજે અંબિયાએ પુછાને હમારા નબી મોજિઝા બનકે આયા

દીદારે ઈલાહીનો પ્રથમ ઈચ્છુક

કુર્અને કરીમમાં દીદારે ઈલાહીના પ્રથમ તમન્નાઈ (ઈચ્છુક) હજરત સૈયદના મૂસા કલીમુલ્લાહ عليه السلام જોવા મળે છે. જેમણે સ્પષ્ટપણે બારગાહે ઈલાહીમાં અર્જ કરી, ઈલાહી ! હું તારા દીદારનો તાલિબ છું. અલ્લાહ તાલાબે ફર્માવ્યું, મારા કલીમ ! તમે મારી જિયારતની તાબ નથી ધરાવતા, અલ્બતા ! હું મારા અન્વાર તથા તજ્જીવીઓમાંથી કોહે નૂર પર પ્રતિબિંબ નાખું છું તેના તરફ જુઓ, જો પહાડ સલામત રહે અને તમારા હોશ સહન કરી શકે તો વાત બની શકે છે. પછી શું થયું ?!

મુસી ર હોશ રફત યી પર તો સફાત
તો મીન ડાત મી નગરી રે સ્પસ્મી

અર્થાત : "મૂસા عليه السلام સિસીતની એક તજ્જીવીના કારણે બેહોશ થઈ ગયા. અને હું હબીબ ! عليه السلام તમે અલ્લાહની અયન જાતને જોઈ અને મુસ્કારાતાં મુસ્કુરાતાં જોયી."

પ્રથમ અવકાશ ચાગ્રી

ઈસ્લામી જગતના સર્વ ફિક્ર તથા મજહબો એ વાત પર એકમત છે કે હજરત ઈસા عليه السلام ને યદ્વારીઓની બુરાઈથી મેહફૂજ કરીને આસ્માનો પર ઉઠાવી લીધા અને આજ સુધી જસદે ઉન્સરી (જાહેરી શરીર)ની સાથે આસ્માનો પર જલ્વા અફરોઝ છે. પછી ક્યામની નજીકમાં આસ્માનથી નુજૂલ કરશે (ઉત્તરશે). એક મુદ્દત સુધી દીને મુસ્તફવીની તજ્જીવિ તથા પ્રચારમાં વ્યસ્ત રહેશે અને પછી વિસાલના સમયે ખાતમુલ મુરસલીન રહેમતુલ



برک خواجات

لیل آالبین ﷺ نا مجازاے اکھد سماں گنبدے
بھدرانا سا یا ہٹن دھن থو.

مجنی وات اے چے کے یہ ساری تथا یہودی پشا
اوے اکھدیو رابے چے کے ہجرت یہ سا ﷺ نے
اکھلاک تھا لام اے آسماں او پر یہاںی لیڈا
ہتا۔ اکھلاک ! تم نو اکھدیو چے کے ٹرپا ہی وس
سڑھی پر رہا باد یہاں کر واہا مان آیا انے
پاہی آسماں نو ترک یہاں وسواہا مان آیا۔

(نہیں بیکھراہی میں مالیک)

ہجرت یہ سا ﷺ نے آسماں مان نجڑے
ہجلاں فرمایا (یہاںی لے وسواہا مان آیا) پر
یہ مان را بنا را مائے اوے سوکار ون جرای میشکے ل
نثی کے جے بھدا اے تم نے آسماں پر یہاںیا چے
تے ج بھدا پوتا نا ہبی بھ کریم ﷺ نے لام کاں
پر پوتا نا ہی دارے پور انواری مالا مال کرے
تو کری اشکی وات اے ?!

اَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
”بے شک ! اکھلاک تھا لام دارے کیوں پر کھدیر چے۔“ یہاںیا آવے
تو ورثماں یونگنی بولی مان کایدے سرنا پریم
اکھلاک یا تھی ہجرت یہ سا ﷺ دارے چے پشا سری
آسماں، ارسا تھا کوسی، مکان تھا لام کاں نے
سری پریم سر کرنا ر سے یہ دے آلام جناب
اکھدے میختبا، میختبا میختشا ﷺ دارے چے.
آپنا ج یہاں را پر سو راج پر تھو، یاں دن
بے ٹوکدا تھا۔ یاں کے آپ کا یہ ناتنا میختبا رے
آم (سوئی نے تا بنے کرنا ر) چے۔

**نماز نو توہنکو لامینے
رہی سپرد سرلن کریو !**

مے ار را ج مان میختشا ﷺ اے (نماز نو
توہنکو میں یا نے) بولیک تھا میختبا، آبید
تھا میختبا، تا لیب تھا میختبا، میختبا تھا

میختبا سانپرد نے آسماں تھا سرلن بنا و وانو
ما ری سما ری آپو.

اب تو اکھر ت ہی نہیں تور پر جا اے ہم کلیم
کرتے ہیں روک گفتگو یار سے ہم نماز میں
ہدیہ مان چے :-

الصلوة معراج المؤمنين
”نماز مان ماری
اونبو نی ہندک چے“ مان آ ترک نی رش چے۔

مے ار را ج کر واہا نو ہتے شے ہتے ؟

تے یا ت اے میخانی سانپرد رگھی پشا ادھیک
نچک چے تے ہو پوتا نا ہبی بھ ﷺ نے لام کاں پر
میختبا تنا مائے بولیا و وانی جرای جریت ن
ہتی۔ اکھلاک تھا لام نے پوتا نا ہبی بھ ﷺ نے
مکا میختبا بھی بھتھل میختبا سو دھی۔ پاہی
جھی نی آسماں، ارسا، کوسی، کاب کو سیئن انے
سری یہ مکانی ہدوانی سے رثی میختبا فرمایا
اوے تھا مائے ہتے کے آپنی کھر ت تھا
میختبا اونا سیکا پوتا نی سری میختبا کننا دیلو
پر بے سادی دے وسواہا میختبا جے تھی میختبا
عزمانے یہ نے میختبا آپنی بھر کتو و وانی
یا تی میختبا تھا علیت انے یہ تا ات تھا
فرمایا بھر داری اپنا وے۔

جے مہیتی نی راتو اونے مہیتی نی ہستی اونا

تا یا تے کا یہ ناتنا ہتھا میختبا کا مان بے
رأت یا تے ج میختبا یا تے میختبا اے۔ یہ نی میختبا سری
بھدا ای مان چے۔ اکھدے بھی مے ار را ج انے بیک
ہی جر تنا رات۔ آا بھنے و راتو مان سانپرد نا سا ثی
پشا اے وا ہتھا یہ مانی یا تے میختبا کا یہ ناتنا گنچ
رہی چے۔ شا بھ مے ار را ج مان میختبا ل میختبا سانپرد نا
سا ثی ہتھا، تو ہی جر تنا رات سے یہ دن سی دیکھ
اکھدے سانپرد نا سانپرد نا سا ثی بھنچا۔



મેઅરાજના સાથી ફરિશતાઓના સરદાર બન્યા તો હિજરતના સાથી સહાબાના ઈમામ ઠર્યા. મેઅરાજના સાથીએ અમીનનો લક્ખ પામ્યો તો હિજરતમાં સાથનો હક્ક અદા કરવા પર સદાકૃતે કુલભરા (સિદીકે અકબર)ના લક્ખથી નવાજવામાં આવ્યા. રફીકે મેઅરાજે (મેઅરાજના સાથી) સિદીરતુલ મુન્તહા પર મઅઝેરત ચાહી કે :

اگر يك سر موئے بر تر پرم فروغ تجي بوزد پرم

અર્થાત : "જિથી લિલાલાલ સિદીરતુલ મુન્તહા સુધી મેઅરાજમાં પહોંચ્યા બાદ હુઝૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ ને કહી રહ્યા છે કે યા રસૂલલ્હ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ જો હું એક વાળના બરાબર પણ આગળ વધું તો તજલ્લીઓની ગરમીના કારણે મારી પાંખો સણગી જાય."

પણ હિજરતની સફરના સાથી આજે પણ ગુંબદે બિદરામાં સાહિબે મેઅરાજ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ની બાજુમાં આરામ કરે છે.

ايس سعادت بجزور بازو نیست تا نہ بخند خدا کے بخند

અર્થાત : "આ નેકબખ્તી પોતાની શક્તિના કારણે નથી મળી, જ્યાં સુધી ખુદા બખ્શનાર અતા ન કરે."

નબી કરીમ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એલાને નબુવ્વત બાદ સતત બાર વરસો સુધી મક્કાના મુશ્રિકોના જુલ્મોનો અતિશય સંબ્રથ તથા અડગપણે સામનો કર્યો. જેમ જેમ આપની તબીગનું વર્તુળ વિસ્તરતું ગયું તેમ તેમ કાફિરોના જુલ્મોએ પણ વધારો કરી દીધો. ૧૭ રજબ નબવી સન ૧૨નો દ્વિવસ આપના માટે અતિશય તકલીફ દાયક હતો. પોતાના કાશાનએ અકદસ (ઘરે) પણ ન જઈ શક્યા અને પોતાના કાકાની પુત્રી (પિત્રાશ બહેન) હજરત ઉમ્મે હાનીને ત્યાં રાતે રોકાય ગયા જે બયતુલ્હાહ શરીફથી કેવળ બસો ડગલાં પર હતું. ત્યાંથી અલ્હાહ તાઓલાએ આપને ઉચ્ચ મર્તબાઓ અને દીદારે પુર અન્વારથી

નવાજવા માટે પોતાના ખાસ કુર્બમાં બોલાવ્યા. પ્રથમ મસ્જિદે હરામ બયતુલ્હાહ શરીફથી મસ્જિદે અક્સા બયતુલ મુક્દસ સુધી રાતના અત્યંત થોડા હિસ્સામાં સૈર કરાવી. ત્યાં જાહેરી શરીર સાથે જાગૃતાવસ્થામાં સર્વ અંબિયા તથા મુરસલીન (નબીઓ તથા રસૂલો)ની ઈમામત કરાવી. પછી આસમાનો તરફ પ્રમાણ કર્યું અને જન્નત, દોઝખ, અર્શ, કુર્સી, આસ્માન, લામકાં..... સારાંશ કે જ્યાં સુધી અલ્હાહે ચાહું દરેક ચીજનો આપે દીદાર તથા નિરીક્ષણ કર્યું. પછી ખાસ કુર્બથી નવાજ્યા, ઈનામો તથા કરામતો અતા કરી, પછી આપ પળવારમાં મક્કાની ભૂમી પર તશરીફ લઈ આવ્યા. જ્યારે સવારે આ અજીબ બનાવથી લોકોને માહિતગાર કર્યો તો સૌથી પ્રથમ હજરત સિદીકે અકબર عَلَيْهِ السَّلَامُ એ સમર્થન કર્યું પણ કાફિરોએ ઈન્કાર કર્યો. સમર્થન તથા ઈન્કારની જે લહેર તે વખતે ઉઠી હતી તે આજ સુધી સતત ચાલુ છે. નસીબદાર છે જેઓ સચ્ચાઈથી જોડાયેલા છે.

(નુઝીતુલ મજલિસ, બાગ-૨)

નુઝીયોંકે ઈજતેમામેં જો મુકર્રિર નૂર કે હો રહા થા મસ્જિદે અક્સામેં જલ્સા નૂર કા મોજિઝીઓંની થી શબે મેઅરાજ ઈક લંબી કૃતાર મોજિઝે પર મોજિઝા થા જાના આના નૂરકા

* * *

નિકાલ રજીસ્ટર ૩ કોપીમાં -

અમારે ત્યાં સુંદર છપાઈ સફેદ પેપર પર ઉ કોપીમાં, ૧ રજીસ્ટરમાં ૫૦ નિકાલ નોંધાય તેવું રજીસ્ટર મળશે. કિમત રૂ. ૩૫૦/- (ટપાલ ખર્ચ ૫૦/- રૂ.) પણ જેમને જોઈતું હોય તેઓ કાજી પોતાના કે સંસ્થાના લેટર પેડ પર લખાણ આપે કે અમને કે સંસ્થાને નિકાલ રજીસ્ટરની જરૂર છે. સાથે એડ્રેસ, ફોન નં. સંપૂર્ણ વિગત લખે તો જ રજીસ્ટર મોકલવામાં આવશે. સંપર્ક કરો : અંજુમને રજાએ મુસ્લિમ, મુ.પો. દયાદરા-૭૮૨૦૨૦ તા. જિ. ભરૂચ, મો. ૮૪૨૭૪ ૫૪૪૧૧



અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીનો ભર્ત્યનો દૌરો

તા. ૧૬-૧-૨૦૨૧ શનિવારના રોજ હજરત મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ) શતાબ્દી એકસપેસમાં મુંબઈથી ભરૂચ ૧૦:૩૦ કલાકે તશરીફ લાવ્યા ત્યાંથી સીધા જંબુસર ખાતે "મસ્લિદે આઈશા" (મહેશુર નગર, બાયપાસ રોડ) નવી બનેલી મસ્લિદની ઈફતેતાહ માટે પહોંચ્યા. જ્યાં મૌલાના ઝડીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર) તેમજ અન્ય ઉલમા, સાદત, હુફ્ફાજ તથા હાજર શમ્બે રિસાલતના પરવાનાઓએ આપનું શાનદાર સ્વાગત કર્યું. હજરતે ઈફતેતાહી બયાનમાં મસ્લિદની ફળીલત, તેને આબાદ કરવાની ફળીલતના વિષયે ઈમાન અફરોઝ બયાન કર્યું. તેમજ દુરુદ શરીફની ખૂબ જ બરકતી કિનાબ "દલાઈલુલ ખયરાત શરીફ" (અરબી ગુજરાતી તર્જુમા સાથે)ની રસમે ઈજરા પણ ત્યાં હજરતના હાથે કરવામાં આવી. આઈશા મસ્લિદના બાંધકામમાં ખાસ સહાય કરનાર જનાબ અખ્તરભાઈ બેંગલોરવાળા તેમજ સિદ્દીકુભાઈ બાબલા ઉપલેટાવાળા (મુંબઈ)એ પણ હાજરી આપી હતી. તેમનું પણ ફૂલહારથી સન્માન કરવામાં આવેલ.

ત્યારબાદ હજરત અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ તશરીફ લાવ્યા હતા જ્યાં દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખ્વાજા તથા દારુલ ઉલ્લમ ગુલશને અજમેર-ભરૂચના અસાતેજાની ટીમને "મકતબ" માટે સ્ટાન્ડર્ડ કોર્સ બનાવવાની જિમ્મેદારી સોંપી હોય તેમની સાથે મીટિંગ કરીને યોગ્ય માર્ગદર્શન માટે ચર્ચા વિચારણા કરી હતી.

ઝડીર બાદ જનાબ મુશ્તાકભાઈ મુન્ઝી વાગરાવાળાની દુખ્તરે નેક અખ્તર ડૉ. સાઈસ્તાબાનુના નિકાછમાં હાજરી આપવા સ્વાજી હોલ-સાંસરોદ (હાઈવે) તશરીફ લઈ ગયા. ત્યાં આપે જનાબ મુશ્તાક ભાઈની ફર્માઈશ પર "હબીબે ખુદાકા નજારા કરું મેં....." નઅતે પાક પઢી પછી દુલ્હાના નિકાછ પઢાવ્યા અને મુખારકબાદ પેશ કરી. સલાતો સલામ દુઅા બાદ હજરત વિદાય લઈ મુંબઈ જવા પરત થયા. (રજૂ : તંત્રી, બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

અંધારમાં અગ્રીમુશ્શાન સુન્ની ઈજતેમા

અંધાર : મુકામે તા. ૩૧-૧-૨૦૨૧ રવિવારના રોજ સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીના શાનદાર ઈજતેમાનું આયોજન થયું જેમાં ખતીબે જીશાન મૌલાના અલ્તાફ મિસ્બાહી સાહબે "શાને સિદ્દીકે અકબર" પર બયાન કર્યું હતું. ત્યારબાદ ઔલાદે ગૌષે આ'ઝમ, આલે રસૂલ હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી ફાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ)એ પણ હજરત સિદ્દીકે અકબર નાનાની શાનમાં ખૂબ જ ઈમાન અફરોઝ બયાન પોતાના આગવા અંદાજમાં કરી મજમાને ફયજયાબ કરી દીધો હતો અને રાફ્ઝી શીઆની બદાકફીદગીની ભરપુર રદ કરી હાજરજનોના ઈમાનમાં તાજગી ભરી દીધી હતી.

દચાદરામાં જશને સિદ્દીકે અકબર મનાવાયો

દચાદરા : ખાતે મુખ્તારુલ મસાજિદ ઉર્ફ નૂરાની મસ્લિદમાં રવિવાર તા. ૧૦-૨-૨૦૨૧ના રોજ ઈશાની નમાજ બાદ સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીના સુન્ની ઈજતેમાનું "જશને સિદ્દીકે અકબર" મનાવાયો. જેમાં પ્રથમ ફારી મકસૂદ કાવીવાળા (પેશ ઈમામ સાહબ) એ નઅત તથા મન્કુભતે સિદ્દીકે અકબર નાના પેશ કરીને મજમાને ફયજયાબ કર્યો હતો. છેવટે હજરત મૌલાના ઝડીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર)એ શાનદાર બયાન અફજલિયતે સિદ્દીકે અકબર નાના વિષયે કરીને હાજરજનોનાં ઈમાનમાં તાજગી પેદા કરી દીધી હતી.





અંકલેશ્વર : ખાતે જનાબ હાફિઝો કારી મૌલાના અસરારુલ અંબિયા મિસબાહી હાફિઝ દાઉદના નેક ફરજંદના નિકાહ ૨૦ જમા. આખર, હિ.સ. ૧૪૪૨, તા. ૩-૨-૨૦૨૧ બુધવારે કાગદીવાડ હોલમાં ઉલમા, હુફ્ફાજ, અઈમ્મા તથા અન્ય લોકોની મૌજૂદગીમાં સાદાઈથી શરીઅતના દાયરામાં રહીને કરવામાં આવ્યા. દુલ્હા-દુલ્હન તથા બંનેનાં ઘરવાળાઓને ખૂબ ખૂબ મુખારકબાદ !

દીવ (ચુ.ટી.) : ખાતે જનાબ વોરા અભુલ્લાહ જુસબની નેક દુખ્તર સુઝીનાના નિકાહ વોરા હાજી મુહમ્મદઅનીસ-માંગરોલના નેક ફરજંદ સિદ્દીકું સાથે ૪ જમા. અવ્યાસ, હિ. ૧૪૪૨, તા. ૨૦-૧૨-૨૦૨૦ રવિવારે રાખવામાં આવ્યા. દુલ્હા-દુલ્હન તથા બંનેનાં ઘરવાળાઓને ખૂબ ખૂબ મુખારકબાદ !

કાવી : (તા. જંબુસર) ખાતે નૂર મુહમ્મદ મુસ્તિઝ ભગતની દુખ્તરે નેક અખ્તર "પરવીન"ની શાદી તા. ૩૧-૧-૨૦૨૧, ૧૭ જમા. આખર હિ. ૧૪૪૨ રવિવારના રોજ સરનાર નિવાસી (હાલ : દયાદરા) હાફિઝ અભુલ્લાહ અલી અકુના નેક ફરજંદ અશરફ સાથે રાખવામાં આવી.

પીપળીયા : (તા. વાગરા જિ. ભરુચ) ખાતે તા. ૮-૨-૨૦૨૧, ૨૫ જમા. આખર ૧૪૪૨, હાજી વલી ઈસ્હાક વલી બગસ (સરપંચ)ની નેક દુખ્તર સફકતબાનુના નિકાહ ફ્લમ નિવાસી યાકૂબ ઈબ્રાહીમ જંધારીયાના નેક ફરજંદ ફિરાસ સાથે જહોર બાદ રાખવામાં આવ્યા. અને તેમના જ નેક ફરજંદ સફવાન હુસૈનના નિકાહ તા. ૮-૨-૨૦૨૧ મંગળવારે રોજા ટંકારીઆ મુકામે મર્હૂમ અભુલ્લાહ ઈબ્રાહીમ પટેલની નેક દુખ્તર ફરહાના સાથે રાખવામાં આવ્યા.

પાલેજ : મુકામે ૧૭ જમા. આખર હિ.સ. ૧૪૪૨, તા. ૩૧-૧-૨૦૨૧ રવિવારે ઝોહર બાદ મૌલાના અન્વર અલી કાદરીના નેક ફરજંદ મૌલાના ફાતેહુલ કાદરીના નિકાહ પાલેજ નિવાસી જીલાની શેખની નેક દુખ્તર હાફિઝા રશીદબાનુ સાથે રાખવામાં આવ્યા. (તંત્રી : બરકાતે ખવાજા માસિક દયાદરા)

ઉપરોક્ત સર્વ દુલ્હા-દુલ્હનો, કુટુંબીજનો સૌને ખૂબ ખૂબ મુખારકબાદ ! અલ્લાહ તથાલા તેના ઘારા ડબીબ સ્ટેફના સદકામાં તેમની જિંદગીઓને ખુશીઓથી ભરપૂર રાખે. (આમીન) -તંત્રી

મજહબી તા'લીમ તેમજ મોડર્ન એજયુકેશનમાં તા'લીમ લેતા વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવા બાબત

દારુલ ઉલૂમ આ'લા છરત બાવામાનપુરા, વડોદરાની સંસ્થામાં ચાલતા મજહબી તા'લીમ તેમજ શૈક્ષણિક તા'લીમ મેળવવા ઈચ્છા તુલ્યાઓને દાખલ કરવાની પ્રક્રિયા ચાલુ છે. સંબંધ કરતા કોર્ષમાં તુલ્યાઓને રહેવા, ખાવા-પીવા અને દવાની વ્યવસ્થા છે. મજહબી તા'લીમ જેવી કે (૧) આલિમ કલાસ (૨) હિફ્ઝ કલાસ (૩) કારી કલાસ (૪) નાજરા કલાસ અને શૈક્ષણિક વર્ગો જેવા કે ધો. ૪ થી ૧૦ સુધીના વિદ્યાર્થીઓને સરકારી ધારા ધોરણ પ્રમાણે એડમિશન આપવામાં આવશે. (ધો. ૪ થી ધો. ૮ ઓનલાઈન કોર્ષ ચાલુ છે.).

આ સંબંધમાં જલ્દીથી વિના વિલંબે જે કોર્ષમાં રસ હોય તેમાં નિયત ફોર્મ ભરી દાખલ કરવામાં આવશે. આના અનુસંધાનમાં નીચેના નંબરે સંપર્ક કરવા વિનંતિ છે અથવા રૂબરૂ મળી સંપૂર્ણ માહિતિ મેળવવા વિનંતિ.

મૌલાના અલ્તાફ હુસૈન રહેમાની (મો. ૯૭૨૩૫૧૧૪૨)



:: ઈન્ટેક્લાલ પુરમલાત ::

- **જંબુસર :** ખાતે દારુલ ઉલ્લૂમ ફયાને અવલિયાના કર્તાઈતી જનાબ મૌલાના અખ્તર સાહબના વાલિદ સાહબ જનાબ ગુલામહુસૈન ઘાંચી તા. ૦૫-૦૧૨-૨૦૨૦ શનિવારના રોજ ઈન્ટેક્લાલ થયો છે.
- **દયાદરા :** (તા.જી. ભરુચ) ખાતે હાજી દાઉદ મૂસા બાળભાઈ, મુંચાંડ ૧ જમાદિયુલ આખર હિ.સ. ૧૪૪૨, તા. ૧૪-૦૧-૨૦૨૧ જુમેરાત રોજ મગરિબ બાદ લગભગ ૮૦ વરસની વયે અલ્લાહની રહેતમાં પહોંચી ગયા છે. તેમની દફ્ફનવિધિ તા. ૧૫-૦૧-૨૦૨૧ જુમ્માના રોજ ૧૦.૦૦ કલાકે રાખવામાં આવી. મર્હૂમ વરસો સુધી "મદ્રસા મજાહેરુલ ઉલ્લૂમ-દયાદરા"ના ટ્રસ્ટી તરીકે રહીને દીની સેવાઓ બજાવી તેમજ "ધી દયાદરા હાઈસ્કૂલ-દયાદરા"ની સ્થાના કરી લગભગ ૪૦ વરસો તેના પ્રમુખ તરીકે સેવા બજાવી. બાજમાસત નમાજની સદ્દા પાબંદી કરી આવતા સુધી કરતા રહ્યા. તેમજ ડૉ. ઈસ્માઈલ અહમદ (કંપાઉન્ડર) તા. ૧૬-૦૧-૨૦૨૧, ૨-જમા. આખર હિ.સ. ૧૪૪૨, મંગળવારના રોજ અલ્લાહની રહેતમાં પહોંચી ગયા છે. તથા નૂરમુહમ્મદ ઈષ્ટ્રાહીમ ગટાની એહેલિયા અઝીજાબહેન નૂરમુહમ્મદ ગટા ૨૦ જમાદિયુલ આખર હિ.સ. ૧૪૪૨, તા. ૩-૨-૨૦૨૧ બુધવારના રોજ અલ્લાહની રહેતમાં પહોંચી ગયા છે. તેમજ તા. ૦૬-૦૨-૨૦૨૧, મુ.તા. ૨૭ જમા. આખર, હિ.સ. ૧૪૪૨, શનિવારના રોજ અખૂલ અહમદ કીરીવાલા (ચિશિતયા નગર)નો ઈન્ટેક્લાલ થઈ ગયો છે. તેમજ અલી ઈષ્ટ્રાહીમ ભા ભા તા. ૦૮-૦૨-૨૦૨૧, મંગળવાર, ૨૬ જમાદિયુલ આખર હિ.સ. ૧૪૪૨, મંગળવારના રોજ અલ્લાહની રહેતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **હાકગુજ :** (જી. આણંદ) ખાતે જનાબ સૈયદ હિદાયતભાઈના દાદા હાજી સૈયદ અહમદ અલી તા. ૨૮-૦૧-૨૦૨૧, મુ. ચાંદ ૧૬ જમાદિયુલ આખર, હિ.સ. ૧૪૪૨ જુમ્માના રોજ અલ્લાહની રહેતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **દાહોદ :** ખાતે જનાબ અફરોઝભાઈ એન્જિનિયરના વાલિદ સાહબ હાજી અન્હુલક્ષીર જાફરખાન તા. ૨૭-૧-૨૦૨૧, ઈસ્લામી ચાંદ ૧૩ જમાદિયુલ આખર, હિ.સ. ૧૪૪૨, બુધવારના રોજ ૭૦ વર્ષની વયે અલ્લાહની રહેતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **નબીપુર :** ખાતે તા. ૨૨-૦૧-૨૦૨૧, ૮ જમા. આખર હિ.સ. ૧૪૪૨ જુમ્માના રોજ જરીના મકબુલ કુજી (તંત્રી બરકાતે ખ્વાજા-માસિકના મામી)નો દુઃખ ઈન્ટેક્લાલ થયો છે.
- **પ્રેસ્ટન (યુ.કે.) :** તા. ૧૬-૧-૨૦૨૧, ૫ જમા. આખર હિ.સ. ૧૪૪૨ મંગળવારે હાજી ઈસ્માઈલ મુહમ્મદ હાફિઝ (મીની હાફીજ) ટંકારીયાવાળાનો ઈન્ટેક્લાલ થયો છે. મર્હૂમ હાફિઝ સાહબે ૪૦ વરસ સુધી દીનો સુન્નિયતની બિદમત કરી. માસ્જિદે નૂર-પ્રેસ્ટન સાથે તથા સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીના ખાસ સપોર્ટર હતા. ૨૪૩૧ કરીમ મર્હૂમની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે. (આમીન)
- **સલાદરા :** જનાબ હાજી આદમ ઈસ્માઈલ જમાદાર (હાલ મનુભર) તા. ૦૧-૦૨-૨૦૨૧, સોમવારના રોજ ઈન્ટેક્લાલ કરી ગયા જેમની જનાજાની નમાજ હાફીજ ફારૂક સલાદરાવાળાએ પઢાવી હતી. ૨૪૩૧ કરીમ તેના પ્યારા મહિયુબ بھાગીદાર સદક્કામાં મર્હૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્તમાં આલા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સનહીઓને, ચાહકોને સથે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્હૂમોના માટે દારુલ ઉલ્લૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોંદ તથા દારુલ ઉલ્લૂમ ગુલશને અજમેર-ભરુચ ખાતે યાસીન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની દુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

